แรงจูงใจในการเลือกเรียนหลักสูตรบริหารธุรกิจบัณฑิต โปรแกรมวิชาการบริหารธุรกิจ ของนักศึกษาระดับปริญญาตรี (หลังอนุปริญญา) สถาบันราชภัฏสวนสุนันทา

สารนิพนธ์

ของ

นางลัดดา หิรัญยวา

เสนอต่อบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ เพื่อเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษา
ตามหลักสูตรปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต วิชาเอกธุรกิจศึกษา
ตุลาคม 2545

ลิขสิทธิ์เป็นของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

LD.0711
ส239จ
ป.3

แรงจูงใจในการเลือกเรียนหลักสูตรบริหารธุรกิจบัณฑิต โปรแกรมวิชาการบริหารธุรกิจ ของนักศึกษาระดับปริญญาตรี (หลังอนุปริญญา) สถาบันราชภัฏสวนสุนันทา

บทคัดย่อ

ของ

นางลัดดา หิรัญยวา

14 พ.ย. 2545

เสนอต่อบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ เพื่อเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษา
ตามหลักสูตรปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต วิชาเอกธุรกิจศึกษา
ตุลาคม 2545

ส 152623

ลัดดา หิรัญยวา.(2545).*แรงจูงใจในการเลือกเรียนหลักสูตรบริหารธุรกิจบัณฑิต โปรแกรมวิชาการบริหารธุรกิจ ของนักศึกษาระดับปริญญาตรี (หลังอนุปริญญา) สถาบันราชภัฏสวนสุนันทา.* สารนิพนธ์ กศ.ม. (ธุรกิจศึกษา). กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. อาจารย์ที่ปรึกษาสารนิพนธ์ : ผู้ช่วยศาสตราจารย์สุพีร์ ลิ่มไทย.

การวิจัยครั้งนี้มีความมุ่งหมายเพื่อศึกษาและเปรียบเทียบแรงจูงใจในการเลือกเรียนหลักสูตรบริหารธุรกิจบัณฑิต โปรแกรมวิชาการบริหารธุรกิจของนักศึกษาระดับปริญญาตรี (หลังอนุปริญญา) สถาบันราชภัฏสวนสุนันทา ใน 5 ด้าน คือ ด้านความคิดเห็นส่วนตัว ด้านเศรษฐกิจ ด้านสังคม ด้านบุคคลที่เกี่ยวข้อง และด้านความถนัด โดยจำแนกตามเพศ สาขาวิชาเอก อาชีพของผู้ปกครอง และรายได้ของครอบครัว/เดือน

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ คือนักศึกษาระดับปริญญาตรี (หลังอนุปริญญา) ภาคปกติ ชั้นปีที่ 2 ที่เรียนหลักสูตรบริหารธุรกิจบัณฑิต โปรแกรมวิชาการบริหารธุรกิจ หลักสูตร 2 ปี ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2545 จำนวน 476 คน เป็นสาขาวิชาเอกการบัญชี จำนวน 112 คน สาขาวิชาเอกการตลาด จำนวน 137 คน สาขาวิชาเอกคอมพิวเตอร์ธุรกิจ จำนวน 227 คน เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล เป็นแบบสอบถามแรงจูงใจในการเลือกเรียนแบบมาตราส่วนประมาณค่า สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล คือ ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย ค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน การทดสอบค่าที (t-test) , การวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว (One-Way Analysis of Variance) และใช้วิธีการทดสอบความแตกต่างระหว่างคู่ ด้วยวิธีการของเชฟเฟ่

ผลการวิจัยพบว่า

1. นักศึกษามีแรงจูงใจในการเลือกเรียนหลักสูตรบริหารธุรกิจบัณฑิต โดยรวมอยู่ในระดับปานกลาง เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า ด้านสังคมและด้านเศรษฐกิจ อยู่ในระดับมาก ส่วนด้านอื่น ๆ อยู่ในระดับปานกลาง

2. นักศึกษาที่มีเพศต่างกัน มีแรงจูงใจในการเลือกเรียนโดยรวมแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่า นักศึกษาที่มีเพศต่างกันมีแรงจูงใจในการเลือกเรียนด้านความคิดเห็นส่วนตัวและด้านสังคม แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

3. นักศึกษาที่เลือกเรียนสาขาวิชาเอกต่างกันมีแรงจูงใจโดยรวมแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 และเมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่าด้านความคิดเห็นส่วนตัว ด้านเศรษฐกิจ ด้านสังคม ด้านบุคคลที่เกี่ยวข้อง แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

4. นักศึกษาที่ผู้ปกครองมีอาชีพต่างกัน มีแรงจูงใจในการเลือกเรียนโดยรวม แตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่าด้านความคิดเห็นส่วนตัว ด้านเศรษฐกิจ ด้านบุคคลที่เกี่ยวข้อง แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

5. นักศึกษาที่รายได้ของครอบครัว/เดือนต่างกัน มีแรงจูงใจในการเลือกเรียน โดยรวมและรายด้านแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ

MOTIVATION OF STUDENTS FOR SELECTING THE CURRICULUM OF BACHELOR IN BUSINESS ADMINISTRATION (AFTER DIPLOMA LEVEL) AT RAJABHAT INSTITUTE SUANSUNANDHA.

AN ABSTRACT

BY

MRS.LADDA HIRANYAVA

Presented in partial fulfillment of the requirements for the
Master of Education degree in Business Education
at Srinakharinwirot University
October 2002

Ladda Hiranyava. (2002). Motivation of Students for selecting The Curriculum of Bachelor in Business Administration (After Diploma Level) at Rajabhat Institute Suansunandha. Master Thesis. M.Ed. (Business Education). Bangkok : Graduate School, Srinakharinwirot University. Advisor : Assist. Prof. Supee Limthai.

This research aimed to survey and compare the Motivation of Students for selecting The Curriculum of Bachelor in Business Administration (After Diploma Level) at Rajabhat Institute Suansunandha in 5 factors; personal opinion, economic status, social status, related persons, and individual skills, classifying by sex, major subjects, guardian's occupation, and family income per month.

476 senior Business Administration students (After Diploma Level) from three disciplines- 112 from Accounting, 137 from Marketing, and 217 from Business Computer, were used as samples, meanwhile questionnaire was used as tool for collecting data. The questionnaire was constructed as a tool to collect data. Statistical analyzed in terms of percentage, means, standard deviation, t-test, One-Way Analysis of Variance, and Scheffe' Parallel test.

The results revealed as follows:

1. In overall, students had motivation towards their decisions at the moderate level. Specifically, the social and economic status factors were at high level. The others were at the moderate level.

2. There was no statistical significant difference in overall factors but for the factors of personal opinion and social status, there were statistical significant difference level at .01 for the motivation of students with different sex .

3. There was statistical significant difference in motivation of students selecting different major subject at .01, and for the specific factors, there were also significant difference level at .01 for personal opinion, economic and social status together with related persons' influence.

4. There was no statistical significant difference in the motivation of students with different guardian' s occupation, but there were statistical significant difference level at .05 for personal opinion, economic status and related persons, influence.

5. There was no statistical significant difference in each and overall factors for the motivation of students with different family income per month.

อาจารย์ที่ปรึกษา ประธานคณะกรรมการบริหารหลักสูตร และคณะกรรมการสอบได้พิจารณาสารนิพนธ์ฉบับนี้แล้วเห็นสมควรรับเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต วิชาเอกธุรกิจศึกษา ของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒได้

อาจารย์ที่ปรึกษาสารนิพนธ์

.....

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์สุพีร์ ลิ่มไทย)

ประธานคณะกรรมการบริหารหลักสูตร

.....

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์สุพีร์ ลิ่มไทย)

คณะกรรมการสอบสารนิพนธ์

.....ประธาน

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์สุพีร์ ลิ่มไทย)

.....กรรมการ

(รองศาสตราจารย์สุภาพรรณ สิริแพทย์พิสุทธิ์)

.....กรรมการ

(รองศาสตราจารย์ชูศรี วงศ์รัตนะ)

อนุมัติให้รับสารนิพนธ์ฉบับนี้ เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต วิชาเอกธุรกิจศึกษา ของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

.....คณบดีคณะสังคมศาสตร์

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ กวี วรกวิน)

วันที่ ....4.....ตุลาคม พ.ศ. 2545

ประกาศคุณูปการ

สารนิพนธ์ฉบับนี้สำเร็จลุล่วงได้ด้วยดี ด้วยความช่วยเหลือ ให้ข้อคิดเห็นตลอดจนตรวจแก้ไขข้อบกพร่องต่าง ๆ จาก ผู้ช่วยศาสตราจารย์สุพีร์ ลิ่มไทย อาจารย์ที่ปรึกษาสารนิพนธ์ ที่กรุณาให้คำปรึกษาแนะนำพร้อมให้ข้อเสนอแนะอันเป็นประโยชน์อย่างยิ่งแก่ผู้วิจัย ตั้งแต่เริ่มดำเนินการจนเสร็จเรียบร้อยเป็นสารนิพนธ์สมบูรณ์ ผู้วิจัยขอกราบขอบพระคุณอย่างสูงไว้ ณ โอกาสนี้

ขอกราบขอบพระคุณผู้เชียวชาญทุกท่าน ได้แก่ รองศาสตราจารย์ ดร. อารี พันธ์มณี รองศาสตราจารย์ชูศรี วงศ์รัตนะ และอาจารย์ผจงศักดิ์ หมวดสง ที่ได้กรุณาตรวจสอบคุณภาพเครื่องมือในการวิจัย ผู้วิจัยขอกราบขอบพระคุณเป็นอย่างสูงไว้ ณ โอกาสนี้

ขอกราบขอบพระคุณผู้ช่วยศาสตราจารย์สุพีร์ ลิ่มไทย รองศาสตราจารย์สุภาพรรณ สิริแพทย์พิสุทธิ์ รองศาสตราจารย์ชูศรี วงศ์รัตนะ ที่ได้กรุณาเป็นกรรมการสอบและให้ข้อเสนอแนะที่เป็นประโยชน์ซึ่งทำให้สารนิพนธ์ฉบับนี้สมบูรณ์ยิ่งขึ้น

ขอกราบขอบพระคุณ คณาจารย์ทุกท่านที่กรุณาให้การแนะนำสั่งสอน และให้ความรู้ ตลอดจนให้ความช่วยเหลือในการทำวิจัยครั้งนี้

ขอขอบคุณ คณะวิทยาการจัดการ สถาบันราชภัฏสวนสุนันทา ผู้บริหาร อาจารย์ผู้สอน และนักศึกษาที่ตอบแบบสอบถาม รวมทั้งผู้บริหาร ผู้บังคับบัญชา เพื่อนร่วมงานที่ให้การสนับสนุน และเป็นกำลังใจให้งานสำเร็จลุล่วงด้วยดี

ขอขอบคุณพี่และเพื่อน ๆ ที่มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒทุกท่านที่ให้ความช่วยเหลือและให้กำลังใจแก่ผู้วิจัยมาโดยตลอด

สุดท้ายนี้ ผู้วิจัยขอน้อมรำลึกถึงพระคุณของบิดา มารดา และพระคุณครู อาจารย์ที่อบรมสั่งสอนให้ความรู้แก่ผู้วิจัย ตั้งแต่อดีตจนถึงปัจจุบัน

ลัดดา หิรัญยวา

สารบัญ

บทที่		หน้า
1	บทนำ	1
	ภูมิหลัง	1
	ความมุ่งหมายของการศึกษาค้นคว้า	2
	ความสำคัญของการศึกษาค้นคว้า	2
	ขอบเขตของการศึกษาค้นคว้า	3
	ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง	3
	ตัวแปรที่ศึกษา	3
	นิยามศัพท์เฉพาะ	4
	กรอบแนวคิดในการศึกษาค้นคว้า	6
	สมมติฐานของการศึกษาค้นคว้า	7
2	เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง	8
	ความหมายของแรงจูงใจ	8
	ประเภทของแรงจูงใจ	10
	ทฤษฎีที่เกี่ยวกับแรงจูงใจ	16
	ความหมายของการบริหารธุรกิจ	19
	ความสำคัญของการบริหารธุรกิจ	21
	ประวัติความเป็นมาของสถาบันราชภัฏสวนสุนันทา	23
	หลักสูตรบริหารธุรกิจบัณฑิตโปรแกรมวิชาการบริหารธุรกิจ ของสถาบันราชภัฏสวนสุนันทา	25
	แนวคิดเกี่ยวกับแรงจูงใจในการศึกษาต่อ	35
	งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง	37
3	วิธีดำเนินการศึกษาค้นคว้า	40
	ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง	40
	เครื่องมือที่ใช้ในการรวบรวมข้อมูล	41
	วิธีการเก็บรวบรวมข้อมูล	42
	การจัดกระทำข้อมูลและการวิเคราะห์ข้อมูล	42
	สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล	43
4	ผลการวิเคราะห์ข้อมูล	46
	สัญลักษณ์ที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล	46
	การเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูล	46
	ผลการวิเคราะห์ข้อมูล	46

สารบัญ (ต่อ)

บทที่		หน้า
5	สรุป อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ	65
	ความมุ่งหมายของการศึกษาค้นคว้า	65
	ความสำคัญของการศึกษาค้นคว้า	65
	ขอบเขตของการศึกษาค้นคว้า	65
	วิธีดำเนินการศึกษาค้นคว้า	66
	เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้า	66
	การวิเคราะห์ข้อมูล	66
	ผลการวิเคราะห์ข้อมูล	67
	อภิปรายผล	70
	ข้อเสนอแนะ	73
บรรณานุกรม		76
ภาคผนวก		81
ประวัติย่อผู้ทำสารนิพนธ์		96

บัญชีตาราง

ตาราง หน้า

1 จำนวนประชากรและกลุ่มตัวอย่าง 40

2 จำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามเพศ สาขาวิชาเอก อาชีพ ของผู้ปกครอง และรายได้ของครอบครัว/เดือน 47

3 ค่าเฉลี่ยและค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐานของแรงจูงใจในการเลือกเรียนของนักศึกษา โดยรวม และรายด้าน 48

4 ค่าเฉลี่ยและค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐานของแรงจูงใจในการเลือกเรียนของนักศึกษา ด้านความคิดเห็นส่วนตัว โดยรวมและรายข้อ 49

5 ค่าเฉลี่ยและค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐานของแรงจูงใจในการเลือกเรียนของนักศึกษา ด้านเศรษฐกิจ โดยรวมและรายข้อ 50

6 ค่าเฉลี่ยและค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐานของแรงจูงใจในการเลือกเรียนของนักศึกษา ด้านสังคม โดยรวมและรายข้อ 51

7 ค่าเฉลี่ยและค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐานของแรงจูงใจในการเลือกเรียนของนักศึกษา ด้านบุคคลที่เกี่ยวข้อง โดยรวมและรายข้อ 52

8 ค่าเฉลี่ยและค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐานของแรงจูงใจในการเลือกเรียนของนักศึกษา ด้านความถนัด โดยรวมและรายข้อ 53

9 ผลการเปรียบเทียบแรงจูงใจในการเลือกเรียนของนักศึกษาโดยรวมและรายด้าน จำแนกตามเพศ..... 54

10 ค่าเฉลี่ยและค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐานของแรงจูงใจในการเลือกเรียนของนักศึกษาโดยรวมและรายด้าน จำแนกตามสาขาวิชาเอก..... 55

11 ผลการเปรียบเทียบแรงจูงใจในการเลือกเรียนหลักสูตรบริหารธุรกิจบัณฑิต โปรแกรมวิชาบริหารธุรกิจ ของนักศึกษาระดับปริญญาตรี (หลังอนุปริญญา) โดยรวมและรายด้าน จำแนกตามสาขาวิชาเอก..... 56

12 ผลการทดสอบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยรายคู่ ด้านความคิดเห็นส่วนตัว ด้านเศรษฐกิจ ด้านสังคม ด้านบุคคลที่เกี่ยวข้อง และรวมทุกด้าน จำแนกตามสาขาวิชาเอก..... 57

13 ค่าเฉลี่ยและค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐานของแรงจูงใจในการเลือกเรียนของนักศึกษา โดยรวมและรายด้าน จำแนกตามอาชีพผู้ปกครอง..... 58

14 ผลการเปรียบเทียบแรงจูงใจในการเลือกเรียนหลักสูตรบริหารธุรกิจบัณฑิต โปรแกรมวิชาการบริหารธุรกิจ ของนักศึกษาระดับปริญญาตรี (หลังอนุปริญญา) โดยรวมและรายด้าน จำแนกตามอาชีพของผู้ปกครอง..... 59

15 ผลการทดสอบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยรายคู่แรงจูงใจในการเลือกเรียนของนักศึกษา จำแนกตามอาชีพของผู้ปกครองต่างกัน ด้านความคิดเห็นส่วนตัว..... 60

บัญชีตาราง (ต่อ)

ตาราง หน้า

16 ผลการทดสอบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยรายคู่แรงจูงใจในการเลือกเรียนของ
นักศึกษา จำแนกตามอาชีพของผู้ปกครองต่างกัน ด้านเศรษฐกิจ..... 61
17 ผลการทดสอบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยรายคู่แรงจูงใจในการเลือกเรียนของนักศึกษา
จำแนกตามอาชีพของผู้ปกครองต่างกัน ด้านบุคคลที่เกี่ยวข้อง..... 62
18 ค่าเฉลี่ยและค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐานของแรงจูงใจในการเลือกเรียนของนักศึกษา
โดยรวมและรายด้าน จำแนกตามรายได้ของครอบครัว/เดือน..... 63
19 ผลการเปรียบเทียบแรงจูงใจในการเลือกเรียนหลักสูตรบริหารธุรกิจบัณฑิต (หลังอนุปริญญา)
ของนักศึกษา โดยรวมและรายด้าน จำแนกตามรายได้ของครอบครัว/เดือน..... 64
20 แสดงค่าอำนาจจำแนกของแบบสอบถามแรงจูงใจในการเลือกเรียนของนักศึกษา..... 94

บทที่ 1
บทนำ

ภูมิหลัง

แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 8 (พ.ศ. 2540 – 2544) มีจุดมุ่งหมายมุ่งพัฒนาคนตั้งแต่ปฏิสนธิไปจนตลอดชีวิตให้สามารถพัฒนาศักยภาพอย่างเต็มที่ทั้งร่างกาย จิตใจและสติปัญญา เพื่อให้เป็นคนดีมี คุณธรรม มีสุขภาพดี มีความรู้ ความสามารถในการประกอบอาชีพและสามารถปรับตัวให้ดำรงชีวิตในสังคมที่มีการเปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็วได้อย่างมีประสิทธิภาพบนพื้นฐานของความเป็นไทย ให้โอกาสคนมีส่วนร่วมคิด ร่วมสร้าง และมีส่วนช่วยชี้นำกระแสการพัฒนา และเพิ่มขีดความสามารถด้านวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี รวมทั้งพัฒนาคนให้มีจิตสำนึกในการรับผิดชอบต่อตนเอง ครอบครัว ชุมชม สังคม ทรัพยากรธรรมชาติ และมีส่วนร่วมในกิจกรรมทางการเมืองมากขึ้น (ชุติมา เจียมศิริ. 2540:36)

การจัดการศึกษาในระดับอุดมศึกษานับเป็นกลไกสำคัญอย่างหนึ่งในการพัฒนากำลังคนของประเทศ จึงมีความจำเป็นต้องพัฒนาและปรับบทบาทเพื่อให้สามารถเป็นแหล่งผลิตกำลังคนที่มีคุณภาพควบคู่กับการเป็นแหล่งระดม แสวงหา สร้างและเผยแพร่ความรู้ได้อย่างมีประสิทธิภาพ เป็นกำลังสำคัญในการพัฒนาประเทศต่อไป (ชุตินันท์ แสงหิรัญ. 2537 : 23-24) ในการจัดหลักสูตรระดับอุดมศึกษาต้องให้สอดคล้องกับความมุ่งหมายของการศึกษา และเพื่อผลิตบัณฑิตให้มีคุณลักษณะเป็นที่ต้องการของสังคมและตลาดแรงงาน คือเป็นผู้รอบรู้ รู้จักคิด วิเคราะห์ สร้างสรรค์ มีมนุษย์สัมพันธ์ที่ดี สามารถออกไปประกอบอาชีพ และสามารถนำความรู้ไปประยุกต์ใช้ในชีวิตประจำวันได้อย่างมีประสิทธิภาพ (ชมพันธุ์ กุญชร ณ อยุธยา. 2530 : 169)

การจัดการศึกษาของสถาบันราชภัฏ มุ่งเน้นที่จะผลิตกำลังคนเพื่อสนอง ความต้องการของท้องถิ่นและสอดคล้องกับแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ทั้งที่เป็นนักวิชาการ กึ่งวิชาการและวิชาชีพชั้นสูง มีความยืดหยุ่น สามารถปรับตนตามสภาพการเปลี่ยนแปลงด้านเศรษฐกิจ สังคม และเทคโนโลยี เปิดโอกาสให้มีการเลือกเรียนได้อย่างกว้างขวาง ทั้งหลักสูตรระดับอนุปริญญา ระดับปริญญาตรี และระดับปริญญาตรี (หลังอนุปริญญา)และการศึกษาในหลักสูตรบริหารธุรกิจบัณฑิต โปรแกรมวิชาการบริหารธุรกิจ ของนักศึกษาระดับปริญญาตรี(หลังอนุปริญญา) ที่เปิดสอนในสถาบันราชภัฏเป็นหลักสูตรที่เปิดใหม่ทำให้ สถาบันราชภัฏได้เล็งเห็นถึงความจำเป็นในการพัฒนาหลักสูตรบริหารธุรกิจบัณฑิตโปรแกรมวิชาการบริหารธุรกิจ ระดับปริญญาตรี (หลังอนุปริญญา)และ เพื่อรองรับความต้องการ การศึกษาต่อในระดับปริญญาตรีของผู้เรียนในระดับอนุปริญญาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพเทคนิคและระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง โดยมุ่งพัฒนาผู้เรียนให้มีสมรรถภาพในวิชาการและวิชาชีพ ทั้งด้านความรู้ ด้านเทคนิควิธี ด้านการจัดการและด้านคุณธรรมมีคุณลักษณะการเป็นผู้นำองค์กรในท้องถิ่น สามารถรู้จักการงานอาชีพอย่างมีประสิทธิภาพ และการจัดการศึกษาของสถาบันอุดมศึกษามุ่งผลิตบัณฑิตที่มีความรู้ความสามารถในการบริหารธุรกิจระดับวิชาชีพและพัฒนาตนเองให้มีความรับผิดชอบต่อสังคม ด้านการบัญชี การตลาด คอมพิวเตอร์ธุรกิจ เพื่อสนองความต้องการของตลาดแรงงานและสามารถนำความรู้ไปเป็นแนวทางการศึกษาในระดับสูง ด้วยเหตุผลดังกล่าว คณะวิทยาการจัดการ สถาบันราชภัฏสวนสุนันทาจึงพัฒนาหลักสูตรบริหารธุรกิจบัณฑิต โปรแกรมวิชาการบริหารธุรกิจ ระดับปริญญาตรี (หลังอนุปริญญา)

เพื่อผลิตกำลังคนให้มีความรู้ความสามารถในวิชาชีพ ด้านการบริหารธุรกิจในวิชาเอกและ เพื่อพัฒนาอาชีพอย่างมีประสิทธิภาพ (สถาบันราชภัฏสวนสุนันทา. 2543 : 3) และการศึกษาต่อในหลักสูตรบริหารธุรกิจบัณฑิต โปรแกรมวิชาการบริหารธุรกิจ แต่ละคนอาจมีเหตุผล มีแรงจูงใจแตกต่างกันไป ซึ่งส่วนหนึ่งเนื่องมาจากความต้องการของผู้เรียนเอง ความต้องการหาความรู้ความสามารถให้มากที่สุดเพื่อนำไปพัฒนาตนเองให้เจริญก้าวหน้า ต้องการนำความรู้ไปประกอบอาชีพเพื่อการสอนโดยตรง ต้องการเรียนให้สำเร็จได้รับใบปริญญา เพื่อให้เป็นที่ยอมรับของสังคมและความต้องการของครอบครัวเพื่อความมีเกียรติยศชื่อเสียง เป็นเครื่องมือในการยกระดับให้สูงขึ้น ต้องการเป็นบุคคลที่มีคุณค่าทางสังคมและ ความก้าวหน้าของผู้ทำงานด้านธุรกิจ

จากความคิดเห็นที่แตกต่างกันนี้ ทำให้ผู้วิจัยสนใจที่จะศึกษาถึงแรงจูงใจในการเลือกเรียนหลักสูตรบริหารธุรกิจบัณฑิต · โปรแกรมวิชาการบริหารธุรกิจ ของนักศึกษาระดับปริญญาตรี (หลังอนุปริญญา) ว่ามีแรงจูงใจใดบ้างที่มีอิทธิพลต่อการตัดสินใจเลือกศึกษาต่อในหลักสูตรนี้ ซึ่งผู้วิจัยมีความเชื่อว่าผู้ที่เข้าศึกษาต่อในหลักสูตรบริหารธุรกิจบัณฑิต โปรแกรมวิชาการบริหารธุรกิจ อาจได้รับแรงจูงใจ แตกต่างกันไป ดังนั้นจึงสนใจศึกษาค้นคว้า เรื่องแรงจูงใจในการเลือกเรียนหลักสูตรบริหารธุรกิจบัณฑิต โปรแกรมวิชาการบริหารธุรกิจ ของนักศึกษาระดับปริญญาตรี (หลังอนุปริญญา) สถาบันราชภัฏสวนสุนันทา

ความมุ่งหมายของการศึกษาค้นคว้า

1. เพื่อศึกษาแรงจูงใจในการเลือกเรียนหลักสูตรบริหารธุรกิจบัณฑิต โปรแกรมวิชาการบริหารธุรกิจของนักศึกษาระดับปริญญาตรี(หลังอนุปริญญา) สถาบันราชภัฏสวนสุนันทาด้าน
   - 1.1 ด้านความคิดเห็นส่วนตัว
   - 1.2 ด้านเศรษฐกิจ
   - 1.3 ด้านสังคม
   - 1.4 ด้านบุคคลที่เกี่ยวข้อง
   - 1.5 ด้านความถนัด
2. เพื่อเปรียบเทียบแรงจูงใจในการเลือกเรียนหลักสูตรบริหารธุรกิจบัณฑิต โปรแกรมวิชาการบริหารธุรกิจ ของนักศึกษาระดับปริญญาตรี (หลังอนุปริญญา) สถาบันราชภัฏสวนสุนันทา จำแนกตามเพศ สาขาวิชาเอก อาชีพของผู้ปกครอง และรายได้ของครอบครัว/เดือน

ความสำคัญของการศึกษาค้นคว้า

การศึกษาค้นคว้าครั้งนี้จะก่อให้เกิดประโยชน์ดังนี้

1. ใช้เป็นข้อมูลในการให้คำปรึกษา และให้การแนะแนวแก่นักเรียนในระดับอนุปริญญา ระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพเทคนิคและระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง ในการเลือกเรียนหลักสูตรบริหารธุรกิจบัณฑิต โปรแกรมวิชาการบริหารธุรกิจ
2. ใช้เป็นข้อมูลประกอบการกำหนดแนวทางในการรับนักศึกษาเข้าศึกษาต่อ ในสถาบันราชภัฏสวนสุนันทา

3. ใช้เป็นข้อมูลให้ผู้บริหารและผู้มีส่วนเกี่ยวข้องในการจัดการเรียนการสอนได้พิจารณาแนวทางในการเพิ่มแรงจูงใจของนักศึกษามากขึ้น อันจะเป็นผลให้การเรียนการสอนมีคุณภาพและสามารถออกไปประกอบอาชีพได้อย่างมีประสิทธิภาพ

ขอบเขตของการศึกษาค้นคว้า

1. ขอบเขตของเนื้อหา

การศึกษาค้นคว้าครั้งนี้ มุ่งที่จะศึกษาแรงจูงใจในการเลือกเรียนหลักสูตรบริหารธุรกิจบัณฑิต โปรแกรมวิชาการบริหารธุรกิจ ของนักศึกษาระดับปริญญาตรี(หลังอนุปริญญา) ชั้นปีที่ 2 ภาคปกติ หลักสูตร 2 ปี ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2545 สถาบันราชภัฏสวนสุนันทา ด้านความคิดเห็นส่วนตัว ด้านเศรษฐกิจ ด้านสังคม ด้านบุคคลที่เกี่ยวข้องและด้านความถนัด

2. ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

2.1 ประชากรที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้ ได้แก่ นักศึกษาระดับปริญญาตรี (หลังอนุปริญญา) ชั้นปีที่ 2 ที่เรียนหลักสูตรบริหารธุรกิจบัณฑิต โปรแกรมวิชาการบริหารธุรกิจ สาขาวิชาเอกการบัญชี สาขาวิชาเอกการตลาด สาขาวิชาเอกคอมพิวเตอร์ธุรกิจ หลักสูตร 2 ปี ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2545 ของสถาบันราชภัฏสวนสุนันทา ภาคปกติ จำนวน 1,355 คน

2.2 กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษาครั้งนี้ เป็นนักศึกษาที่ได้มาจากการกำหนดขนาดของกลุ่มตัวอย่างตามเกณฑ์ของเครจซี่และมอร์แกน (บุญชม ศรีสะอาด. 2535 : 40; อ้างอิงจาก Krejcie and Morgan. 1970:608) ได้จำนวนนักศึกษาที่เป็นกลุ่มตัวอย่าง 476 คนซึ่งได้มาจากการสุ่มแบบแบ่งชั้น (Stratified Random Sampling) โดยใช้วิชาเอกเป็นระดับชั้นในการสุ่ม

3. ตัวแปรที่ศึกษา

3.1 ตัวแปรอิสระ สถานภาพของนักศึกษาซึ่งประกอบด้วย

3.1.1 เพศ ซึ่งแบ่งเป็น

3.1.1.1 ชาย

3.1.1.2 หญิง

3.1.2 สาขาวิชาเอก ซึ่งแบ่งเป็น

3.1.2.1 การบัญชี

3.1.2.2 การตลาด

3.1.2.3 คอมพิวเตอร์ธุรกิจ

3.1.3 อาชีพของผู้ปกครอง ซึ่งแบ่งเป็น

3.1.3.1 รับราชการ/พนักงานรัฐวิสาหกิจ

3.1.3.2 เกษตรกร

3.1.3.3 ธุรกิจส่วนตัว

3.1.3.4 พนักงานบริษัท

3.1.4 รายได้ของครอบครัว/เดือน ซึ่งแบ่งเป็น

3.1.4.1 รายได้ต่ำกว่า 5,000 บาท

3.1.4.2 5,000 – 10,000 บาท

3.1.4.3 10,001 – 15,000 บาท

3.1.4.4 มากกว่า 15,000 บาท

3.2 ตัวแปรตาม ได้แก่ แรงจูงใจในการเลือกเรียนหลักสูตรบริหารธุรกิจบัณฑิต โปรแกรมวิชาการบริหารธุรกิจ ของนักศึกษาระดับปริญญาตรี (หลังอนุปริญญา) ในสถาบันราชภัฏสวนสุนันทา 5 ด้าน คือ

3.2.1 ด้านความคิดเห็นส่วนตัว

3.2.2 ด้านเศรษฐกิจ

3.2.3 ด้านสังคม

3.2.4 ด้านบุคคลที่เกี่ยวข้อง

3.2.5 ด้านความถนัด

นิยามศัพท์เฉพาะ

1. แรงจูงใจในการเลือกเรียนโปรแกรมวิชาการบริหารธุรกิจ หมายถึง สิ่งที่เป็นเหตุชักนำ หรือโน้มน้าวให้นักศึกษาเข้าศึกษาในหลักสูตรบริหารธุรกิจบัณฑิต โปรแกรมวิชาการบริหารธุรกิจ ของนักศึกษา ระดับปริญญาตรี (หลังอนุปริญญา) ในสถาบันราชภัฏสวนสุนันทา แบ่งออกเป็น 4 ด้าน

1.1 ด้านความคิดเห็นส่วนตัว หมายถึง แรงจูงใจของนักศึกษาที่เกี่ยวกับ ความตั้งใจ ความต้องการของนักศึกษาในการพัฒนาตนเองด้านความรู้ความสามารถ ความต้องการยกระดับคุณวุฒิให้สูงขึ้น การจัดการศึกษาของหลักสูตร เป็นที่รู้จักและเป็นที่ยอมรับจากบุคคลทั่วไปเมื่อเรียนจบแล้วหางานทำได้ง่ายเป็นสถาบันราชภัฏที่มีชื่อเสียงในด้านการเรียนการสอนและเป็นสถาบันการศึกษาของรัฐบาล

1.2 ด้านเศรษฐกิจ หมายถึง แรงจูงใจของนักศึกษาที่เกี่ยวกับ ความต้องการของนักศึกษาที่จะมีอาชีพที่ก้าวหน้า อาชีพที่สามารถหารายได้พิเศษระหว่างเรียน เมื่อสำเร็จการศึกษามีโอกาสประกอบอาชีพที่ตนเองสนใจมีโอกาสทำงานในภาคเอกชน และมีโอกาสประกอบอาชีพอิสระ

1.3 ด้านสังคม หมายถึง แรงจูงใจของนักศึกษาที่เกี่ยวกับ การเสริมสร้างสัมพันธภาพที่ดี ความภาคภูมิใจ ความรู้สึก มีคุณค่ามีเกียรติได้รับการยกย่องเป็นที่ยอมรับของสังคม และการใช้ความรู้ ความสามารถทำประโยชน์ให้สังคม ได้แก่ ต้องการเป็นบุคคลที่มีคุณค่าทางสังคม และจะได้ใช้ความรู้ ความสามารถทางธุรกิจในการประกอบธุรกิจ

1.4 ด้านบุคคลที่เกี่ยวข้อง หมายถึง แรงจูงใจของนักศึกษาที่เกี่ยวกับ กลุ่มบุคคลที่ชักนำหรือโน้วน้าวให้นักศึกษา หรือให้คำแนะนำต่อนักศึกษาในการเลือกเรียนหลักสูตรบริหารธุรกิจบัณฑิต โปรแกรมวิชาการบริหารธุรกิจ ของนักศึกษาระดับปริญญาตรี (หลังอนุปริญญา) ได้แก่ บิดา มารดา ครูอาจารย์ บุคคลใกล้ชิดและบุคคลที่มีชื่อเสียงในวงการธุรกิจ

1.5 ด้านความถนัด หมายถึง แรงจูงใจของนักศึกษาที่เกี่ยวกับความรู้ ความสามารถของนักศึกษาที่มีความถนัดทางด้านธุรกิจได้แก่ มีความสนใจในด้านธุรกิจและประสบการณ์และความรู้เดิมตรงกับสาขาวิชาเอกที่ตนถนัด

2. หลักสูตรบริหารธุรกิจบัณฑิต หมายถึง กลุ่มวิชาที่เปิดสอนในคณะวิทยาการจัดการ สถาบันราชภัฏสวนสุนันทา สำนักงานสภาสถาบันราชภัฏ กระทรวงศึกษาธิการ

3. โปรแกรมวิชาการบริหารธุรกิจ หมายถึง กลุ่มวิชาที่อยู่ในหลักสูตรบริหารธุรกิจบัณฑิต ประกอบด้วยหมวดวิชาการศึกษาทั่วไป 18 หน่วยกิต หมวดวิชาเฉพาะด้าน 49 หน่วยกิต หมวดวิชาเลือกเสรี 6 หน่วยกิต รวมตลอดหลักสูตรไม่น้อยกว่า 73 หน่วยกิต

4. สาขาวิชาเอก หมายถึง กลุ่มวิชาที่อยู่ในโปรแกรมวิชาการบริหารธุรกิจ หลักสูตรบริหารธุรกิจบัณฑิต คณะวิทยาการจัดการ สถาบันราชภัฏสวนสุนันทา

5. นักศึกษา หมายถึง บุคคลที่เข้าศึกษาต่อในระดับปริญญาตรี (หลังอนุปริญญา) ชั้นปีที่ 2 ภาคปกติที่เรียนหลักสูตรบริหารธุรกิจบัณฑิต โปรแกรมวิชาการบริหารธุรกิจ หลักสูตร 2 ปี ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2545 ในสถาบันราชภัฏสวนสุนันทา

6. ระดับปริญญาตรี หมายถึง หลักสูตรในระดับปริญญาตรี(หลังอนุปริญญา) ที่ให้การศึกษาแก่ผู้ที่จะจบไปประกอบอาชีพด้านธุรกิจ ผู้เข้าศึกษาในหลักสูตรนี้จะต้องสำเร็จการศึกษา ระดับอนุปริญญาหรือเทียบเท่าอนุปริญญา

7. อาชีพของผู้ปกครอง หมายถึง ลักษณะการทำงานของบิดา มารดา หรือผู้ให้การอุปการะออกค่าเล่าเรียนให้นักศึกษาในระหว่างที่นักศึกษากำลังศึกษา โดยแบ่งเป็น

7.1 รับราชการ/พนักงานรัฐวิสาหกิจ

รับราชการ หมายถึง ผู้ที่ทำงานในระบบราชการ โดยเป็นข้าราชการหรือเป็นลูกจ้างประจำในสังกัดของรัฐบาล

พนักงานรัฐวิสาหกิจ หมายถึง ผู้ที่ทำงานในหน่วยงานของรัฐวิสาหกิจ โดยเป็นพนักงานหรือทำงานเป็นลูกจ้างประจำหน่วยงานรัฐวิสาหกิจ

7.2 เกษตรกร หมายถึง ผู้ที่ใช้ที่ดินเพาะปลูกพืชต่าง ๆ รวมทั้งการเลี้ยงสัตว์ ได้แก่ การทำนา การปลูกพืชไร่ การทำฟาร์ม การเลี้ยงปศุสัตว์ การทำสวนผลไม้ ดอกไม้ และการทำสวนยางพารา

7.3 ธุรกิจส่วนตัว หมายถึง ผู้ที่ประกอบกิจการค้าของตัวเอง ได้แก่ ผู้ที่ค้าขาย

7.4 พนักงานบริษัท หมายถึง ลูกจ้างรายวัน หรือรายเดือน ในหน่วยงานเอกชนหรือบริษัทห้างร้าน

7.5 อื่น ๆ หมายถึง ผู้ประกอบอาชีพที่นอกเหนือจากที่กล่าวมาข้างต้น

8. รายได้ของครอบครัว/เดือน หมายถึง รายได้ต่อเดือนของผู้ปกครองในการศึกษาครั้งนี้ ได้แบ่งช่วงและระดับของรายได้ดังต่อไปนี้

8.1 รายได้ต่ำกว่า 5,000 บาท

8.2 5,000 – 10,000 บาท

8.3 10,001 – 15,000 บาท

8.4 มากกว่า 15,000 บาท

9. ผู้ปกครอง หมายถึง บิดามารดา หรือผู้ที่อุปการะนักศึกษาเป็นผู้ออกค่าใช้จ่ายในการเรียนของนักศึกษา

กรอบแนวคิดในการศึกษาค้นคว้า

ในการวิจัยเรื่องแรงจูงใจในการเลือกเรียนหลักสูตรบริหารธุรกิจบัณฑิต โปรแกรมวิชาการบริหารธุรกิจของนักศึกษาระดับปริญญาตรี (หลังอนุปริญญา) สถาบันราชภัฏสวนสุนันทา

ตัวแปรอิสระ

1. เพศ
   - 1.1 ชาย
   - 1.2 หญิง
2. สาขาวิชาเอก
   - 2.1 การบัญชี
   - 2.2 การตลาด
   - 2.3 คอมพิวเตอร์ธุรกิจ
3. อาชีพของผู้ปกครอง
   - 3.1 รับราชการ/พนักงานรัฐวิสาหกิจ
   - 3.2 เกษตรกร
   - 3.3 ธุรกิจส่วนตัว
   - 3.4 พนักงานบริษัท
4. รายได้ของครอบครัว/เดือน
   - 4.1 รายได้ต่ำกว่า 5,000 บาท
   - 4.2 5,000 – 10,000 บาท
   - 4.3 10,001 – 15,000 บาท
   - 4.4 มากกว่า 15,000 บาท

ตัวแปรตาม

แรงจูงใจในการเลือกเรียน หลักสูตรบริหารธุรกิจบัณฑิต โปรแกรมวิชาการบริหารธุรกิจ ของนักศึกษาระดับปริญญาตรี (หลังอนุปริญญา) สถาบันราชภัฏสวนสุนันทา 5 ด้าน

1. ด้านความคิดเห็นส่วนตัว
2. ด้านเศรษฐกิจ
3. ด้านสังคม
4. ด้านบุคคลที่เกี่ยวข้อง
5. ด้านความถนัด

บทที่ 2
เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

ในการวิจัยเรื่องแรงจูงใจในการเลือกเรียนหลักสูตรบริหารธุรกิจบัณฑิต โปรแกรมวิชาการบริหารธุรกิจของนักศึกษาระดับปริญญาตรี (หลังอนุปริญญา) สถาบันราชภัฏสวนสุนันทา ผู้วิจัยศึกษาค้นคว้าเอกสารงานวิจัยที่เกี่ยวข้องดังนี้

1. ความหมายของแรงจูงใจ
2. ประเภทของแรงจูงใจ
3. ทฤษฎีเกี่ยวกับแรงจูงใจ
4. ความหมายของการบริหารธุรกิจ
5. ความสำคัญของการบริหารธุรกิจ
6. ประวัติความเป็นมาของสถาบันราชภัฏสวนสุนันทา
7. หลักสูตรบริหารธุรกิจบัณฑิต โปรแกรมวิชาการบริหารธุรกิจ สถาบันราชภัฏสวนสุนันทา
8. แนวคิดเกี่ยวกับแรงจูงใจในการศึกษาต่อ
9. งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

1. ความหมายของแรงจูงใจ

แรงจูงใจ (Motivators) คือ ปัจจัยที่ก่อให้เกิดแรงผลักดันให้บุคคลแสดงพฤติกรรมออกมาอย่างมีทิศทางเพื่อบรรลุจุดมุ่งหมายหรือเป้าหมายที่ต้องการซึ่งประกอบด้วย ความสำเร็จ การยอมรับนับถือ ลักษณะของงาน ความรับผิดชอบ ความเจริญก้าวหน้าและความเจริญงอกงามในตนเองและในอาชีพ

กิลฟอร์ดและเกรย์ (Guilford and Gray. 1970 : 12) ให้ความหมายของแรงจูงใจว่าเป็นสิ่งเร้าที่นำช่องทางและเสริมสร้างความปรารถนาในการประกอบกิจกรรมของมนุษย์

กู๊ด (Good. 1973 : 375) ได้ให้ความหมายว่า แรงจูงใจหมายถึง กระบวนการเร้าและสนับสนุนให้บุคคลกระทำกิจกรรมอย่างมีระบบ

เฮอร์เซย์ และแบลนชาร์ด (ทองหล่อ นาคหอม. 2535 : 19 ; อ้างอิงจาก Hersey and Blanchard. 1969 : 10) ได้ให้ความหมายว่า แรงจูงใจ หมายถึง การทำให้บุคคลแต่ละคนหรือกลุ่มคนกระทำสิ่งใดสิ่งหนึ่งอย่างมีประสิทธิภาพตามที่ผู้จูงใจปรารถนา

ชายเด็นเบอร์ก (ละมัยภรณ์ เพียงไทยสง. 2537 : 21 ; อ้างอิงจาก Scidenberg. 1976 : 51-55) ได้ให้ความหมายว่า แรงจูงใจ หมายถึง ความต้องการภายในบุคคลทางด้านชีววิทยาซึ่งแสดงออกมาโดยทางพฤติกรรม เพื่อสนองความต้องการ เช่น ความหิว ความกระหาย ความต้องการทางเพศ ซึ่งเป็นความต้องการพื้นฐานทางจิตวิทยาเพื่อให้มนุษย์มีความอยู่รอดได้เมื่อมนุษย์มีการเรียนรู้จากสังคม จะมีความต้องการในสิ่งอื่น ๆ อีก เช่น ความต้องการเกียรติยศ ชื่อเสียง เป็นต้น

คิดด์ (สุวัฒน์ วัฒนวงศ์. 2544 : 156 ; อ้างอิงจาก Kidd. 1973 : 101) คำว่า แรงจูงใจ มาจากคำ

สมมติฐานของการศึกษาค้นคว้า

1. นักศึกษาที่มีเพศต่างกันมีแรงจูงใจในการเลือกเรียนหลักสูตรบริหารธุรกิจบัณฑิต โปรแกรมวิชาการบริหารธุรกิจ โดยรวมและรายด้านแตกต่างกัน

2. นักศึกษาที่เรียนสาขาวิชาเอกต่างกัน มีแรงจูงใจในการเลือกเรียนหลักสูตรบริหารธุรกิจบัณฑิต โปรแกรมวิชาการบริหารธรกิจ โดยรวมและรายด้านแตกต่างกัน

3. นักศึกษาที่ผู้ปกครองประกอบอาชีพต่างกัน มีแรงจูงใจในการเลือกเรียนหลักสูตรบริหารธุรกิจบัณฑิต โปรแกรมวิชาการบริหารธุรกิจ โดยรวมและรายด้านแตกต่างกัน

4. นักศึกษาที่ผู้ปกครองมีรายได้ของครอบครัว/เดือนต่างกัน มีแรงจูงใจในการเลือกเรียนหลักสูตรบริหารธุรกิจบัณฑิต โปรแกรมวิชาการบริหารธุรกิจ โดยรวมและรายด้านแตกต่างกัน

กริยาในภาษาละตินว่า "Movere" ซึ่งมีความหมายตรงกับคำในภาษาอังกฤษว่า To move อันมีความหมายว่าเป็นสิ่งที่โน้มน้าวหรือมักจะชักนำให้บุคคลเกิดการกระทำหรือปฏิบัติการ

บราวน์ (Brown. 1980 : 112-113) กล่าวว่า แรงจูงใจ หมายถึง แรงหรือ พลังที่ผลักดัน กระตุ้นหรือเร้าความรู้สึกของบุคคลให้มีความสนใจ มีความเต็มใจในการปฏิบัติกิจกรรม เป็นสิ่งชี้ทิศทางของพฤติกรรมก่อให้เกิดพฤติกรรมที่นำไปสู่เป้าหมายตามที่บุคคลนั้นคาดหมายเอาไว้

โลเวลล์ (Lovell. 1980 : 109) ให้ความหมายของแรงจูงใจว่าเป็นกระบวนการที่ชักนำ โน้มน้าวให้บุคคลเกิดความมานะพยายามเพื่อที่จะสนองตอบความต้องการบางประการให้บรรลุผลสำเร็จ

จรูญ โกมลบุณย์ (2528 : 27) ได้ให้ความหมายว่าแรงจูงใจ หมายถึง เป็นภาวะการณ์ที่อินทรีย์ถูกกระตุ้นและชี้แนะแนวทางให้อินทรีย์มีการตอบสนองไปสู่เป้าหมายหรือเป็นเครื่องล่อใจซึ่งเป็นความต้องการเฉพาะอย่างที่ให้ความพึงพอใจแก่บุคคล

สมพงศ์ เกษมสิน (2516 : 414) กล่าวว่า แรงจูงใจ หมายถึง ความพยายามที่จะให้ผู้อื่นแสดงออกหรือปฏิบัติต่อสิ่งจูงใจ สิ่งจูงใจมีทั้งภายในและภายนอกตัวบุคคล แต่มูลเหตุจูงใจอันสำคัญของบุคคลคือความต้องการ

ชูชีพ อ่อนโคกสูง (2522 : 39) ได้ให้ความหมายของแรงจูงใจ หมายถึง การสร้างพลังที่มีทิศทางซึ่งหมายถึงการกระตุ้นให้เกิดพฤติกรรมที่มีทิศทางเพื่อนำไปสู่จุดหมายอันใดอันหนึ่ง

มนูญ ตนะวัฒนา (2525 : 49) ได้ให้ความหมายของแรงจูงใจ หมายถึง เป็นสภาพหรือสถานะที่อยู่ในตัวบุคคลที่จะแสดงออกหรือเป็นแรงผลักดันให้บุคคลแสดงพฤติกรรมไปสู่เป้าหมาย

กมลรัตน์ หล้าสุวงษ์ (2528 : 227) ได้ให้ความหมายว่าแรงจูงใจ หมายถึงการกระตุ้นหรือล่อให้เกิดพฤติกรรมการเรียนรู้ขึ้นด้วยสิ่งเร้าหนึ่ง แรงจูงใจประกอบด้วยส่วนสำคัญ 2 ส่วนคือ

1. แรงจูงใจ (Motive) ได้แก่ ความต้องการ ความสนใจ ทัศนคติ ลักษณะนิสัย ฯลฯ ซึ่งเป็นสิ่งที่เกิดภายในร่างกาย

2. สิ่งจูงใจหรือเครื่องล่อ (Incentive) ได้แก่สิ่งเร้าต่าง ๆ ที่อยู่ภายนอกร่างกาย ซึ่งเป็นตัวกำหนดทิศทางของพฤติกรรม การจูงใจจะมีพลังมากหรือน้อยขึ้นอยู่กับส่วนสำคัญทั้งสองส่วนนี้

ดวงเดือน พันธุมนาวิน (2528 : 18) กล่าวว่า แรงจูงใจ หมายถึง ปัจจัยต่าง ๆ ที่มีอิทธิพลเป็นแรงผลักดันให้บุคคลแสดงพฤติกรรม

อารี พันธ์มณี (2538:179) ได้ให้ความหมายว่าแรงจูงใจ หมายถึง ภาวะใด ๆ ก็ตามที่กระตุ้นให้บุคคลแสดงพฤติกรรมออกมา

สมศักดิ์ ดำศรี (2521:38) ได้ให้ความหมายว่าแรงจูงใจ หมายถึง ขบวนการทางจิตใจที่ผลักดันให้บุคคลแสดงพฤติกรรมอย่างใดอย่างหนึ่งจนสำเร็จและถูกต้องตามแนวที่ต้องการ

เอนกกุล กรีแสง (2526 : 36) กล่าวว่า การจูงใจ หมายถึง การกระตุ้นให้แสดงพฤติกรรมและการควบคุมพฤติกรรม ซึ่งทำให้คนเราแสดงปฏิกิริยาตอบสนองต่อสิ่งเร้าอย่างเดียวกันไม่เหมือนกันหรือทำให้คนบางคนมีพฤติกรรมไม่เหมือนเดิม

เชียรศรี วิวิธสิริ (2530 : 25) ให้ความหมายว่า แรงจูงใจ คือพลังซึ่งทำให้เกิดพฤติกรรม และควบคุมแนวทางของพฤติกรรม หรือแรงจูงใจหมายถึง สิ่งกระตุ้นอินทรีย์ หรือชี้ทางให้อินทรีย์กระทำพฤติกรรม

เพื่อไปสู่เป้าหมาย

ธงชัย สันติวงษ์ (2535 : 111) ให้ความหมายว่า แรงจูงใจ หมายถึง ความกระตือรือร้นในการทำงานนั้นเอง ผู้บริหารส่วนมากมักจะมีความเข้าใจถึงความสามารถของบุคคลว่าทำอะไรได้บ้าง แต่การที่บุคคลใดบุคคลหนึ่งจะทำงานเป็นผลสำเร็จออกมาได้ หรือมากน้อยเพียงใดนั้นย่อมขึ้นอยู่กับการจูงใจเป็นสิ่งสำคัญ

สำอาง งานวิชา (2539 : 94-95) ให้ความหมายว่า แรงจูงใจ หมายถึง บุคคลทุกคนมีความต้องการ (Need) มากมายหลายอย่างบางอย่างก็เป็นความต้องการทางร่างกาย เช่น อาหาร น้ำ ความปลอดโปร่งสบายกาย บางอย่างก็เป็นความต้องการทางจิตใจ เช่น การเป็นที่ยอมรับ ความเด่น มีหน้ามีตา การมีสิทธิ์มีเสียงหรือได้เป็นส่วนหนึ่งของสังคม ความต้องการใดที่ยังอยู่ในระดับอ่อนหรือไม่รุนแรง ก็ยังไม่ผลักดันให้บุคคลแสดงพฤติกรรมออกมา แต่ถ้าเมื่อใดอยู่ในระดับที่รุนแรงแล้วก็จะกลายเป็นแรงจูงใจ (Motive) ที่ผลักดันให้บุคคลแสดงพฤติกรรมได้ เมื่อความต้องการได้รับการตอบสนองแล้วความรู้สึกตึงเครียดของบุคคลก็จะผ่อนคลายลง

ทรงพล ภูมิพัฒน์ (2540 : 99) ให้ความหมายว่า แรงจูงใจ หมายถึง พลังแรงภายในของบุคคล (หรือสัตว์) ที่ทำให้คนเรา(หรือสัตว์) เกิดพฤติกรรมและควบคุมแนวทางของพฤติกรรมให้บรรลุจุดหมาย

กันตยา เพิ่มผล (2541 : 46) ให้ความหมายว่า แรงจูงใจในแง่ของผู้บริหารว่า เป็นวิธีการที่ผู้บริหารใช้เพื่อให้ผู้ใต้บังคับบัญชาเกิดแรงจูงใจในการทำงาน เพื่อให้บรรลุตามเป้าหมายที่ผู้บริหารหรือที่องค์การพึงประสงค์อย่างมีประสิทธิภาพ

กุญชรี ค้าขาย (2542 : 215) ให้ความหมายว่า แรงจูงใจ หมายถึง แรงขับซึ่งพุ่งตรงไปที่เป้าหมายทั้งในลักษณะของการเข้าหาหรือการถอยห่าง

สุภัททา ปิณฑะแพทย์ (2542 : 143) ให้ความหมายว่า แรงจูงใจ หมายถึง แรงผลักดันที่ทำให้บุคคลมุ่งที่จะแสดงพฤติกรรมเกิดการเคลื่อนไหวของร่างกายให้ทำกิจกรรมอย่างใดอย่างหนึ่ง เพื่อตอบสนองความต้องการนั้น

จากความหมายดังกล่าวสรุปได้ว่าแรงจูงใจ หมายถึง สภาวะหรือแรงกระตุ้นที่ทำให้บุคคลแสดงพฤติกรรมออกมาทั้งทางด้านร่างกายและจิตใจเพื่อสนองความต้องการเพื่อบรรลุตามวัตถุประสงค์ที่ตนเองต้องการหรือแรงกระตุ้นให้เกิดการกระทำอย่างใดอย่างหนึ่งเพื่อบรรลุจุดหมายปลายทาง ตามความคิดเห็นส่วนตัวและนำไปสู่การเปลี่ยนแปลงหรือการแสดงพฤติกรรมของบุคคล ดังนั้นแรงจูงใจของแต่ละบุคคลจะไม่เหมือนกันทำให้เกิดความต้องการความจำเป็น ความคาดหวัง ความก้าวหน้า และเกิดแรงกระตุ้นที่แตกต่างกันไป และบุคคลใดที่มีความต้องการสูงก็จะเรียนสิ่งนั้นตามเป้าหมาย ตามวัตถุประสงค์ที่ตนต้องการและแรงจูงใจในการเลือกเรียนหลักสูตรบริหารธุรกิจบัณฑิต โปรแกรมวิชาการบริหารธุรกิจอาจเกิดจากตัวนักศึกษาเพื่อต้องการพัฒนาตนเองให้มีความรู้ความสามารถเพื่อต้องการยกระดับคุณวุฒิให้สูงขึ้นและต้องการประกอบอาชีพที่ตนถนัดเป็นที่ยกย่องของบุคคลในสังคมและบุคคลที่เกี่ยวข้อง

2. ประเภทของแรงจูงใจ

นิภา (ทองไทย) แก้วศรีงาม (2527 : 118 – 120) กล่าวว่า การแบ่งประเภทของแรงจูงใจนั้นแบ่งโดยพิจารณาจากเกณฑ์ต่าง ๆ ซึ่งเป็นตัวชี้ให้เห็นถึงลักษณะและประเภทของแรงจูงใจ ดังนี้

1. พิจารณาจากขอบเขตของแรงจูงใจ แบ่งได้เป็น 2 ประเภท

หน้าว่าง

1.1 แรงจูงใจภายใน (Intrinsic Motives) แรงจูงใจประเภทนี้ หมายถึง ภาวะของบุคคลที่มีความต้องการที่จะทำหรือเรียนรู้บางสิ่งบางอย่างด้วยจิตใจของตนเอง (ไม่ต้องมีสิ่งเร้าภายนอกมาล่อ) เช่น ความต้องการภายใน ความสนใจพิเศษ ความตั้งใจ ฯลฯ

1.2 แรงจูงใจภายนอก (Extrinsic Motives) แรงจูงใจประเภทนี้ หมายถึง ภาวะของบุคคลที่ได้รับการกระตุ้นจากภายนอกให้มองเห็นจุดหมาย เพื่อนำไปสู่การแสดงพฤติกรรม เช่น เป้าหมายหรือการคาดหวังของบุคคล และเครื่องล่อต่าง ๆ ทั้งที่เป็นรางวัล การลงโทษ รวมถึงการสร้างสถานการณ์ล่อให้เกิดการแข่งขันและการร่วมมือกัน

2. พิจารณาแบ่งจากความต้องการ แบ่งแรงจูงใจได้เป็น 3 ประเภท คือ

2.1 แรงจูงใจที่จะมีชีวิตอยู่ (Survival Motives) เป็นแรงจูงใจที่เกิดจากความต้องการทางสรีระตามธรรมชาติ เช่น ความต้องการอาหาร การพักผ่อน การหลีกหนีจากอันตราย หรือโรคภัยไข้เจ็บ และความอยากรู้อยากเห็นของบุคคล

2.2 แรงจูงใจทางสังคม (Social Motives) เป็นแรงจูงใจที่เกิดจากความต้องการของบุคคลในอันที่ต้องการเกี่ยวข้องกับบุคคลอื่นในสังคม ต้องการเป็นที่ยอมรับ เป็นที่รักของผู้อื่นและต้องการที่จะรักบุคคลอื่น มีความต้องการเป็นผู้นำ เป็นผู้ตาม และรวมถึงความต้องการทางเพศด้วย

2.3 แรงจูงใจความสัมพันธ์ส่วนตัว (Ego-intergration motives) เป็นแรงจูงใจที่เกิดจากความต้องการขั้นสูงสุดของบุคคล ซึ่งเป็นความต้องการประจักษ์ตน ต้องการกระทำสิ่งต่าง ๆ ตามความเหมาะสมและตามความสามารถของตนเอง พฤติกรรมที่แสดงออกจะเป็นไปในทิศทางที่จะบรรลุจุดมุ่งหมายของชีวิต

3. พิจารณาแบ่งจากระดับความต้องการแบ่งได้เป็น 2 ประเภท คือ

3.1 แรงจูงใจทางสรีระ (Physiological Motives) เป็นแรงจูงใจอันเกิดจากความต้องการทางด้านสรีระทั้งหมด ได้แก่ ความต้องการน้ำ อาหาร อากาศ ความปลอดภัยทางร่างกาย และความต้องการทางเพศ

3.2 แรงจูงใจทางจิตใจ (Psychological Motives) เป็นแรงจูงใจที่มีความสำคัญต่อชีวิตน้อยกว่าประเภทแรก แต่แรงจูงใจชนิดนี้จะมีผลทางด้านจิตใจก่อให้เกิดสุขภาพจิตที่ดี ได้แก่ ความต้องการด้านความรักความใกล้ชิด ความอยากรู้อยากเห็น ความต้องการศึกษาค้นคว้า ต้องการเป็นที่ยอมรับจากสังคม ฯลฯ

4. พิจารณาแบ่งตามแรงขับ แบ่งเป็น 4 ประเภท คือ

4.1 แรงจูงใจเพื่อการแสวงหาอาหาร (Vegetative Motives) เป็นแรงจูงใจที่เกิดจากการที่บุคคลมีแรงขับในการแสวงหาอาหาร หรือแร่ธาตุต่าง ๆ ที่ร่างกายต้องการ เพื่อที่จะคงดำรงไว้ซึ่งการมีชีวิตอยู่

4.2 แรงจูงใจฉุกเฉิน (Emergency Motives) เป็นแรงจูงใจที่เกิดจากแรงขับที่มีผลให้บุคคลแสดงพฤติกรรมใดพฤติกรรมหนึ่งอย่างฉับพลันในขณะที่มีเหตุการณ์ฉุกเฉินหรือแสดงพฤติกรรมตอบทันทีต่อสิ่งเร้าที่มาเร้าอย่างปัจจุบันทันด่วน

4.3 แรงจูงใจเพื่อการศึกษา (Educational Motives) เป็นแรงจูงใจซึ่งเกิดจากแรงขับที่ทำให้บุคคลเกิดพฤติกรรมการศึกษาค้นคว้า อยากรู้อยากเห็น อยากทดลอง เป็นแรงจูงใจที่บุคคลแสวงหาวิชาความรู้โดยไม่ต้องมีคนมาบังคับ

4.4 แรงจูงใจเพื่อการสืบพันธ์ (Reproductive Motives) เป็นแรงจูงใจที่เกิดจากแรงขับที่ทำให้บุคคลเกิดพฤติกรรมทางเพศขึ้น

แรงจูงใจที่เกิดจากแรงขับเหล่านี้ จะไม่สามารถเกิดพร้อมกันได้

เอนกกุล กรีแสง (2526 : 33-39) แบ่งแรงจูงใจออกเป็น 3 ประเภท คือ

1. แรงจูงใจทางร่างกาย (Physiological motives) เป็นแรงจูงใจที่เกิดจากความต้องการทางร่างกาย เช่น ความหิว ความกระหาย การพักผ่อน การขับถ่ายและความต้องการทางเพศ เป็นต้น

2. แรงจูงใจทางสังคม (Social motives) เป็นแรงจูงใจที่เกิดขึ้นในภายหลัง เป็นสิ่งที่เกิดขึ้นจากการเรียนรู้

นักจิตวิทยาบางคนแบ่งความต้องการทางสังคมออกเป็น 2 ประเภทใหญ่ ๆ คือ ความต้องการเข้ารวมพวก เช่น ต้องการความรักความเอาใจใส่จากพ่อแม่ ต้องการยกย่องนับถือจากคนในสังคม ต้องการให้ผู้อื่นรับเป็นสมัครพรรคพวก เป็นต้น ความต้องการทางสังคมอีกประการหนึ่งคือ ความต้องการที่เกี่ยวกับฐานะ ได้แก่ ความต้องการมีอำนาจ ความเด่น ความมีชื่อเสียงเกียรติยศ เป็นต้น

3. แรงจูงใจส่วนบุคคล (Personal motives) แรงจูงใจประเภทนี้ หมายถึง แรงจูงใจที่พัฒนาขึ้นในตัวคน ซึ่งจะแตกต่างกันไป ไม่เหมือนกัน แรงจูงใจส่วนบุคคลมีรากฐานมาจากความต้องการทางร่างกาย และความต้องการทางสังคมประกอบกัน แต่ความรุนแรงจะมากน้อยต่างกัน เช่น ในเรื่องความต้องการสะสมสิ่งของต่าง ๆ เป็นต้น แรงจูงใจส่วนบุคคลที่สำคัญและเห็นได้ชัดคือ การติดยา หากไม่ได้เสพแล้วจะเกิดอาการผิดปกติกับร่างกาย สำหรับรายที่ติดยาอย่างรุนแรงอาจถึงกับฆ่าตัวตายหรือก่ออาชญากรรม และอีกประเภทหนึ่งคือ ระดับความมุ่งหวัง หมายถึง ขอบเขตของความมุ่งหวังที่กำหนดไว้ ซึ่งแต่ละคนจะตั้งระดับความมุ่งหวังไว้ไม่เหมือนกันและจะเปลี่ยนแปลงได้เสมอ

ปราณี รามสูต (2528 : 63-64) กล่าวว่า แรงจูงใจแบ่งได้เป็น 2 ประเภท คือ

1. แรงจูงใจภายใน (Intrinsic Motivation) หมายถึง แรงจูงใจที่เกิดจากภายในตัวบุคคล ซึ่งมีผลต่อการกระตุ้นให้บุคคลแสดงพฤติกรรมอย่างใดอย่างหนึ่งตามความต้องการหรือตามจุดมุ่งหมายที่กำหนดไว้แรงจูงใจภายในมีความสำคัญมากกว่าแรงจูงใจภายนอก เพราะว่าแรงจูงใจภายใน เกิดจากความรู้สึกของบุคคล เมื่อบุคคลรู้สึกเช่นใดก็จะแสดงพฤติกรรมตอบสนองความรู้สึกของตนเสมอ ส่วนแรงจูงใจภายนอกนั้นบุคคลอาจเกิดความรู้สึกเฉย ๆ ก็ได้ สำหรับตัวอย่างของแรงจูงใจภายใน ได้แก่

1.1 ความอยากรู้อยากเห็น ทำให้บุคคลค้นคว้าเพิ่มเติมหรือเกิดไหวพริบได้

1.2 ความสนใจ ทำให้บุคคล-ไต่ถาม หรือจ้องมอง เป็นต้น

1.3 ความรัก ทำให้หูหนวกตาบอด

1.4 ความอบอุ่น ทำให้สบายใจ

1.5 ความเห็นอกเห็นใจ ทำให้เกิดความคล้อยตาม หรือตามใจ

1.6 ความสงสาร ทำให้เกิดการให้อภัย

1.7 ความสำเร็จ ทำให้บุคคลเกิดความภาคภูมิใจ

1.8 ความหิว ทำให้บุคคลปรับพฤติกรรมได้

1.9 ความต้องการ ทำให้บุคคลเป็นอะไรหรือทำอะไรก็ได้

1.10 ความพอใจ ทำให้บุคคลยินดีและทำอะไรก็ได้

1.11 ความศรัทธา ทำให้บุคคลเกิดการยอมรับและทำอะไรก็ได้

1.12 ความซาบซึ้ง ทำให้บุคคลแสดงพฤติกรรมต่าง ๆ ได้

2. แรงจูงใจภายนอก (Extrinsic Motivation) หมายถึง แรงจูงใจที่เกิดจากภายนอกตัวบุคคล ซึ่งมีผลต่อการกระตุ้นให้บุคคลแสดงพฤติกรรมอย่างใดอย่างหนึ่งตามความต้องการหรือตามจุดมุ่งหมายที่กำหนดไว้ แรงจูงใจภายนอกที่สำคัญ ได้แก่

2.1 การแข่งขัน แบ่งเป็นการแข่งขันกับตัวเอง การแข่งขันระหว่างบุคคล และการแข่งขันในระหว่างกลุ่ม เมื่อมีการแข่งขันทำให้บุคคลมีความพยายามที่จะได้รับชัยชนะ การแข่งขันทำให้เกิดการกระตุ้นการแสดงพฤติกรรม

2.2 การร่วมมือ ทำให้บุคคลช่วยเหลือซึ่งกันและกัน และเป็นการสร้างทีมงานและความสามัคคีในกลุ่มขึ้นได้

2.3 บุคลิกภาพของครู ทำให้บุคคลโดยเฉพาะนักเรียนอยากจะเรียนหรือไม่อยากเรียนก็ได้

2.4 วิธีการสอนของครู ทำให้นักเรียนจะเรียนหรือไม่อยากเรียนก็ได้

2.5 การให้รางวัล เช่น ให้สิ่งของ หรือคะแนน หรือกำลังใจ มีผลทำให้นักเรียนตั้งใจเรียนดีขึ้น

2.6 การลงโทษ เช่น ตัดสิทธิ ตัดคะแนน เฆี่ยน ตำหนิหรือตักเตือน มีผลทำให้นักเรียนเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมหรือเสียใจหรือหยุดยั้งพฤติกรรมได้

2.7 การใช้สื่อการสอน เช่น ใช้อุปกรณ์การสอน ชุดการสอน จัดทัศนศึกษา จัดฉายภาพยนตร์ และจัดกิจกรรมให้ทุกคนมีส่วนร่วม ทำให้นักเรียนตั้งใจเรียนดีขึ้น

สงวน สุทธิเลิศอรุณ (2528 : 112-113) ได้กล่าวถึง แรงจูงใจทางสังคมว่าเกิดจากระบบสังคมต่าง ๆ เช่น ระบบเศรษฐกิจ ระบบสังคมและวัฒนธรรม ระบบการศึกษาสาธารณสุข และระบบการเมือง เป็นต้น ระบบเหล่านี้ก่อให้เกิดแรงจูงใจทางสังคมหลายประการ แต่ที่สำคัญพอจะแยกกล่าวได้เป็น 3 ประเภท คือ

1. แรงจูงใจใฝ่สัมพันธ์ (Affiliative Motive) แรงจูงใจชนิดนี้เกิดขึ้นเนื่องจากสัญชาตญาณในการรวมกลุ่มของมนุษย์เพื่อช่วยเหลือกัน เพื่อความอยู่รอดของสังคม แรงจูงใจใฝ่สัมพันธ์จะมีลำดับลดหลั่นกันเป็นขั้น ๆ ตามลำดับในระบบของสังคม ซึ่งแตกต่างกันระหว่างระบบของพวกเจ้าขุนมูลนาย บุคคลธรรมดาและทาส ระบบของสังคมไทยเป็นไปในลักษณะที่เอื้อเฟื้อแสดงไมตรีต่อกันเรียกว่าระบบไมตรีสัมพันธ์ คือเป็นแรงจูงใจของบุคคลที่จะช่วยเหลือเกื้อกูลกันอย่างผูกมิตรไมตรีและตระหนักอยู่เสมอว่า "รู้อะไรไม่สู้รู้จักกัน" บุคคลที่มีแรงจูงใจใฝ่สัมพันธ์สูง มักจะชอบทำงานร่วมหรือทำงานที่ต้องเกี่ยวข้องกับผู้อื่น เช่น ครู หมอ พยาบาล และพนักงานขายสินค้า เป็นต้น

2. แรงจูงใจใฝ่อำนาจ (Power Motive) แรงจูงใจชนิดนี้เกิดขึ้นเนื่องจากสัญชาตญาณในการเป็นผู้นำของบุคคล เพื่อที่จะให้ได้มาซึ่งอำนาจ และอำนาจจะบันดาลให้เกิดผลตามที่ต้องการอีกหลายอย่าง อันอาจเป็นที่ยอมรับหรือยกย่องของสังคม จากความต้องการอำนาจซึ่งจะบันดาลให้บุคคลประสบความสำเร็จในชีวิตต่อมานี่เอง ที่ทำให้บุคคลขวนขวายแสวงหาอำนาจกันอย่างมากมายทั้งอำนาจที่ชอบธรรม และไม่ชอบธรรม อำนาจนี้จึงมีอยู่ 2 อย่าง คืออำนาจที่แสดงออกได้อย่างแท้จริงว่าตนมีอยู่เหนือผู้อื่น คือสามารถใช้อำนาจนั้นได้ กับอำนาจที่แฝงอยู่ในตัวบุคคล บุคคลต้องการอำนาจนี้เพื่อเปรียบเทียบกับผู้อื่นเท่านั้น บุคคลในทุกคนล้วนแต่

ต้องการจะมีอำนาจอย่างใดอย่างหนึ่งจากสองอย่างนี้ด้วยกันทั้งนั้นเว้นเสียแต่ว่าแรงขับหรือทิศทางของใครจะมีมากน้อยต่างกันอย่างไรเท่านั้น

3. แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ (Achievement Motive) หมายถึงความปรารถนาที่จะทำสิ่งหนึ่งสิ่งใดให้สำเร็จลุล่วงไปด้วยดีได้ผลเป็นเยี่ยม หรือได้ผลดีกว่าบุคคลอื่น ๆ ได้ทุ่มเทความพยายามทั้งหมดที่มีอยู่จนประสบความสำเร็จได้รับการยกย่องชมเชยหรือจนได้รับรางวัล บุคคลที่ได้ชื่อว่าเป็นผู้ทำงานได้อย่างสัมฤทธิ์ผลนั้น จะต้องเป็นไปใน 3 ลักษณะ คือ

ก. มีความต้องการในการทำงานให้สำเร็จอยู่ในระดับสูง หรือต้องการทำงานให้ได้มาตรฐานจริง ๆ

ข. เป็นงานสร้างสรรค์ที่บ่งบอกให้รู้ถึงเอกลักษณ์ว่าชอบงานนั้นอย่างเป็นชีวิตจิตใจ มีความรู้สึกเป็นเจ้าของงานนั้น

ค. เป็นงานที่ต้องใช้เวลานาน อาศัยความอดทนอย่างยอดเยี่ยม ซึ่งชี้ให้เห็นถึงว่าเป็นผู้มีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ คือมีความตั้งใจที่ยาวนานในการทำงาน

ทรงพล ภูมิพัฒน์ (2540 : 100) กล่าวว่า การแบ่งประเภทของแรงจูงใจอาจแบ่งออกเป็นหลายประเภท แต่ที่นิยมกันมีอยู่ 3 ประเภทของแรงจูงใจ ดังนี้

1. แรงจูงใจทางร่างกาย คือ พลังที่ทำให้คนแสดงพฤติกรรมในการรักษาสภาพชีวิตให้อยู่รอด อยู่ในภาวะสมดุลมีปกติสุข ไม่ตาย เช่น แรงจูงใจในการบำบัดความหิว ความกระหาย ความต้องการพักผ่อน การขับถ่าย และแรงจูงใจทางเพศ เป็นต้น แรงจูงใจทางกายนับว่าเป็นแรงจูงใจปฐมภูมิ

2. แรงจูงใจในสังคม คือ เป็นแรงจูงใจที่เกิดจากการเรียนรู้ เช่น ความยากมีเพื่อน ต้องการมีหน้ามีตา อยากรวย อยากสุขสำราญใจ แรงจูงใจทางสังคม เป็นผลมาจากความต้องการทางจิตใจของคนเราด้วยพร้อม ๆ กัน เพื่อสนองจิตใจให้เบิกบานในการดำเนินชีวิตร่วมกันในสังคม

3. แรงจูงใจส่วนบุคคล คือ แรงจูงใจที่คนเราอยากทำอยากเป็น หรือ อยากได้ตามที่ตนต้องการเป็นส่วนตัวโดยเฉพาะ เป็นลักษณะพิเศษ

สุภัททา ปิณฑะแพทย์ (2542 : 148) กล่าวว่า การแบ่งประเภทของแรงจูงใจแบ่งได้เป็น 2 ประเภท ดังนี้

1. แรงจูงใจตามแหล่งที่เกิด

1.1 แรงจูงใจภายนอก คือ แรงจูงใจที่เป็นผลมาจากการกระตุ้นของสิ่งเร้าภายนอกทำให้บุคคลกระหายที่จะแสดงพฤติกรรม เช่น การโฆษณาสินค้าโดยการแจกรางวัลให้ของแถม ก็มักจะทำขึ้นเพื่อให้เกิดแรงจูงใจแก่ผู้ซื้อ

1.2 แรงจูงใจภายใน คือ แรงจูงใจที่เป็นผลเนื่องจากความต้องการหรือความปรารถนาซึ่งเกิดขึ้นภายในอินทรีย์ โดยไม่มีการจูงใจจากภายนอก อาจเป็นได้ทั้งด้านสรีระและจิตใจ เช่น ความหิว ความต้องการทางอาหาร หรือความต้องการการยอมรับ

2. แรงจูงใจตามธรรมชาติของมนุษย์

2.1 แรงจูงใจทางสรีรวิทยา เป็นแรงจูงใจเพื่อการมีชีวิตอยู่ ซึ่งมีความจำเป็นทางธรรมชาติ เช่น ความหิว ความกระหาย การพักผ่อน การปรับอุณหภูมิร่างกายการขับถ่าย ฯลฯ

2.2 แรงจูงใจทางจิตวิทยา เป็นแรงจูงใจตามธรรมชาติทางด้านจิตใจของมนุษย์ที่ต้องการ มีความอยากรู้อยากเห็น ต้องการความรักความเอาใจใส่จากผู้อื่น

2.3 แรงจูงใจทางสังคมหรือแรงจูงใจที่เกิดจากการเรียนรู้ แรงจูงใจที่เกิดจากประสบการณ์ในอดีต ซึ่งเป็นความสัมพันธ์ระหว่างบุคคลกับกลุ่มสังคม การปฏิบัติตนของบุคคลจึงขึ้นอยู่กับแรงจูงใจประเภทต่าง ๆ คือ

2.3.1 แรงจูงใจใฝ่สัมพันธ์ ความต้องการมีสัมพันธ์ไมตรี

2.3.2 แรงจูงใจใฝ่อำนาจ ความต้องการอยู่เหนือผู้อื่น

2.3.3 แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ ความต้องการความสำเร็จ

บีช (Beach. 1965 : 111) กล่าวว่า แรงจูงใจ คือแรงที่ทำให้บุคคลเต็มใจที่จะใช้พลังของตนเพื่อการประสบความสำเร็จตามเป้าหมาย บีชได้แบ่งแรงจูงใจออกเป็น 2 ลักษณะ คือ

1. แรงจูงใจจากภายใน (intrinsic motivation) หมายถึง สภาวะของบุคคลที่มีความต้องการ และอยากแสดงพฤติกรรมต่าง ๆ ตามความพอใจ และยินดีในงานของตน

2. แรงจูงในภายนอก (extrinsic motivation) หมายถึง สภาวะของบุคคลที่ได้รับการกระตุ้นจากภายนอก จึงทำให้มองเห็นจุดหมายพฤติกรรมของบุคคล ส่วนใหญ่มักจะได้รับแรงจูงใจจากภายนอกทั้งสิ้น

ฮิลการ์ด (Hilgard. 1962 : 321-322) แบ่งแรงจูงใจออกเป็น 3 ประเภท คือ

1. แรงจูงใจเพื่อการอยู่รอด (The Survival Motive) หมายถึง ความต้องการทางกาย (Physiological Needs) ซึ่งเป็นสิ่งที่จะขาดเสียมิได้ เช่น ความต้องการอาหาร ความต้องการน้ำ ความต้องการอุณหภูมิพอเหมาะ ความต้องการในการขับถ่ายของเสีย ความต้องการการพักผ่อน และความต้องการทำกิจกรรม

2. แรงจูงใจทางสังคม (The Social Motives) หมายถึง แรงจูงใจอันเกิดจากความต้องการทางสังคม (Social Needs) ของมนุษย์ในการเกี่ยวข้องสัมพันธ์กับบุคคลอื่น ได้แก่ ความต้องการความรัก (Need for Affection) ความต้องการตำแหน่งในสังคม (Need for Social Status) ความต้องการทางเพศ (Sex Need) ความต้องการเหล่านี้กระตุ้นให้เกิดแรงจูงใจ (Motives) ให้คนเรากระทำพฤติกรรมทางสังคม (Social Behavior)

3. แรงจูงใจในทางอวดตน (Ego-integrative Motives) หมายถึง แรงจูงใจอันเกิดจากความต้องการความสำเร็จ (Need for Success-fulness) ความต้องการปรัชญาชีวิตที่น่าพอใจ ความต้องการชื่อเสียงเกียรติยศ ความต้องการในการสร้างและประดิษฐ์ เพื่อให้เกิดความรู้สึกนับถือตนเอง (Self-respect) ซึ่งจะเป็นทางให้บุคคลสามารถหลีกเลี่ยงจากการมีปมด้อย (Infriority Complex) และความรู้สึกว่าตนไม่มีค่า (Self-depreciation) หรือจะกล่าวอีกนัยหนึ่งว่าตนจะได้มีความรู้สึกว่าตนมีความสามารถ (Sense of Attainment) ส่วนแรงจูงใจที่เกิดจากความต้องการปรัชญาชีวิตที่น่าพอใจ (Satisfying Philosophies of Life) นั้น ก็เพื่อบุคคลจะได้เป็นที่น่านิยมยกย่องของคนอื่นในสังคมด้วย

มอร์แกน และคิง (Morgan and King. 1966 : 281) ได้แบ่งแรงจูงใจออกเป็น 2 ประเภท คือ

1. ความต้องการผูกพันกับผู้อื่น (Affiliation Needs) เพราะมนุษย์เป็นสัตว์สังคม จึงจำเป็นต้องอยู่ร่วมกับผู้อื่นนอกเหนือจากพ่อแม่ พี่น้อง ความผูกพันกันนั้นทำให้เกิดความพึงพอใจและสบายใจ ในการที่จะอยู่ร่วมกันหรือทำงานเกี่ยวข้องกันเพื่อสนองความต้องการต่าง ๆ

2. ความต้องการฐานะ (Status Needs) ในชุมชนที่อาศัยอยู่ด้วยกันเป็นจำนวนมาก การแบ่งแยกระดับชั้นจะเกิดขึ้นเสมอ คนส่วนมากจึงพยายามจะสร้างฐานะของตนเองให้ทัดเทียมหรือให้ดีกว่าคนอื่น ๆ ในสังคมเดียวกัน ซึ่งมีหลายรูปแบบ เช่น อยากได้ตำแหน่ง (Rank) อยากได้เกียรติยศและอำนาจ (Prestige and Power)

สรุปได้ว่าแรงจูงใจสามารถแบ่งออกได้เป็น 2 ประเภทคือแรงจูงใจทางร่างกายและแรงจูงใจทางสังคม แรงจูงใจทางร่างกายเกิดจาก ความต้องการด้านชีววิทยาของร่างกาย อันได้แก่ ความต้องการอาหาร น้ำ อากาศ ส่วนแรงจูงใจทางสังคม เกิดหลังจากการเรียนรู้ในสังคมเป็นความต้องการจากการอยู่ร่วมกันกับผู้อื่นเพื่อจะได้เป็นส่วนหนึ่งของสังคม ต้องการเป็นบุคคลที่มีคุณค่ามีเกียรติได้รับการยกย่องมีฐานะทางเศรษฐกิจที่ดีและได้ประกอบอาชีพที่ตนสนใจตลอดจนต้องการความสำเร็จในชีวิตและแรงจูงใจยังสามารถแบ่งตามเหตุผลของการแสดงออกของพฤติกรรม ได้แบ่งเป็นแรงจูงใจภายในและแรงจูงใจภายนอกส่วนแรงจูงใจภายในมีคุณค่ากว่าแรงจูงใจภายนอกเพราะพฤติกรรมที่เกิดจากแรงจูงใจภายในจะมีพลังมากกว่าพฤติกรรมที่เกิดจากแรงจูงใจภายนอกและแรงจูงใจภายในปลูกฝังให้เกิดแก่บุคคลได้ยากกว่า

3. ทฤษฎีที่เกี่ยวกับแรงจูงใจ

นักจิตวิทยาได้เสนอทฤษฎีที่เกี่ยวกับแรงจูงใจ เพื่ออธิบายว่าการที่จะให้บุคคลเกิดแรงจูงใจมีพฤติกรรมอย่างไร พฤติกรรมบางพฤติกรรมเกิดจากสาเหตุที่ซับซ้อน พฤติกรรมบางอย่างถึงแม้จะเหมือนกันแต่สาเหตุของการเกิดพฤติกรรมก็แตกต่างกันออกไป ดังนั้นทฤษฎีที่จะอธิบายเกี่ยวกับแรงจูงใจจึงมีหลายแนวความคิด คือ

ทฤษฎีของอับราฮัม มาสโลว์ (Abraham Maslow) มาสโลว์ (Maslow. 1954 : 80-92) ได้แบ่งลำดับขั้นของความต้องการไว้ ดังนี้

1. ความต้องการทางร่างกาย (The Psysiological Needs) เป็นความต้องการขั้นมูลฐานของมนุษย์และเป็นสิ่งที่จำเป็นที่สุดสำหรับการดำรงชีวิต ร่างกายจะต้องได้รับการตอบสนองภายในช่วงระยะเวลาและสม่ำเสมอ ถ้าร่างกายไม่ได้รับการสนองตอบแล้ว ชีวิตก็ดำรงอยู่ไม่ได้ ความต้องการเหล่านี้ ได้แก่ อาหาร อากาศ น้ำดื่ม ที่อยู่อาศัย เครื่องนุ่งห่ม ยารักษาโรค ความต้องการพักผ่อน และความต้องการทางเพศ ในขั้นแรกนี้องค์การทุกแห่งมักจะตอบสนองความต้องการของแต่ละคน โดยการจ่ายค่าจ้างเพื่อคนงานหรือลูกจ้างจะได้นำเงินไปใช้จ่าย เพื่อแสวงหาสิ่งจำเป็นขั้นมูลฐานของชีวิต เพื่อการดำรงชีวิตของแต่ละคน

2. ความต้องการความปลอดภัย (The Safety Needs) เมื่อความต้องการทางร่างกายได้รับการตอบสนองแล้ว ความต้องการความปลอดภัยก็เข้ามามีบทบาทในพฤติกรรมของมนุษย์ มีความปรารถนาที่จะได้รับความคุ้มครองจากภยันตรายต่าง ๆ ที่จะมีต่อร่างกาย เช่น อุบัติเหตุ อาชญากรรม มนุษย์ปรารถนาที่จะอยู่ในสังคมที่เป็นระเบียบ และสามารถคาดหมายได้ ความต้องการความปลอดภัยหมายความรวมถึงความรู้ของแต่ละบุคคลถึงข้อจำกัด หรือขอบเขตของพฤติกรรม ซึ่งเป็นที่ยอมรับกันในสังคมในองค์การ ความปลอดภัยหรือความมั่นคงในการปฏิบัติงานเป็นสิ่งสำคัญที่มีผลต่อขวัญและกำลังใจของลูกจ้างทุกคน ถ้าคนเราทำงานด้วยความรู้สึกหวั่นไหวอยู่ตลอดเวลา ถึงความมั่นคงของตำแหน่งที่ทำอยู่แล้ว งานที่ทำไปย่อมไม่เป็นผลดีแก่องค์การ หัวหน้างานจึงมีหน้าที่จะจัดให้คนงานรู้สึกถึงความมั่นคงในการทำงาน เช่น การปลดออกหรือไล่ออก ควรจะมีการ

พิจารณาอย่างไร ระบบความชอบพอส่วนตัว การเลือกปฏิบัติเป็นสิ่งที่กระทบกระเทือนต่อท่าที ขวัญและกำลังใจของคนงานมากที่สุด

3. ความต้องการทางสังคมและความรัก (The Belongingness and Love Needs) เมื่อความต้องการ 2 ประการแรกได้รับการตอบสนองแล้ว ความต้องการที่อยู่ในระดับสูงกว่าก็จะเข้าครอบงำพฤติกรรมของบุคคลนั้น ความต้องการทางสังคมหมายถึงความต้องการที่จะเข้าร่วมและได้รับการยอมรับ ความเป็นมิตรภาพ และความรักจากเพื่อนร่วมงาน ความต้องการในขั้นนี้ของบุคคลเป็นความต้องการที่จะให้บุคคลหรือเพื่อนร่วมงานยอมรับในความสำคัญของตน องค์การย่อมตอบสนองความต้องการของลูกจ้าง โดยการให้ลูกจ้างสามารถแสดงความคิดเห็น และความคิดเห็นที่ได้รับการยอมรับ ควรจะมีการยกย่องชมเชย และให้ลูกจ้างมีส่วนในการแสดงความคิดเห็น เพื่อสร้างความรู้สึกของความเป็นส่วนหนึ่งขององค์การ

4. ความต้องการที่จะได้รับการยกย่องในสังคม (The Esteem Needs) ความต้องการอยากเด่นในสังคม รวมถึงความเชื่อมั่นในตนเอง ความสำเร็จ ความรู้ ความสามารถ การนับถือตนเอง ความเป็นอิสระและเสรีภาพ และรวมถึงความต้องการที่จะมีฐานะดีเด่นเป็นที่ยอมรับนับถือของคนทั้งหลาย การมีตำแหน่งสูงในองค์การหรือการที่สามารถเข้าใกล้ชิดกับบุคคลสำคัญ ๆ ล้วนแล้วแต่ทำให้ฐานะของตนเด่นขึ้น

5. ความต้องการที่จะได้รับความสำเร็จตามความนึกคิด (The Need for Self-Actualization) ความต้องการขั้นสูงสุดนี้เป็นความต้องการพิเศษ ซึ่งคนธรรมดาเป็นส่วนมากนึกอยากจะเป็น นึกอยากจะได้ แต่ไม่สามารถเสาะหาได้ การที่บุคคลใดบรรลุถึงความต้องการในขั้นนี้ ก็ได้รับการยกย่องเป็นบุคคลพิเศษไป

ทฤษฎีของแมคคลีแลนด์และแอทคินสัน (โยธิน ศันสนยุทธ. 2531 : 140 ; อ้างอิงจาก Maclelland and Atkinson. ค.ศ. 1961 : 121-126) ได้กล่าวถึงความต้องการที่เด่นของทฤษฎีนี้ 3 ประการ คือ

1. ความต้องการความสัมฤทธิ์ (Need for Achivement)
2. ความต้องการความสัมพันธ์ (Need for offiliation)
3. ความต้องการอำนาจ (Need for Power)

ความต้องการความสัมฤทธิ์ มีความสำคัญที่สุด เป็นแรงจูงใจที่ค่อนข้างคงที่ แรงจูงใจนี้จะยังไม่เกิดการกระทำจนกว่าจะถูกกระตุ้นโดยสิ่งชี้แนะ หรือสิ่งล่อใจในสถานการณ์ที่ทำให้พฤติกรรมบางประการจะนำไปสู่ความสำเร็จ ในทัศนะของแอทคินสัน แรงจูงใจทั้ง 3 ประการก็คือชื่อสำหรับกลุ่มของสิ่งล่อใจนั่นเอง และผลสุดท้ายก็คือประสบการณ์ของความพอใจที่เกิดขึ้นภายในบุคคล

ทฤษฎีแรงจูงใจของวรูม (Vroom. 1970 : 91-103) ได้แก่ทฤษฎีความคาดหวัง (Expectation Theory) ทฤษฎีนี้ได้มาจากการศึกษาด้านจิตวิทยาของบุคคลในองค์กร ซึ่งพบว่าบุคคลจะกระทำสิ่งใดก็ตามมักขึ้นอยู่กับองค์ประกอบต่อไปนี้คือ

1. ผลตอบแทนที่ได้รับ
2. ความพอใจและความไม่พอใจต่อผลตอบแทนที่ได้รับ
3. ผลตอบแทนที่ได้รับเมื่อเปรียบเทียบกับผู้อื่น
4. โอกาสที่จะได้รับผลตอบแทนตามความคาดหวัง

ในทฤษฎีของ วรูม การที่มนุษย์จะเลือกหรือตัดสินใจกระทำสิ่งหนึ่งสิ่งใดนั้นมีสาเหตุหรือแรงจูงใจโดยอาศัยเหตุผลและปัจจัยหลาย ๆ อย่างประกอบกัน มิได้เกิดจากเพียงปัจจัยหนึ่งปัจจัยเดียว

ทฤษฎีของ เฟอร์เดอริค เฮิสร์เบริก (Federick Herzberg) วอลเตอร์ (Walter. 1990 : 190-191) เรียกทฤษฎีนี้ว่า Two-Factor Theory

ทฤษฎี Herzberg เป็นทฤษฎีที่ตั้งอยู่บนพื้นฐานการวิจัย ใช้วิธีการสัมภาษณ์ เพื่อจะดูความสัมพันธ์ระหว่างความพึงพอใจในงานกับประสิทธิภาพในการผลิต เพื่อค้นหาความพอใจกับความไม่พอใจเกี่ยวกับงานที่เขาทำ จำแนกออกเป็น 2 กลุ่ม

กลุ่มที่ 1 เกี่ยวข้องกับปัจจัยที่ทำให้เกิดความไม่พอใจในงานนั้น เกี่ยวข้องหรือสัมพันธ์กับความรู้สึกในทางลบกับงานที่ปฏิบัติและเกี่ยวข้องกับสภาพแวดล้อมที่เขาทำ ซึ่ง Herzberg เรียกปัจจัยนี้ว่า Hygiene Factors ประกอบด้วย

นโยบายการบริหารงาน (Administration)

การควบคุมบังคับบัญชา (Supexvision)

สภาพการทำงาน (Working Conditions)

เงินเดือน (Salary)

ปัจจัยเหล่านี้มิใช่สิ่งจูงใจที่ทำให้ผลผลิตเพิ่มขึ้น หรือประสิทธิภาพในการผลิตเพิ่มขึ้นแต่จะเป็นข้อกำหนดเบื้องต้นเพื่อป้องกันไม่ให้คนไม่พอใจในงานที่ทำอยู่นั่นเอง

กลุ่ม 2 เกี่ยวข้องกับปัจจัยที่ทำให้เกิดความพอใจในงานที่ทำ ปัจจัยเหล่านี้ส่วนใหญ่จะเกี่ยวข้องกับความรู้สึกในทางบวกกับงานที่ปฏิบัติและเกี่ยวกับเนื้อหาของงานที่ปฏิบัติเอง บุคคลจะได้รับการจูงใจหรือแรงจูงใจให้เพิ่มผลผลิตด้วยปัจจัยเหล่านี้ ซึ่ง Herzberg เรียกปัจจัยนี้ว่า Motivators Factors ประกอบด้วย

ความสำเร็จในงาน (Achivement)

ลักษณะของงาน (Work itself)

การยอมรับนับถือ (Recognition)

ความก้าวหน้า (Advancement)

ความรับผิดชอบ (Responsibility)

การต้องจูงใจให้ผู้ร่วมงานทำงานอย่างเต็มที่ต้องใช้ Motivator Factors ทฤษฎีของ Herzberg เป็นทฤษฎีที่ได้รับการยกย่องจากผู้บริหารเป็นการขยายแนวความคิดจากทฤษฎีของ Maslow ซึ่งทำให้นำไปใช้ได้อย่างกว้างขวางกว่า ประเด็นที่ Herzberg เน้นมาก คือ ความสำคัญของปัจจัยที่ทำให้เกิดความพอใจในงานในฐานะเป็นแรงจูงใจหรือตัวกระตุ้นสำหรับการทำงาน

ทฤษฎีของเบย์คอน (Baykon) นายแพทย์กิติ ตยัคตานนท์ (2533 : 128) ได้สรุปทฤษฎีของเบย์คอนว่าความต้องการจิตใจของมนุษย์มี 3 ประการ ได้แก่

1. ความต้องการมีความรักและมีพวก เป็นความต้องการทางจิตขั้นต่อเนื่องจากเราอยู่ในสังคมมนุษย์ ถ้าเขาไม่ยอมรับเราเข้าเป็นพรรคพวกเราก็อยู่กับเขาไม่ได้ การที่จะให้กลุ่มยอมรับเข้าเป็นพวกนั้นก็ขึ้นอยู่กับเราโดยต้องยึดหลักที่ว่าถ้าต้องการจากเขาเราต้องให้เขาก่อน หรือถ้าต้องการให้เขารักเรา เราต้องรักเขาก่อน

2. ความต้องการชื่อเสียง เกียรติยศและความเด่น เมื่อเรามีพรรคมีพวกและทำให้ใคร ๆ รักใคร่แล้วเราก็มีความต้องการหรืออยากได้สิ่งอื่นต่อไปอีก เนื่องจากความต้องการหรือ ตัณหาของมนุษย์นั้นไม่มีที่สิ้นสุด สิ่งที่

เราต้องการต่อไปอีกก็คือ เกียรติยศชื่อเสียงซึ่งจะทำให้คนอื่นยอมรับนับถือและยกย่องเรา และก็จะมีอิทธิพลเหนือผู้อื่นได้

3. ความต้องการที่จะรักษาเกียรติยศชื่อเสียงและความเด่นนั้นได้คงอยู่ตลอดไปเมื่อสามารถกระทำตัวให้มีเกียรติยศชื่อเสียง และความเด่นแล้วทุกคนก็ต้องการที่จะรักษาสภาพนั้นไว้ให้คงอยู่กับตนตลอดกาล นับว่าเป็นความสำเร็จสมหวังในชีวิต

สรุปได้ว่าทฤษฎีที่เกี่ยวข้องกับแรงจูงใจของมนุษย์นั้นมีหลายทฤษฎีและแรงจูงใจของแต่ละบุคคลนั้นจะมีลักษณะที่มีความแตกต่างกันออกไปพอสรุปได้ดังนี้ บุคคลแต่ละคนมีแรงจูงใจหรือความต้องการไม่มีสิ้นสุดโดยจะมีความต้องการในขั้นพื้นฐานมาก่อนคือปัจจัยสี่ อันได้แก่ อาหาร เครื่องนุ่งห่ม ที่อยู่อาศัย ยารักษาโรค ความต้องการด้านความมั่นคงทางเศรษฐกิจ หรือความมั่นคงในการปฏิบัติงานและความต้องการความปลอดภัยทางด้านร่างกายหลังจากที่ได้รับการตอบสนองในขั้นพื้นฐานแล้วก็จะมีแรงจูงใจหรือความต้องการในขั้นต่อไปซึ่งเป็นความต้องการในระดับสูงขึ้นไปคือ ความต้องการความรัก ความเป็นเจ้าของ อยากมีเพื่อนพ้อง อยากมีชื่อเสียงเกียรติยศ ต้องการให้คนอื่นยกย่องนับถือและเป็นบุคคลที่มีคุณค่าและเป็นที่ยอมรับของสังคมต้องการความเจริญก้าวหน้า ความสำเร็จและต้องการรักษาความมีชื่อเสียงเกียรติยศ ความเด่นรวมทั้งความสำเร็จให้คงอยู่ตลอดไป

4. ความหมายของการบริหารธุรกิจ

ไซมอน (Simon. 1966 : 3) ได้ให้คำจำกัดความของการบริหารไว้ว่า การบริหาร คือ กิจกรรมต่าง ๆ ที่บุคคลตั้งแต่สองคนขึ้นไปร่วมมือกันดำเนินงาน เพื่อให้บรรลุวัตถุประสงค์อย่างใดอย่างหนึ่งหรือหลายอย่างร่วมกัน

สมพงศ์ เกษมสิน (2526 : 6) บันทึกไว้ว่า การบริหาร คือ การใช้ศาสตร์และศิลป์ นำเอาทรัพยากรการบริหารมาประกอบ ตามกระบวนการบริหารให้บรรลุวัตถุประสงค์ที่กำหนดอย่างมีประสิทธิภาพ

สมาน รังสิโยกฤษฎ์ และสุธี สุทธิสมบูรณ์ (2530 : 1) กล่าวว่า การบริหาร หมายถึง การดำเนินงานให้บรรลุวัตถุเป้าหมาย หรือวัตถุประสงค์ที่กำหนดไว้ โดยอาศัยปัจจัยต่าง ๆ อันได้แก่ คน เงิน วัสดุสิ่งของ และวิธีการปฏิบัติงานเป็นอุปกรณ์ในการดำเนินงาน

ดรักเกอร์ (ธงชัย สันติวงษ์. 2536 : 11 ; อ้างอิงจาก Drucker. 1979) ได้พูดไว้ว่า การบริหาร คือ การทำให้งานต่าง ๆ ลุล่วงไปโดยอาศัยคนอื่นเป็นผู้ทำ

สมยศ นาวีการ (2538 : 18) ให้ความหมาย การบริหาร ไว้ว่า การบริหาร คือ กระบวนการของการวางแผน การจัดองค์การ การสั่งการ และการควบคุมกำกับ ความพยายามของสมาชิกขององค์การและใช้ทรัพยากรอื่น ๆ เพื่อความสำเร็จในเป้าหมายขององค์การที่กำหนดไว้

สมคิด บางโม (2539 : 103) ให้ความหมาย ธุรกิจ คือ กระบวนการทำกิจกรรมทางเศรษฐกิจอย่างต่อเนื่องของมนุษย์ด้วยการผลิต แลกเปลี่ยน ซื้อขายสินค้าและบริการ โดยมีจุดมุ่งหมายที่จะแสวงหากำไรจากการประกอบธุรกิจนั้น ๆ

กรองแก้ว อยู่สุข (2536 : 1) ให้ความหมาย ธุรกิจ คือ กิจกรรมใด ๆ ก็ตามที่ทำให้เกิดมีสินค้าหรือบริการขึ้น แล้วมีการแลกเปลี่ยนซื้อขายกัน และมีวัตถุประสงค์จะได้ประโยชน์จากการกระทำกิจกรรมนั้น ๆ

จินดา ขันทอง (ม.ป.ป : 7) ให้ความหมาย การบริหารธุรกิจ คือ การจัดหา และจัดสรรทรัพยากรเศรษฐกิจให้บรรลุเป้าหมายของกิจการนั้น ๆ ซึ่งเป้าหมายของกิจการธุรกิจโดยทั่วไปคือ การทำกำไรสูงสุดหรือสร้างมูลค่าสูงสุดและสร้างความเจริญเติบโตของกิจการ การบริหารเพื่อให้บรรลุเป้าหมายทั้งสองนั้นได้ ย่อมขึ้นอยู่กับนักบริหาร ลักษณะของนักบริหารที่ดีควรมีคุณสมบัติในด้าน มีความคิดริเริ่ม (Initiative) มีความเป็นอิสระ (Dependability) มีความรู้ความสามารถ (Intelligence) มีเหตุผล (Judgement) มีสุขภาพแข็งแรง (Good Health) มีความซื่อสัตย์และความมั่นคง (Inttegrity) มีความขยันหมั่นเพียร (Perseverance) มีมนุษยสัมพันธ์ (Human Relationship) และมีคุณธรรม (Moral)

คูนท์ซและฟูลเมอร์ (รวิพร นีลดานุวงศ์ 2544 : 7 ; อ้างอิงจาก Koontz and Fulmer. 1981 : 6 – 9) ในสภาพสังคมปัจจุบัน "การบริหารธุรกิจ" เป็นสาขาวิชาหนึ่งที่อยู่ในความสนใจของบุคคลทั่วไป ทั้งนี้เพราะธุรกิจเป็นส่วนสำคัญส่วนหนึ่งของการดำเนินชีวิตของมวลมนุษย์ การประกอบอาชีพธุรกิจในอดีตตามความคิดคำนึงของบุคคลทั่วไปเชื่อว่าได้ผลตอบแทนน้อยกว่าอาชีพอื่น ๆ แต่ในปัจจุบันความคิดนี้ได้แปรเปลี่ยนไปกล่าวคือ ผู้ที่ยึดอาชีพทางด้านการบริหารธุรกิจ หรือทำธุรกิจจะเนื่องมาจากได้ตระหนักแล้วว่า เป็นอาชีพที่ท้าทายและให้ผลตอบแทนสูง อีกทั้งยังเป็นการเลื่อนฐานะของตนทางสังคมด้วย ดังนั้น จึงได้มีผู้สนใจศึกษาทางด้านการบริหารธุรกิจมากขึ้น โดยเฉพาะอย่างยิ่งสภาพของธุรกิจปัจจุบันพบว่า ความเจริญก้าวหน้าทางด้านเทคโนโลยีต่าง ๆ มีบทบาทสำคัญกับวงการธุรกิจอย่างมาก และส่งผลให้ธุรกิจเกิดการแข่งขันกันอย่างรุนแรงมากขึ้นทุกขณะ ดังนั้น ถ้าหากผู้ที่ ทำหน้าที่เกี่ยวข้องกับการบริหารงานหรือเป็นเจ้าของธุรกิจอย่างใดอย่างหนึ่งไม่พยายามหาความรู้ความชำนาญทางด้านที่ตนต้องทำแล้วโอกาสที่จะประสบความสำเร็จในการประกอบอาชีพของตนก็จะมีน้อยมาก

ธนบดี โสภณศิริ. 2528 : 95 ได้ให้ความหมายว่า การบริหารธุรกิจ หมายถึง การใช้ทรัพยากรต่าง ๆ ซึ่งได้แก่ คน เงิน เครื่องจักร และวัตถุดิบอย่างมีประสิทธิภาพ ทำให้เกิดผลตอบแทนสูงสุดกับองค์การ

ศูนย์ประสานงานสารนิเทศสาขาเศรษฐศาสตร์ (2538 : 15) ได้ให้ความหมายว่า การบริหารธุรกิจ หมายถึง การปฏิบัติกิจการ ควบคุมดูแลกิจการ ต้องใช้ศาสตร์และศิลป์เพื่อนำทรัพยากรที่จำเป็นในการบริหารเข้ากระบวนการบริหาร เพื่อให้บรรลุวัตถุประสงค์หลักที่กำหนดไว้อย่างมีประสิทธิภาพสูง

อุทัย หิรัญโต (2525 : 252-253) ได้ให้ความหมายว่า การบริหารธุรกิจ หมายถึง การดำเนินกิจการทางด้านเศรษฐและพาณิชย์ โดยมีเป้าหมายที่จะแสวงหากำไรด้วยการจัดหาสินค้าและบริการเพื่อสนองความต้องการของผู้บริโภค ซึ่งโดยปกติจะดำเนินการโดยเอกชน แต่รัฐก็อาจดำเนินการได้ ถ้ารัฐบริหารธุรกิจจะเป็นไปในรูปของรัฐวิสาหกิจธุรกิจเป็นกิจกรรมทางด้านเศรษฐกิจของมนุษย์ที่มุ่งหวังสร้างความเป็นอยู่ของสังคมให้ดีขึ้น ทั้งนี้โดยกำไรเป็นแรงจูงใจ กำไรนั้นก็คือผลต่างระหว่างรายได้หรือรายรับ และรายจ่าย หรือการลงทุนที่เกิดจากการผลิตและการขายหรือสินค้าหรือการบริหารธุรกิจนั้น

สรุปได้ว่า การบริหารธุรกิจ หมายถึง การปฏิบัติกิจการ การดวบคุมดูแลกิจการ และเพื่อนำทรัพยากรที่จำเป็นในการบริหารเข้ากระบวนการบริหาร เพื่อให้บรรลุวัตถุประสงค์หลักที่กำหนดไว้อย่างมีประสิทธิภาพสูงสุด ความสำเร็จตามวัตถุประสงค์ขององค์การโดยอาศัยคนและทรัพยากรอื่น ๆ ดังนั้นการบริหารธุรกิจต้องประกอบไปด้วย การจัดการ วิธีการ การจัดการงานบุคคล วัสดุ เงินทุน การตลาด และเครื่องจักร

5. ความสำคัญของการบริหารธุรกิจ

ความสำคัญของการบริหารธุรกิจนี้ เป็นประเด็นที่ได้รับการกล่าวขวัญกันอย่างกว้างขวางทั้งในอดีตและปัจจุบัน และจากการพิจารณาความหมายของการบริหารธุรกิจจะเห็นว่าในทุกสังคมไม่ว่าจะเป็นสังคมที่มีรูปแบบของการพัฒนาแล้วอย่างเต็มที่ เช่น สหรัฐอเมริกา สหราชอาณาจักรอังกฤษ เยอรมัน ฝรั่งเศส ฯลฯ สังคมที่กำลังพัฒนา เช่น ไทย ฟิลิปปินส์ อินโดนีเซีย และสังคมที่ด้อยพัฒนา เช่น รัฐอิสระใหม่ ๆ ในอาฟริกา ก็ได้อาศัยกิจกรรมทางการบริหารธุรกิจบางหน้าที่ เช่น การผลิต ซึ่งนอกจากจะเป็นการเสริมสร้างความกินดีอยู่ดีให้กับประชากรของประเทศแล้ว ยังเป็นการเพิ่มผลผลิตและเพิ่มรายได้ให้กับประเทศอีกด้วย

จินดา ขันทอง (มมป : 5) กล่าวว่า การบริหารหรือการจัดการ มีอยู่ทั่วไปทุกแห่งหนในโลก อุตสาหกรรม ทุก ๆ องค์การหรือกิจการต้องวางแผน ประสานงาน ควบคุม ตัดสินใจและประเมินผลการปฏิบัติงานต่าง ๆ เพื่อให้บรรลุวัตถุประสงค์หลักที่กิจการกำหนดไว้ กิจกรรมเกี่ยวกับการบริหารมีมากมายหลายลักษณะซึ่งขึ้นอยู่กับชนิดของปัญหาและลักษณะหน้าที่งานที่เกิดขึ้นในธุรกิจประเภทต่างๆ เช่นการบริหารการผลิต การบริหารการเงิน เป็นต้น ความสำคัญของการบริหารยิ่งทวีเพิ่มขึ้นในขณะที่ขนาดของธุรกิจและองค์การขยายตัว คนงานมีความชำนาญมากขึ้น การพัฒนาเทคโนโลยีสมัยใหม่ในด้านต่าง ๆ มีมากขึ้น ทำให้รูปแบบของการบริหารเปลี่ยนไปและมีความยุ่งยากซับซ้อนยิ่งขึ้น

เชาว์ โรจน์แสง (2525 : 5) กล่าวว่า "ธุรกิจ" เป็นหัวใจสำคัญของสังคม สังคมจะเจริญก้าวหน้าและดำรงอยู่ด้วยดีก็ต้องอาศัยความเจริญก้าวหน้าทางธุรกิจ และความเจริญก้าวหน้าทางอารยธรรมของแต่ละสังคมหรือประเทศย่อมเริ่มจากการขยายตัวทางด้านธุรกิจของสังคมนั้น ๆ จึงกล่าวได้ว่า "การศึกษาในด้านการบริหารธุรกิจคือ การศึกษาถึงการปรับปรุงคุณค่าชีวิต" ด้านศิลปะ (Art) ด้านศาสตร์ (Sciences) และสถาบันทางสังคม (Social Institution) ที่ว่าเป็นศิลปะก็เพราะธุรกิจจำเป็นต้องอาศัยความชำนาญในการประกอบธุรกิจ ที่ว่าเป็นศาสตร์ก็เพราะการประกอบธุรกิจเป็นผลสะท้อนต่อส่วนบุคคลและกลุ่มชน โดยมีบทบาทต่อการทำงานของคนและชีวิตการเป็นอยู่ของบุคคลที่นำมาซึ่งผลทางเศรษฐกิจ

สุพีร์ ลิ่มไทย (2524 : 2) การศึกษาถึงหลักการบริหารธุรกิจจะทำให้ทราบถึงการดำเนินงานขององค์การธุรกิจในทัศนะต่าง ๆ อันจะเป็นประโยชน์ในการดำรงชีวิตของคนในสังคม หลักการบริหารธุรกิจที่ดีจะส่งเสริมให้องค์กรธุรกิจอยู่รอดและมีความเจริญก้าวหน้า โดยมีผลทำให้มาตรฐานการครองชีพของคนในสังคมสูงขึ้นด้วย

สมยศ นาวีการ และผุสดี รุมาคม (2522 : 19) การศึกษาธุรกิจ หรือ "การบริหารธุรกิจ" เริ่มมีระบบและเป็นระเบียบแบบแผนมากยิ่งขึ้นเมื่อไม่นานมานี้ ในอดีตผู้บริหารเป็นจำนวนมากมักจะประสบความสำเร็จในตำแหน่งหน้าที่ของพวกเขาบนพื้นฐานของประสบการณ์ในทางปฏิบัติ แทนที่จะเป็นการศึกษาอย่างมีระเบียบแบบแผน แต่ในปัจจุบันนี้การศึกษาธุรกิจอย่างมีระเบียบแบบแผนก็ได้รับการยอมรับว่าเป็นขั้นตอนแรกของการประกอบอาชีพธุรกิจมากยิ่งขึ้น

ศจี อนันต์นพคุณ (2542 : 3 – 5) ได้กล่าวว่า องค์การทุกประเภทไม่ว่าจะเป็นองค์การของภาครัฐหรือภาคเอกชน องค์การทางด้านการศึกษา หรืออื่น ๆ ก็ตามต่างก็เป็นการทำงานในลักษณะกลุ่มงานหรือทีมงานซึ่งจำเป็นต้องมีการบริหารงานโดยมีการแบ่งงานกันทำตามความรู้ ความสามารถ ตามความถนัดของสมาชิกทีมงานเพื่อที่จะให้งานของฝ่ายต่าง ๆ สำเร็จตามเป้าหมาย การทำงานเป็นกลุ่มของมนุษย์ไม่ว่าจะเป็นกลุ่ม

ก 152623 ร.3

ลักษณะใดก็ตาม โดยธรรมชาติแล้วมนุษย์ทุกคนมีความนึกคิด และมีความเข้าใจของตนเองที่แตกต่างกัน อาจจะขาดเหตุผลได้เสมอ ซึ่งจะมีผลกระทบต่อประสิทธิภาพขององค์การได้ จึงจำเป็นต้องมีผู้นำหรือผู้บริหารที่สามารถรวมพลังของกลุ่มสมาชิก เป็นผู้วินิจฉัยสั่งการ ประสานกิจกรรมต่าง ๆ จัดวางระเบียบ กฎเกณฑ์ ตลอดจนคอยเป็นผู้ชี้แนะและกำกับการทำงาน ดังนั้น องค์การจะมีผลผลิตหรืองานมีประสิทธิภาพเพียงใดย่อมขึ้นอยู่กับความสามารถของผู้นำหรือผู้บริหาร ในอันที่จะจัดกลุ่มคนทำงานให้ร่วมมือกันทำงาน เพื่อให้ได้ผลงานที่มีประสิทธิภาพสูงสุด

การบริหารมีความสำคัญสรุปได้ดังนี้

1.การบริหารช่วยให้กลุ่มบุคคลร่วมกันทำงานในองค์การได้อย่างมีประสิทธิภาพ

2. การบริหารมีส่วนทำให้สามารถนำเอาทรัพยากรทั้งที่เป็นคน เงิน และอุปกรณ์มารวมเข้าด้วยกันเพื่อใช้ในการผลิต ถ้าหากขาดการบริหาร โดยเฉพาะปัญหาเรื่องคน ซึ่งเป็นปัจจัยสำคัญที่สุด ต่างคนต่างก็มีความนึกคิดมีเป้าหมายที่แตกต่างกันจะทำให้เกิดความสับสน ยุ่งยาก การทำงานซับซ้อนและสิ้นเปลือง ด้อยประสิทธิภาพ จึงจำเป็นต้องมีผู้บริหารหรือผู้นำ

3. การบริหารจะช่วยชี้ให้ทราบถึงแนวโน้มทั้งในด้านความเจริญและความเสื่อมของสังคมในอนาคต

4. การบริหารที่ประสบผลสำเร็จเป็นเครื่องแสดงให้ทราบถึงความมีศักยภาพของนักบริหาร

5. องค์การจะคงสภาพอยู่หรือมีความเจริญก้าวหน้า หรือถดถอยลงก็ขึ้นอยู่กับคุณภาพของการบริหาร

การบริหารเป็นศาสตร์หรือศิลป์

การบริหารที่เป็นศาสตร์ เพราะมีหลักเกณฑ์และวิธีปฏิบัติที่ได้จากการค้นคว้า ทดลองวิจัย แล้วนำมาปฏิบัติจนเกิดความเชื่อถือได้แล้วจึงนำความจริงนั้นมาสรุปเป็นทฤษฎี เช่น ทฤษฎีระบบ ทฤษฎีการจูงใจ ทฤษฎีบริหารโดยยึดวัตถุประสงค์ เป็นต้น การนำผลที่ได้จากการพิสูจน์มาใช้ในกิจกรรมการบริหารได้อย่างมีระบบถือว่าเป็นศาสตร์อย่างหนึ่ง แต่ศาสตร์ทางการบริหารมิใช่ศาสตร์ที่แท้จริง (Pure science) เหมือนกับวิทยาศาสตร์ การบริหารเป็นสังคมศาสตร์ เพราะเป็นการเกี่ยวข้องกับพฤติกรรมของคนในองค์การ ดังนั้นศาสตร์ทางการบริหารโดยทั่วไปจึงเป็นเครื่องมือช่วยผู้บริหารในการวิเคราะห์ คาดคะเนและควบคุมการดำเนินงานในหน้าที่ความรับผิดชอบให้เป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพ

การบริหารที่เป็นศิลป์ คือ การนำเอาศาสตร์ทางการบริหารมาประยุกต์ใช้ในทางปฏิบัติได้อย่างเหมาะสมกับงาน บุคคล เวลา สถานที่และสิ่งแวดล้อมต่าง ๆ โดยจะต้องอาศัยความสามารถพิเศษ ประสบการณ์ ความรอบรู้ ความชำนาญ และบุคลิกส่วนตัวของผู้บริหาร เพื่อปฏิบัติงานให้สำเร็จตามวัตถุประสงค์อย่างมีประสิทธิภาพ ดังนั้น การบริหารจึงเป็นศิลป์อย่างหนึ่ง

กล่าวโดยสรุปได้ว่า การบริหารธุรกิจ เป็นศาสตร์และศิลป์แขนงหนึ่งและเป็นวิชาการที่ให้ความรู้เกี่ยวกับแนวความคิด วิธีการ หลักการ และการปฏิบัติขั้นพื้นฐาน ที่ใช้กันอยู่ในวงการธุรกิจปัจจุบัน และเพื่อให้เกิดการเรียนรู้อย่างมีประสิทธิภาพจำเป็นต้องมีการจัดการศึกษาที่มีระเบียบแบบแผนเพื่อให้ผู้ที่ศึกษาทางด้านธุรกิจเป็นผู้รู้จักคิดเกิดทักษะและเกิดคุณลักษณะที่ดีงามอันเป็นความต้องการของสังคมและประเทศชาติ และเมื่อไปประกอบธุรกิจจะต้องเป็นนักธุรกิจที่ดี สำหรับหลักสูตรบริหารธุรกิจระดับปริญญาตรีที่จัดขึ้นในสถาบันการศึกษาระดับอุดมศึกษา ทั้งที่เป็นของภาครัฐและเอกชนในปัจจุบันจัดเป็นหลักสูตรที่เน้นการผสมผสานทฤษฎี และปฏิบัติ ในทุกสาขาวิชา ซึ่งจะยังประโยชน์แก่ผู้เรียนและสังคมทั้งนี้เนื่องจากเป็นที่ยอมรับกันอย่างกว้างขวาง อีกทั้งเป็นที่ประจักษ์

ชัดแล้วว่าบุคลากรที่สำเร็จการศึกษาทางด้านการบริหารธุรกิจ สามารถออกไปตอบสนอง ความต้องการของหน่วยงานต่าง ๆ ในสังคมทั้งภาครัฐและเอกชนเป็นกำลังสำคัญที่ช่วยให้หน่วยงานต่าง ๆ สามารถดำเนินได้สำเร็จตามเป้าหมายและยังมีบทบาทในการสร้างสรรค์ความเจริญก้าวหน้าทางด้านเศรษฐกิจและสังคมแก่ประเทศชาติ

6. ประวัติความเป็นมาของสถาบันราชภัฏสวนสุนันทา

สถาบันราชภัฏสวนสุนันทา เดิมมีชื่อเรียกว่า "โรงเรียนสวนสุนันทาวิทยาลัย" ตั้งขึ้นในเขตพระราชฐาน "สวนสุนันทา" เปิดเรียนเมื่อวันที่ 17 พฤษภาคม 2480 ในระยะเริ่มแรกการเรียนการสอนแบ่งเป็น 2 ฝ่าย คือ ฝ่ายฝึกหัดครู และฝ่ายสามัญ มีภาระกิจในการผลิตครูสตรี วุฒิ ป.ป. และรับผิดชอบในการสอนนักเรียน ตั้งแต่ชั้นประถมปีที่ 1 ถึงมัธยมปีที่ 8 และเปิดสอนแผนกเลขานุการด้วย โรงเรียนสวนสุนันทาวิทยาลัยได้รับโอนนักเรียนหญิงชั้นมัธยมปีที่ 7 – 8 จากโรงเรียนสามัญหญิง 4 แห่ง ได้แก่ โรงเรียนเพชรบุรีวิทยาลงกรณ์ โรงเรียนเบญจมราชาลัย โรงเรียนสตรีวิทยา และโรงเรียนสตรีโชติเวช มาเรียนรวมกัน ย้ายนักเรียนฝึกหัดครูประถมจากโรงเรียนฝึกหัดครูเพชรบุรีวิทยาลงกรณ์ และย้ายนักเรียนประจำทุกชั้นจากโรงเรียนเบญจมราชาลัย โรงเรียนฝึกหัดครูเพชรบุรีวิทยาลงกรณ์มารวมด้วย ยุบโรงเรียนสตรีโชติเวช ย้ายนักเรียนทุกชั้นมาเรียนรวมกันที่โรงเรียนสวนสุนันทาวิทยาลัยทั้งหมด ด้วยเหตุนี้โรงเรียนสวนสุนันทาวิทยาลัยจึงเป็นโรงเรียนฝึกหัดครูประถมแห่งเดียวของประเทศไทยในสมัยนั้น สังกัดกรมวิสามัญศึกษา แผนวิสามัญ

ในสมัยที่ยังเป็นโรงเรียนสวนสุนันทาวิทยาลัยนั้น มีอาจารย์ใหญ่เป็นหัวหน้าสถานศึกษาอาจารย์ใหญ่คนแรก คือ อาจารย์นิลรัตน์ บรรณสิทธิ์วรสาสน์ (ระหว่างปี พ.ศ. 2480-2486) มีผู้ช่วยอาจารย์ใหญ่ฝ่ายวิชาการ 1 คน และอาจารย์ผู้ปกครอง 1 คน อาจารย์ใหญ่คนที่สอง คือ อาจารย์หม่อมหลวงประชุมพร ไกรฤกษ์ (ระหว่างปี พ.ศ. 2486-2491) ในสมัยนั้นมีผู้ช่วยอาจารย์ใหญ่ 2 ฝ่าย คือ ผู้ช่วยอาจารย์ใหญ่ฝ่ายวิชาการและผู้ช่วยอาจารย์ใหญ่ฝ่ายปกครอง อาจารย์ใหญ่คนที่สาม อาจารย์คุณหญิงกรองแก้ว ปทุมานนท์ (ระหว่างปี พ.ศ. 2491-2498) ต่อมา อาจารย์ผจงวาด วายวานนท์ ได้มาดำรงตำแหน่งอาจารย์ใหญ่คนที่สี่ (ระหว่างปี พ.ศ. 2498-2500)

ในปี พ.ศ. 2501 กระทรวงศึกษาธิการมีนโยบายสำคัญที่จะผลิตครูให้เพียงพอกับความต้องการของประเทศ และปรับปรุงหลักสูตรฝึกหัดครูให้ทันสมัยมากขึ้น จึงยุบเลิกหลักสูตร ป.ป , ป.ว. และ ป.ม. และได้เปิดสอนหลักสูตร ป.กศ. และ ป.กศ. ชั้นสูงขึ้นแทน และเพื่อความเหมาะสม จึงยกฐานะของโรงเรียนฝึกหัดครูที่สามารถเปิดสอนถึงชั้นประกาศนียบัตรครูมัธยมขึ้นเป็นวิทยาลัย โรงเรียนสวนสุนันทาวิทยาลัยจึงเปลี่ยนชื่อใหม่เป็นวิทยาลัยครูสวนสุนันทา

ในปี พ.ศ. 2517 วิทยาลัยวิชาการศึกษาได้รับอนุมัติให้ยกฐานเป็นมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ และแยกตัวออกไปจากกรมการฝึกหัดครู สามารถเปิดสอนถึงระดับปริญญาตรีได้ประกอบกับกรมการฝึกหัดครูมีนโยบายที่จะผลิตครูให้มีคุณภาพสูงขึ้น จึงได้มีการเสนอพระราชบัญญัติวิทยาลัยครู พ.ศ. 2518 ให้สามารถเปิดสอนถึงระดับปริญญาตรีในสาขาวิชาการศึกษา วิทยาลัยครูสวนสุนันทาได้เปิดสอนระดับปริญญาตรี ขึ้นครั้งแรกในปี พ.ศ. 2518 โดยใช้หลักสูตรของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ เป็นการชั่วคราว ในปีถัดไปคือปี พ.ศ. 2519 จึงได้ใช้หลักสูตรของสภาการฝึกหัดครู

ตามพระราชบัญญัติวิทยาลัยครู พ.ศ. 2518 ชื่อตำแหน่งผู้บริหารได้เปลี่ยนเป็นอธิการ รองอธิการ หัวหน้าคณะวิชา หัวหน้าภาควิชา โดยมีวาระในการดำรงตำแหน่ง

โครงสร้างการบริหารของวิทยาลัยครูสวนสุนันทาประกอบด้วยอธิการ รองอธิการ 3 ฝ่าย คือ รองอธิการฝ่ายบริหาร รองอธิการฝ่ายวิชาการและรองอธิการฝ่ายกิจการนักศึกษา มีคณะวิชา 3 คณะ คือ คณะวิชาครุศาสตร์ คณะวิชามนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ คณะวิชาวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี ผู้บริหารระดับคณะวิชา คือ หัวหน้าคณะวิชา ผู้บริหารระดับภาควิชา คือ หัวหน้าภาควิชา

พ.ศ. 2521 เปิดรับนักเรียนระดับปริญญาตรี 2 ปี ตามโครงการอบรมครูและบุคลากรการศึกษาประจำการ (อ.ค.ป.)

พ.ศ. 2523 เปิดสอนระดับปริญญาตรี 4 ปี โดยรับจากนักเรียนที่สำเร็จชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 (ก่อน พ.ศ. 2523) หรือมัธยมปีที่ 6

พ.ศ. 2525 รับนักศึกษา ป.กศ. ชั้นสูง ภาคต่อเนื่องและภาคสมทบ (แทนภาคนอกเวลาเดิม)

พ.ศ. 2526 เปิดสอนหลักสูตรเทคนิคอาชีพระดับ ป.กศ. ชั้นสูง 2 ปี รับจากผู้สำเร็จ มัธยมปีที่ 6 หรือเทียบเท่า

เนื่องจากมีปัญหาการผลิตครูเกินความต้องการ กระทรวงศึกษาจึงมีนโยบายให้ลดจำนวนนักศึกษาครูลง กรมการฝึกหัดครูจึงได้ดำเนินการขอแก้ไขพระราชบัญญัติวิทยาลัยครู พ.ศ. 2518 และได้มีการเสนอพระราชบัญญัติวิทยาลัยครู (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2527 ขึ้นใช้แทนให้วิทยาลัยครูสามารถจัดการศึกษาได้ถึงระดับปริญญาตรี และกำหนดให้วิทยาลัยครู ผลิตบัณฑิตในสาขาวิชาการศึกษา สาขาวิชาวิทยาศาสตร์ สาขาวิชาศิลปศาตร์ ทั้งระดับอนุปริญญา ปริญญาตรี 4 ปี และปริญญาตรีหลังอนุปริญญา วิทยาลัยครูสวนสุนันทา ยังเปิดสอนระดับอนุปริญญาวิทยาศาสตร์ 8 วิชาเอก และอนุปริญญาศิลปศาสตร์ 4 วิชาเอก

พ.ศ. 2528 เลิกโครงการ อ.ค.ป. เปลี่ยนเป็นโครงการอบรมการศึกษาบุคลากรประจำการ (กศ.บป.) สอนทั้งระดับอนุปริญญาและปริญญาตรี สาขาวิชาการศึกษา และสาขาวิชาการอื่น ๆ ในกรุงเทพมหานคร เป็นสหวิทยาลัยรัตนโกสินทร์

พ.ศ. 2529 เปิดสอนระดับปริญญาตรี หลักสูตรปริญญาตรี 4 ปี และปริญญาตรีหลังอนุปริญญาสาขาวิชาวิทยาศาสตร์และสาขาวิชาศิลปศาสตร์ เพิ่มเติมจากสาขาวิชาการศึกษาที่มีอยู่เดิม

พ.ศ. 2530 สภาการฝึกหัดครูได้พัฒนาหลักสูตรทุกระดับและทุกสาขาวิชา วิทยาลัยจึงเปิดสอนหลักสูตรใหม่นี้

พ.ศ. 2534 สภาการฝึกหัดครูอนุมัติโปรแกรมวิชาภาษาอังกฤษธุรกิจและโปรแกรมวิชาวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีการอาหารวิทยาลัยจึงเปิดรับนักศึกษาในโปรแกรมดังกล่าว

การบริหารงานของวิทยาลัยครูในช่วงระยะเวลานี้ ได้รวมกลุ่มเป็นสหวิทยาลัย ทั้งนี้เพื่อประโยชน์ในการประสานงานและร่วมมือกันในการดำเนินงานบางอย่าง เช่น การสอบคัดเลือกนักศึกษา การประสานขอความร่วมมือกันในการพัฒนาวิชาการ เป็นต้น อนึ่งการรวมกลุ่มวิทยาลัยครูเป็นสหวิทยาลัยไม่ได้ส่งผลกระทบต่อการบริหารงานภายในวิทยาลัยครูแต่ละแห่ง วิทยาลัยครูสวนสุนันทาอยู่ในสหวิทยาลัยรัตนโกสินทร์

ถึงแม้ว่า วิทยาลัยครูจะได้ผลิตบัณฑิตสาขาวิชาต่าง ๆ นอกเหนือจากสาขาวิชาการศึกษาแล้วก็ตาม แต่จากการที่สถาบันการศึกษาแห่งนี้ยังมีชื่อเรียกว่า "วิทยาลัยครู" ทำให้ผู้สำเร็จการศึกษาในสาขาวิชาอื่นขาด

โอกาสในการทำงาน เนื่องจากฝ่ายจ้างงานยังคงมีความเข้าใจว่า บัณฑิตที่สำเร็จการศึกษาจากวิทยาลัยครูจะต้องเป็นผู้ที่ประกอบแต่วิชาชีพครูเท่านั้น เหตุผลดังกล่าวได้เป็นเหตุผลหนึ่งที่ทำให้ผู้บริหารและผู้เกี่ยวข้องดำเนินการเพื่อเปลี่ยนคำว่า "วิทยาลัยครู" ให้เป็นสากลมากยิ่งขึ้น เพื่อให้เกิดความเข้าใจที่ถูกต้อง และเพื่อประโยชน์ต่อนักศึกษาในสถาบัน หรือวิทยาลัยครูทั่วประเทศ และในปี พ.ศ. 2535 ได้มีเหตุการณ์ที่สำคัญยิ่งในประวัติศาสตร์ของวิทยาลัยครูทั้ง 36 แห่ง เนื่องด้วยในวันที่ 14 กุมภาพันธ์ 2535 สำนักราชเลขาธิการพระบรมมหาราชวัง ได้มีหนังสือแจ้งถึงรัฐมนตรีว่าการกระทรวงศึกษาธิการว่า พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ พระราชทานนาม "สถาบันราชภัฏ" เป็นชื่อสถาบันการศึกษาในกรมการฝึกหัดครู กระทรวงศึกษาธิการแทนชื่อ "วิทยาลัยครู" ต่อมาสภาผู้แทนราษฎรได้ให้ความเห็นชอบร่างพระราชบัญญัติสถาบันราชภัฏ เมื่อวันที่ 7 ธันวาคม 2537 วุฒิสภาได้ให้ความเห็นชอบ เมื่อวันที่ 16 ธันวาคม 2537 และได้ประกาศในราชกิจจานุเบกษา ฉบับกฤษฎีกา เมื่อวันที่ 24 มกราคม 2538 มีผลบังคับใช้ในวันที่ 25 มกราคม 2538

ตามพระราชบัญญัติสถาบันราชภัฏ พ.ศ. 2538 สถาบันราชภัฏเป็นส่วนราชการในสำนักงานสภาสถาบัน สังกัดกระทรวงศึกษาธิการ เป็นสถาบันอุดมศึกษาเพื่อการพัฒนาท้องถิ่น มีภารกิจคือ ให้การศึกษาวิชาการและวิชาชีพชั้นสูง ทำการวิจัยให้บริการทางวิชาการแก่สังคม ปรับปรุง ถ่ายทอด และพัฒนาเทคโนโลยี ทำนุบำรุงศิลปวัฒนธรรม ผลิตครูและส่งเสริมวิทยฐานะครู ในส่วนที่เกี่ยวกับตำแหน่งของผู้บริหาร ผู้บริหารของสถาบันราชภัฏจะมีชื่อเรียกตำแหน่งเป็นอธิการบดี รองอธิการบดี คณบดี หัวหน้าภาควิชา อธิการบดีได้จากการสรรหา อธิการบดีคนแรกของสถาบันราชภัฏสวนสุนันทาคือ ผศ.ดร.ปรางศรี พณิชยกุล

พ.ศ. 2543 เปิดสอนระดับปริญญาตรี(หลังอนุปริญญา) หลักสูตรบริหารธุรกิจบัณฑิต โปรแกรมวิชาการบริหารธุรกิจ

ในปัจจุบันสถาบันราชภัฏสวนสุนันทา เปิดสอนภาคปกติและภาคสมทบ ในระดับอนุปริญญา และปริญญาตรี 4 สาขาวิชาได้แก่

1. สาขาวิชาการศึกษา เปิดสอน 16 โปรแกรมวิชา
2. สาขาวิชาวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี เปิดสอน 11 โปรแกรมวิชา
3. สาขาวิชาศิลปศาสตร์เปิดสอน 14 โปรแกรมวิชา
4. สาขาวิชาบริหารธุรกิจ เปิดสอน 3 โปรแกรมวิชา

นอกจากนี้ยังมีการบริการวิชาการแก่บุคคลทั่วไปหลายโครงการ เช่น โครงการอบรมภาษาอังกฤษ อบรมภาษาญี่ปุ่น อบรมภาษาจีน อบรมการถ่ายภาพ อบรมคอมพิวเตอร์ อบรมนาฏศิลป์ ซัมเมอร์แคมป์ อบรมการพิมพ์ การฝึกอบรมและพัฒนาบุคลากร ฯลฯ

7. หลักสูตรบริหารธุรกิจบัณฑิต โปรแกรมวิชาการบริหารธุรกิจ ของสถาบันราชภัฏสวนสุนันทา

หลักสูตรสาขาบริหารธุรกิจบัณฑิต โปรแกรมวิชาการบริหารธุรกิจ ที่เปิดสอนในระดับปริญญาตรี (หลังอนุปริญญา) มี 3 สาขาวิชา สาขาวิชาการบัญชี สาขาวิชาการตลาด สาขาวิชาการคอมพิวเตอร์ธุรกิจ ประกอบด้วยหมวดวิชาและกลุ่มวิชา ดังนี้

1. หมวดวิชาการศึกษาทั่วไป (General Education) หมายถึงวิชาการศึกษาที่นักศึกษาทุกคน ต้องเรียนเพื่อให้มีความรู้อย่างกว้างขวาง และรู้รอบในสิ่งที่จำเป็นเพื่อพัฒนาและเสริมสร้างคุณลักษณะความเป็นมนุษย์และเป็นพลเมืองดีให้แก่บัณฑิต ซึ่งเป็นคุณลักษณะที่พึงต้องมีในยุคนี้และอนาคตในการที่จะปรับตัวให้เข้ากับสภาพการเปลี่ยนแปลงและการแข่งขันอย่างรุนแรงในสังคมและให้ดำรงชีวิตได้อย่างมีความสุข หมวดวิชาการศึกษาทั่วไป แบ่งเป็น 4 กลุ่มวิชา คือ

1.1 กลุ่มวิชาภาษาและการสื่อสาร

1.2 กลุ่มวิชามนุษยศาสตร์

1.3 กลุ่มวิชาสังคมศาสตร์

1.4 กลุ่มวิชาคณิตศาสตร์ วิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี

2. หมวดวิชาเฉพาะด้าน (Specialized Education) หมายถึง วิชาเฉพาะทางใดทางหนึ่งที่นักศึกษาแต่ละคนจะเลือกเรียน เพื่อให้มีความรู้ ความสามารถ มีทักษะ รู้เทคนิควิธี และเข้าใจกระบวนการงานอาชีพตลอดจนมีเจตคติที่ดีต่องานอาชีพ หมวดวิชาเฉพาะด้าน แบ่งเป็น 3 กลุ่มวิชา คือ

2.1 กลุ่มวิชาเนื้อหา

2.2 กลุ่มวิชาวิทยาการจัดการ

2.3 กลุ่มวิชาปฏิบัติการและฝึกประสบการณ์วิชาชีพ

3. หมวดวิชาเลือกเสรี (Free Elective) หมายถึง วิชาที่ให้นักศึกษาเลือกเรียนได้ตามความถนัดและมีความสนใจ เพื่อให้มีโลกทัศน์ที่กว้างขึ้น

สาขาวิชาการบัญชี

(Bachelor of Business Administration program in Accounting)

ระดับปริญญาตรี (หลังอนุปริญญา)

ชื่อปริญญา ชื่อเต็ม : ปริญญาบริหารธุรกิจบัณฑิต (การบัญชี)

Bachelor of Business Administration (Accounting)

ชื่อย่อ : บธ . บ (การบัญชี)

B.B.A (Accounting)

มีหน่วยกิตการเรียนตลอดหลักสูตรในสาขาวิชาการบัญชีไม่น้อยกว่า 86 หน่วยกิต และมีสัดส่วนหน่วยกิตแต่ละหมวดวิชาและแต่ละกลุ่มวิชา ดังนี้

1. หมวดวิชาการศึกษาทั่วไป	**18 หน่วยกิต**
1.1 กลุ่มวิชาภาษาและการสื่อสาร	**3 หน่วยกิต**
1500103 ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารและทักษะการเรียน	3(3-0)
1.2 กลุ่มวิชามนุษยศาสตร์	**6 หน่วยกิต**
2500101 พฤติกรรมมนุษย์กับการพัฒนาตน	3(3-0)
200101 สุนทรียภาพของชีวิต	3(3-0)

1.3 กลุ่มวิชาสังคมศาสตร์ เรียนไม่น้อยกว่า 3 หน่วยกิต แต่ไม่เกิน 6 หน่วยกิต

2500103	วิถีโลก	3(3-0) และ/หรือ
2500104	ชีวิตกับสิ่งแวดล้อม	3(3-0)

1.4 กลุ่มวิชาคณิตศาสตร์ วิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี เรียนไม่น้อยกว่า 3 หน่วยกิต แต่ไม่เกิน 6 หน่วยกิต

4000102	การคิดและการตัดสินใจ	3(2-2) และ/หรือ
400104	เทคโนโลยีสารสนเทศเพื่อการเรียนรู้	3(2-2)

2. หมวดวิชาเฉพาะด้าน (สาขาวิชาการบัญชี) 62 หน่วยกิต

2.1 กลุ่มวิชาเนื้อหา 48 หน่วยกิต

2.1.1 บังคับ เรียน 36 หน่วยกิต

1551606	ภาษาอังกฤษธุรกิจ 2	3(3-0)
3503901	การวิจัยทางธุรกิจ	3(2-2)
3504101	จริยธรรมทางธุรกิจ	3(3-0)
3564201	การจัดการเชิงกลยุทธ์	3(3-0)
3593301	การวิเคราะห์เชิงปริมาณ	3(3-0)
3522105	การบัญชีต้นทุน 2	3(3-0)
3523301	การวางระบบบัญชี	3(3-0)
3524101	การบัญชีชั้นสูง 1	3(3-0)
3524302	การสอบบัญชี	3(3-0)
3522102	การบัญชีต้นทุน 1	3(3-0)
3522103	การบัญชีชั้นกลาง 1	3(2-2)
3522104	การบัญชีชั้นกลาง 2	3(2-2)

2.1.2 เลือกเรียน ให้เลือกเรียนรายวิชาต่อไปนี้ไม่น้อยกว่า 12 หน่วยกิต

3504202	การวางระบบบัญชีด้วยคอมพิวเตอร์	3(2-2)
3523201	การบัญชีธนาคาร	3(3-0)
3523202	การบัญชีเฉพาะกิจ	3(3-0)
3523203	การบัญชีโรงแรม	3(3-0)
3523204	การบัญชีรัฐบาล	3(3-0)
3523205	การบัญชีเฉพาะกิจสำหรับวิสาหกิจท่องเที่ยว	3(3-0)
3523302	การวิเคราะห์งบการเงิน	3(3-0)
3524102	การบัญชีชั้นสูง 2	3(3-0)
3524103	ทฤษฎีบัญชี	3(3-0)
3524201	การบัญชีภาษีอากร	3(3-0)

3522402	การบัญชีระหว่างประเทศ	3(3-0)
3524203	การวางแผนภาษีอากร	3(3-0)
3524204	การบัญชีเพื่อการนำเข้าและส่งออก	3(3-0)
3524303	การตรวจสอบภายใน	3(3-0)
3524306	ปัญหาการสอบบัญชี	3(3-0)
3524307	ระบบสารสนเทศทางการบัญชี	3(2-2)
3524901	สัมมานาทางการบัญชี	3(2-2)
3533403	การวางแผนและการควบคุมทางการเงิน	3(3-0)
3533404	การวางแผนและการควบคุมกำไร	3(3-0)
4123603	โปรแกรมประยุกต์ด้านการเงินและการบัญชี	3(2-2)
4123604	โปรแกรมประยุกต์ด้านการควบคุมสินค้า	3(2-2)

ข้อกำหนดเฉพาะ

1. ในกรณีเคยเรียนรายวิชาบังคับในระดับอนุปริญญาตามหลักสูตรของสถาบันราชภัฏแล้วให้เลือกเรียนรายวิชาเลือกในแขนงวิชาการบัญชีตาม 2.1.2 แทน

2. ผู้ที่ไม่เคยเรียนวิชาต่อไปนี้

3592101 เศรษฐศาสตร์จุลภาค 1

3592102 เศรษฐศาสตร์มหภาค 2

4112105 สถิติธุรกิจ

3531101 การเงินธุรกิจ

3541101 หลักการตลาด

ให้เรียนโดยไม่นับหน่วยกิตรวม ในเกณฑ์การสำเร็จการศึกษา

3. สำหรับผู้ที่เคยสอบได้รายวิชาที่มีเนื้อหาเทียบเท่าหรือเคยสอบได้รายวิชาที่สูงกว่ารายวิชาที่กำหนดไว้ในข้อ 2 มาแล้วในระดับอนุปริญญาหรือเทียบเท่าให้ยกเว้นไม่ต้องเรียน

4. ให้เรียนรายวิชา 3521101 การบัญชี 1 และ 3521101 การบัญชี 2 โดยไม่นับหน่วยกิตรวมในเกณฑ์การสำเร็จการศึกษา เพื่อให้เป็นไปตามเงื่อนไขการมีคุณสมบัติเป็นผู้เรียนปริญญาทางบัญชีในการประกอบวิชาชีพทางการบัญชี

2. 2 กลุ่มวิชาวิทยาการจัดการ

บังคับ เรียน		**9 หน่วยกิต**
3524301	การบัญชีเพื่อการจัดการ	3(3-0)
3543101	การบริหารการตลาด	3(3-0)
3562307	การบริหารการผลิต	3(3-0)

ข้อกำหนดเฉพาะ

1. ผู้ที่ไม่เคยเรียนรายวิชา 3561101 องค์การและการจัดการ ให้เรียนโดยไม่นับหน่วยกิตรวมในเกณฑ์การสำเร็จการศึกษา สำหรับผู้ที่เคยเรียนได้รายวิชาที่มีเนื้อหาเทียบเท่าหรือเคยสอบได้รายวิชาที่สูงกว่ามาแล้วในระดับอนุปริญญาหรือเทียบเท่าให้ยกเว้นไม่ต้องเรียน

2. บังคับเรียนรายวิชา 3532202 การภาษีอากรธุกิจ เพื่อให้เป็นไปตามเงื่อนไขการมีคุณสมบัติเป็นผู้เรียนปริญญาทางบัญชีในการประกอบวิชาชีพทางการบัญชี โดยไม่นับหน่วยกิตรวมในเกณฑ์การสำเร็จการศึกษา

3. กรณีที่เคยเรียนรายวิชาบังคับของกลุ่มวิทยาการจัดการมาแล้วในระดับอนุปริญญา ให้เลือกเรียนรายวิชาในสาขาวิชาการบัญชีตามในข้อ 2.1.2 แทน

2.3 กลุ่มวิชาเตรียมฝึกประสบการณ์และฝึกประสบการณ์วิชาชีพ 5 หน่วยกิต

3503811 การเตรียมฝึกประสบการณ์วิชาชีพบริหารธุรกิจ 2	2 (90)
3504808 การฝึกประสบการณ์วิชาชีพบริหารธุรกิจ 2	3 (210)

3. หมวดวิชาเลือกเสรี เรียน **6 หน่วยกิต**

ให้เลือกเรียนรายวิชาใดๆ ในหลักสูตรสถาบันราชภัฏโดยไม่ซ้ำกับรายวิชาที่เคยเรียนมาแล้วและต้องไม่เป็นรายวิชาที่กำหนดให้เรียน โดยไม่นับหน่วยกิตรวมในเกณฑ์การสำเร็จหลักสูตรของโปรแกรมวิชานี้

สาขาวิชาการตลาด

(Bachelor of Business Administration Program in Marketing)

ระดับปริญญาตรี (หลังอนุปริญญา)

ชื่อ ปริญญา ชื่อเต็ม : ปริญญาบริหารธุรกิจบัณฑิต (การตลาด)

Basher of Business Administration program in Marketing

ชื่อย่อ : บธ.บ. (การตลาด)

B.B.A.(Marketing)

มีหน่วยกิตการเรียนตลอดหลักสูตรในสาขาวิชาการตลาดไม่น้อยกว่า 73 หน่วยกิต และมีสัดส่วนหน่วยกิตแต่ละหมวดวิชาและแต่ละกลุ่มวิชา ดังนี้

1. หมวดวิชาการศึกษาทั่วไป	**18 หน่วยกิต**
1.1 กลุ่มวิชาภาษาและการสื่อสาร	**3 หน่วยกิต**
1500103 ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารและทักษะการเรียน	3(3-0)
1.2 กลุ่มวิชามนุษยศาสตร์	**6 หน่วยกิต**
2500101 พฤติกรรมมนุษย์กับการพัฒนาตน	3(3-0)
200101 สุนทรียภาพของชีวิต	3(3-0)

1.3 กลุ่มวิชาสังคมศาสตร์ เรียนไม่น้อยกว่า 3 หน่วยกิต แต่ไม่เกิน 6 หน่วยกิต

2500103	วิถีโลก	3(3-0) และ/หรือ
2500104	ชีวิตกับสิ่งแวดล้อม	3(3-0)

1.4 กลุ่มวิชาคณิตศาสตร์ วิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี เรียนไม่น้อยกว่า 3 หน่วยกิต แต่ไม่เกิน 6 หน่วยกิต

4000102	การคิดและการตัดสินใจ	3(2-2) และ/หรือ
400104	เทคโนโลยีสารสนเทศเพื่อการเรียนรู้	3(2-2)

2. หมวดวิชาเฉพาะด้าน(สาขาวิชาการตลาด) 49 หน่วยกิต

2.1 กลุ่มวิชาเนื้อหา 35 หน่วยกิต

2.1.1 บังคับเรียน 27 หน่วยกิต

1551606	ภาษาอังกฤษธุรกิจ 2	3(3-0)
3503901	การวิจัยทางธุรกิจ	3(2-2)
3504101	จริยธรรมทางธุรกิจ	3(3-0)
3564201	การจัดการเชิงกลยุทธ์	3(3-0)
3593301	การวิเคราะห์เชิงปริมาณ	3(3-0)
3543104	การตลาดบริการ	3(3-0)
3544103	การตลาดระหว่างประเทศ	3(3-0)
3544901	สัมมนาทางการตลาด	3(2-2)
3544902	การวิจัยตลาด	3(2-2)

2.1.2 เลือก ให้เลือกเรียนรายวิชาต่อไปนี้ไม่น้อยกว่า 8 หน่วยกิต

3542105	พฤติกรรมผู้บริโภค	3(3-0)
3542107	นโยบายผลิตภัณฑ์และราคา	3(3-0)
3542108	การตลาดเกษตรและสหกรณ์	3(3-0)
3542302	การบริหารช่องทางการจัดจำหน่าย	3(3-0)
3542303	การบริหารการจัดส่งสินค้า	3(3-0)
3542304	ศิลปะการขาย	3(3-0)
3542306	การตลาดทางตรง	3(3-0)
3542402	การสื่อสารทางการตลาด	3(3-0)
3543103	กลยุทธ์การตลาด	3(3-0)
3563106	การตลาดเพื่อสังคม	3(3-0)
3543201	การมาตรฐานผลิตภัณฑ์	3(3-0)
3543303	การจัดซื้อ	3(3-0)
3544102	การวิเคราะห์เชิงปริมาณทางการตลาด	3(3-0)
3544301	การพยากรณ์ยอดขาย	3(3-0)

3544903	ปัญหาพิเศษทางการตลาด	3(2-2)
3562207	จิตวิทยาธุรกิจ	3(3-0)
3563314	การประกอบการธุรกิจชุมชน	3(3-0)
3573305	การจัดการและการตลาดในธุรกิจโรงแรม	3(3-0)
4122604	โปรแกรมสำเร็จรูปและการประยุกต์ใช้งาน	3(2-2)

ข้อกำหนดเฉพาะ

1. ในกรณีเคยเรียนรายวิชาบังคับในระดับอนุปริญญาตามหลักสูตรของสถาบันราชภัฏแล้ว ให้เลือกเรียนรายวิชาเลือกในสาขาวิชาการตลาดตาม 2.1.2 แทน

2. ผู้ที่ไม่เคยเรียนรายวิชาต่อไปนี้

3592101 เศรษฐศาสตร์จุลภาค 1
3592102 เศรษฐศาสตร์มหาภาค 1
3521101 การบัญชี 1
3521102 การบัญชี 2
4112105 สถิติธุรกิจ
3531101 การเงินธุรกิจ
3541101 หลักการตลาด

ให้เรียนโดยไม่นับหน่วยกิตรวม ในเกณฑ์การสำเร็จการศึกษา

3. สำหรับผู้ที่เคยสอบได้รายวิชาที่มีเนื้อหาเทียบเท่าหรือเคยสอบได้รายวิชาที่สูงกว่ารายวิชาที่กำหนดไว้ในข้อ 2 มาแล้วในระดับอนุปริญญาหรือเทียบเท่าให้ยกเว้นไม่ต้องเรียน

2. 2 กลุ่มวิชาวิทยาการจัดการ

บังคับเรียน		**9 หน่วยกิต**
3524301	การบัญชีเพื่อการจัดการ	3(3-0)
3543101	การบริหารการตลาด	3(3-0)
3562307	การบริหารการผลิต	3(3-0)

ข้อกำหนดเฉพาะ

1. ผู้ที่ไม่เคยเรียนรายวิชา 3561101 องค์การและการจัดการ และ 3532202 การภาษีอากรธุรกิจ ให้เรียนโดยไม่นับหน่วยกิตรวมในเกณฑ์การสำเร็จการศึกษา

2. สำหรับผู้ที่เคยสอบได้รายวิชาที่มีเนื้อหาเทียบเท่าหรือเคยสอบได้รายวิชาที่สูงกว่ารายวิชาที่กำหนดไว้ในข้อ 1 มาแล้วในระดับอนุปริญญาหรือเทียบเท่าให้ยกเว้นไม่ต้องเรียน

3. กรณีที่เคยเรียนรายวิชาบังคับของกลุ่มวิทยาการจัดการมาแล้วในระดับอนุปริญญา ให้เลือกเรียนรายวิชาเลือกในสาขาวิชาการตลาดที่กำหนดไว้ใน 2.1.2 แทน

2.3 กลุ่มวิชาเตรียมฝึกประสบการณ์และฝึกประสบการณ์วิชาชีพ **5 หน่วยกิต**

3503811 การเตรียมฝึกประสบการณ์วิชาชีพบริหารธุรกิจ 2 2(90)

3504808 การฝึกประสบการณ์วิชาชีพบริหารธุรกิจ 2 3(210)

3. หมวดวิชาเลือกเสรีเรียน **6 หน่วยกิต**

ให้เลือกเรียนรายวิชาใด ๆ ในหลักสูตรสถาบันราชภัฏโดยไม่ซ้ำกับรายวิชาที่เคยเรียนมาแล้ว และต้องไม่เป็นรายวิชาที่กำหนดให้เรียน โดยไม่นับหน่วยกิตรวมในเกณฑ์การสำเร็จหลักสูตรโปรแกรมวิชานี้ (สถาบัน ราชภัฏ. 2543 : 1-5, 69-71)

สาขาวิชาการคอมพิวเตอร์ธุรกิจ

Bachelor of Business Administration program in Business Computer

ชื่อ ปริญญา ชื่อเต็ม : ปริญญาบริหารธุรกิจบัณฑิต(คอมพิวเตอร์ธุรกิจ)

Bachelor of Business Administration (Business Computer)

ชื่อย่อ : บธ.บ(คอมพิวเตอร์ธุรกิจ)

B.B.A. (Business Computer)

มีหน่วยกิตการเรียนตลอดหลักสูตรในสาขาวิชาคอมพิวเตอร์ไม่น้อยกว่า 73 หน่วยกิต และมีสัดส่วนหน่วยกิตแต่ละหมวดวิชาแต่ละกลุ่มวิชา ดังนี้

1. หมวดวิชาการศึกษาทั่วไป **18 หน่วยกิต**

1.1 กลุ่มวิชาภาษาและการศึกษา **3 หน่วยกิต**

1500103 ภาษาอังกฤษเพื่อการศึกษาและทักษะการเรียน 3(3-0)

1.2 กลุ่มวิชามนุษยศาสตร์ **6 หน่วยกิต**

2500101 พฤติกรรมมนุษย์กับการพัฒนาตน 3(3-0)

2000101 สุนทรียภาพของชีวิต 3(3-0)

1.3 กลุ่มวิชาสังคมศาสตร์ เรียนไม่น้อยกว่า 3 หน่วยกิต แต่ไม่เกิน 6 หน่วยกิต

2500103 วิถีโลก 3(3-0) และ/หรือ

2500104 ชีวิตกับสิ่งแวดล้อม 3(3-0)

1.4 กลุ่มวิชาคณิตศาสตร์ วิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี เรียนไม่น้อยกว่า 3 หน่วยกิต แต่ไม่เกิน 6 หน่วยกิต

4000102 การคิดและการตัดสินใจ 3(2-2) และ/หรือ

4000104 เทคโนโลยีสารสนเทศเพื่อการเรียนรู้ 3(2-2)

2. หมวดวิชาเฉพาะด้าน (สาขาวิชาคอมพิวเตอร์ธุรกิจ) **49 หน่วยกิต**

2.1 กลุ่มวิชาเนื้อหา **35 หน่วยกิต**

2.1.1 บังคับ เรียน **24 หน่วยกิต**

1551606	ภาษาอังกฤษธุรกิจ 2	3(3-0)
3503901	การวิจัยทางธุรกิจ	3(2-2)
3504101	จริยธรรมทางธุรกิจ	3(3-0)
3564201	การจัดการเชิงกลยุทธ์	3(3-0)
3593301	การวิเคราะห์เชิงปริมาณ	3(3-0)
3503201	การจัดการระบบเครือข่ายและการสื่อสารข้อมูลธุรกิจด้วยคอมพิวเตอร์	3(2-2)
4122501	การวิเคราะห์และออกแบบระบบ 1	3(2-2)
4121202	การเขียนโปรแกรมภาษาคอมพิวเตอร์ 1	3(2-2)

2.1.2 เลือกให้เรียนเลือกเรียนรายวิชาต่อไปนี้ไม่น้อยกว่า 12 หน่วยกิต

3503202	การจัดการงานเลขานุการและธุรการด้วยคอมพิวเตอร์	3(2-2)
3503203	การประมวลผลการวิจัยทางธุรกิจด้วยคอมพิวเตอร์	3(2-2)
3504201	การจัดการของคงคลังด้วยคอมพิวเตอร์	3(2-2)
3504202	การวางระบบบัญชีด้วยคอมพิวเตอร์	3(2-2)
3562104	การจัดการธุรกิจด้วยคอมพิวเตอร์	3(2-2)
3569408	การสัมมานาคอมพิวเตอร์	3(2-2)
4091606	คณิตศาสตร์สำหรับคอมพิวเตอร์	3(3-0)
4121103	การเขียนโปรแกรมคอมพิวเตอร์และอัลกอริทึม	3(2-2)
4121202	การเขียนโปรแกรมภาษาคอมพิวเตอร์ 1	3(2-2)
4121301	โปรแกรมภาษาเบสิก 1	3(2-2)
4121302	โปรแกรมภาษาโคบอล 1	3(2-2)
4122201	ฐานข้อมูลเบื้องต้น	3(2-2)
4122202	โครงสร้างข้อมูล	3(2-2)
4122203	การประมวลผลแฟ้มข้อมูล	3(2-2)
4122401	ภาษาคอมพิวเตอร์	3(2-2)
4122602	โปรแกรมประยุกต์ด้านการจัดการสำนักงานอัตโนมัติ	3(2-2)
4122603	คอมพิวเตอร์กราฟฟิก	3(2-2)
4122606	โปรแกรมประยุกต์ด้านระบบสารสนเทศเพื่อการบริหาร	3(2-2)
4122701	ระบบคอมพิวเตอร์และสถาปัตยกรรม	3(2-2)
4123601	โปรแกรมประยุกต์ด้านสถิติและวิจัย 1	3(2-2)
4123603	โปรแกรมประยุกต์ด้านการเงินและการบัญชี	3(2-2)
4123604	โปรแกรมประยุกต์ด้านการควบคุมสินค้า	3(2-2)

4123605	โปรแกรมประยุกต์ด้านทะเบียนบุคคลและการจ่ายเงินเดือน	3(2-2)
4123607	การประยุกต์ใช้คอมพิวเตอร์ในงานธุรกิจ	3(2-2)
4123611	การประยุกต์ใช้คอมพิวเตอร์ในด้านการธนาคาร	3(2-2)
4123612	คอมพิวเตอร์ช่วยสอน	3(2-2)
4123613	คอมพิวเตอร์ช่วยออกแบบ	3(2-2)
4123615	โปรแกรมประยุกต์ด้านงานธุรการ	3(2-2)
4123619	โปรแกรมประยุกต์ใช้มัลติมีเดีย	3(2-2)
4123702	ระบบการสื่อสารข้อมูล	3(2-2)
4123903	หัวข้อพิเศษเกี่ยวกับคอมพิวเตอร์	3(2-2)
4124501	ปัญญาประดิษฐ์	3(2-2)

ข้อกำหนดเฉพาะ

1. ในกรณีเคยเรียนรายวิชาบังคับในระดับอนุปริญญาตรามหลักสูตรของสถาบันราชภัฏแล้วให้เลือกเรียนรายวิชาเลือกในสาขาวิชาการบัญชีตาม 2.1.2 แทน

2. ผู้ที่ไม่เคยเรียนวิชาต่อไปนี้

3592101 เศรษฐศาสตร์จุลภาค 1
3592102 เศรษฐศาสตร์มหภาค 1
3521101 การบัญชี 1
3521102 การบัญชี 2
4112105 สถิติธุรกิจ
3531101 การเงินธุรกิจ
3541101 หลักการตลาด

ให้เรียนโดยไม่นับหน่วยกิตรวม ในเกณฑ์การสำเร็จการศึกษา

3. สำหรับผู้ที่เคยสอบได้รายวิชาที่มีเนื้อหาเทียบเท่าหรือเคยสอบได้รายวิชาที่สูงกว่ารายวิชาที่กำหนดไว้ในข้อ 2) มาแล้วในระดับอนุปริญญาหรือเทียบเท่าให้ยกเว้นไม่ต้องเรียน

2.2 กลุ่มวิชาวิทยาการจัดการ

บังคับ เรียน		**9 หน่วยกิต**
3524301	การบัญชีเพื่อการจัดการ	3(3-0)
3543101	การบริหารการตลาด	3(3-0)
3562307	การบริหารการผลิต	3(3-0)

ข้อกำหนดเฉพาะ

1. ผู้ที่เรียนสาขาวิชาคอมพิวเตอร์ธุรกิจในระดับปริญญาตรี (หลังอนุปริญญา) ต้องผ่านการศึกษารายวิชาคอมพิวเตอร์ไม่น้อยว่า 15 หน่วยกิต

2. ผู้ที่ไม่เคยเรียนรายวิชา 3561101 องค์การการจัดการ และ 3532202 การภาษีอากรธุกิจ ให้เรียนโดยไม่นับหน่วยกิตรวมในเกณฑ์การสำเร็จการศึกษา

3. สำหรับผู้ที่เคยสอบได้รายวิชาที่มีเนื้อหาเทียบเท่าหรือเคยสอบได้รายวิชาที่สูงกว่ารายวิชาที่กำหนดไว้ในข้อ 3 มาแล้ว ในระดับอนุปริญญาหรือเทียบเท่าให้ยกเว้นไม่ต้องเรียน

4. กรณีที่เคยเรียนรายวิชาบังคับของกลุ่มวิทยาการจัดการมาแล้วในระดับอนุปริญญา ให้เลือกเรียนรายวิชาเลือกในสาขาวิชาคอมพิวเตอร์ธุรกิจที่กำหนดไว้ใน 2.1.2 แทน

2.3 กลุ่มวิชาเตรียมฝึกประสบการณ์และฝึกประสบการณ์วิชาชีพ 5 หน่วยกิต

3503811	การเตรียมฝึกประสบการณ์วิชาชีพบริหารธุรกิจ 2	2(90)
3504808	การฝึกประสบการณ์วิชาชีพบริหารธุรกิจ 2	3(210)

3. หมวดวิชาเลือกเสรี เรียน **6 หน่วยกิต**

ให้เลือกเรียนรายวิชาใดๆ ในหลักสูตรสถาบันราชภัฏโดยไม่ซ้ำกับรายวิชาที่เคยเรียนมาแล้วและต้องไม่เป็นรายวิชาที่กำหนดให้เรียน โดยไม่นับหน่วยกิตรวมในเกณฑ์การสำเร็จหลักสูตรของโปรแกรมวิชานี้

8. แนวคิดเกี่ยวกับแรงจูงใจในการศึกษาต่อ

ประหยัด ทองมาก (2529 : 48) แรงจูงใจที่ส่งผลหรืออิทธิพลโดยตรงต่อการศึกษา คือ แรงจูงใจ ใฝ่สัมฤทธิ์ ซึ่งเป็นแรงจูงใจที่มีอยู่ในมนุษย์ทุกคนเป็นความต้องการทางจิตใจของมนุษย์ที่จะเอาชนะอุปสรรค ฝ่าฟันกระทำสิ่งที่ยาก ๆ ให้ประสบผลสำเร็จเป็นความปราถนาที่จะกระทำสิ่งใด ๆ ให้สำเร็จโดยเร็วที่สุด และได้ผลดีที่สุดเท่าที่จะทำได้ ผู้ที่มีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ที่สูงจะบรรลุผลสำเร็จในการศึกษาและมีความมานะพยายามที่จะศึกษาในระดับสูงขึ้นไป

พจน์ สะเพียรชัย (2526 : 8) ได้กล่าวถึงแรงจูงใจในการศึกษาระดับต่าง ๆ โดยเฉพาะในระดับอุดมศึกษาว่านับวันจะมีแนวโน้มสูงขึ้นตามลำดับ ส่วนหนึ่งเนื่องมาจากความต้องการของผู้เรียน ส่วนหนึ่งมากจากค่านิยมในปริญญา และอีกส่วนหนึ่งเนื่องมาจากการมีและไม่มีงานทำซึ่งจากการพิจารณาการศึกษาที่ผ่าน ๆ มาปรากฏชัดอย่างหนึ่งคือ การศึกษาได้รับการยอมรับให้เป็นปัจจัยพื้นฐานอีกประการหนึ่งที่จะทำให้ชีวิตเป็นชีวิตที่สมบูรณ์ เช่นเดียวกับปัจจัยด้านอาหาร ยารักษาโรค เครื่องนุ่งห่ม เมื่อทุกคนเห็นคุณค่าและความสำคัญของการศึกษาเช่นนี้ ทุนคนจึงต้องการใฝ่หา

ทิพย์พรรณ นพวงศ์ ณ อยุธยา (2526 : 32) ได้กล่าวถึงแรงจูงใจในการศึกษาว่าแรงจูงใจในการศึกษาของบุคคลในแต่ละระดับจะแตกต่างกันออกไปตามวัน ฐานะและโอกาส ความคิดเกี่ยวกับการเรียนอาจจะเริ่มมีแนวหันเหเข้าสู่ผลได้ทางเศรษฐกิจ เช่น จะเรียนสาขาที่หางานทำได้ง่าย มีรายได้ดีไม่ต้องทำงานหนักและที่สำคัญก็คือ ต้องเป็นงานประเภทที่ตนมีใจรัก และชอบที่จะทำด้วย บางครั้งการเลือกเรียนสาขาวิชาต่าง ๆ ของเด็กวัยรุ่นมักขึ้นอยู่กับค่านิยมของพ่อแม่ พี่น้อง และเพื่อนโดยไม่คำนึงถึงความสามารถของผู้เรียน ในเรื่องการ

สนับสนุนของครอบครัวนี้ ครอบครัวใดมีฐานะทางเศรษฐกิจดีมักจะพยายามส่งเสียบุตรหลานให้ได้เรียนระดับสูงสุดเท่าที่สติปัญญาจะเอื้ออำนวยให้เรียนได้ อาจเรียนจนถึงระดับปริญญาโท ปริญญาเอก ส่วนครอบครัวใดที่มีฐานะทางเศรษฐกิจไม่ดีไม่อาจส่งบุตรหลานให้เรียนถึงระดับอุดมศึกษาได้ก็จำเป็นต้องให้ออกไปประกอบอาชีพช่วยเหลือครอบครัวก่อน เมื่อมีโอกาสในภายหน้าและถ้ามีความสนใจจึงกลับเข้าศึกษาต่อใหม่ ในการเข้าศึกษาของคนกลุ่มหลังนี้มักจะมีลักษณะแตกต่างไปจากกลุ่มแรก กล่าวคือคนกลุ่มหลังนี้มักจะเลือกเรียนในสิ่งที่ตนสนใจและเพื่อเพิ่มพูนวิทยฐานะทางสังคมและเศรษฐกิจด้วย

ปฐม นิคมานนท์ (2528 : 321) กล่าวว่าเหตุจูงใจให้ผู้ใหญ่เข้ามาเรียนเหตุหนึ่ง คือเหตุจูงใจด้านอาชีพ เป็นเหตุผลที่สำคัญและชัดเจนที่สุดโดยเฉพาะอย่างยิ่งผู้ใหญ่วัยต้นหรือคนหนุ่มสาวเข้าเรียน เพราะต้องการพัฒนาตนเองทั้งด้านอาชีพและด้านความรู้ เพื่อจะได้หางานง่ายขึ้นประกอบอาชีพได้ดีขึ้น ได้รับการเลื่อนขั้นเลื่อนตำแหน่งหรือเพื่อให้มีรายได้เพิ่มขึ้น

และจากการสำรวจหาเหตุผลที่ทำให้ผู้ใหญ่เข้าเรียนในสถานศึกษา ของสถาบันการศึกษาผู้ใหญ่แห่งชาติของประเทศอังกฤษ หรือ NIAE (National Institute for Adul.t Education. 1970) พบว่า เหตุผลที่ผู้ใหญ่เข้าเรียนมีดังนี้

1. เหตุผลจูงใจด้านอาชีพ (Vocational Motives) เป็นเหตุผลที่สำคัญและชัดเจนที่สุด โดยเฉพาะอย่างยิ่งผู้ใหญ่วัยต้น หรือคนหนุ่มสาวมาเข้าเรียน เพราะต้องการพัฒนาตัวเองทั้งด้านอาชีพและด้านความรู้ เพื่อจะได้หางานง่ายขึ้น ประกอบอาชีพได้ดีขึ้น ได้รับการเลื่อนขั้น เลื่อนตำแหน่ง หรือเพื่อให้มีรายได้เพิ่มขึ้น เป็นต้น

2. เพื่อพัฒนาตนเอง (Self Development) เหตุผลข้อนี้มีความชัดเจนน้อยกว่าข้อแรก เช่น ต้องการเพิ่มพูนความรู้ ขยายโลกทรรศน์ หรือสนใจวิชาการแขนงหนึ่งแขนงใดโดยเฉพาะ เรียนเพื่อยกระดับความรู้ของตน

3. เพื่อนำความรู้ไปปรับปรุงตนเองและครอบครัวให้ดีขึ้น (Captive Wives) เป็นเหตุผลสำคัญประการหนึ่งในสังคมในเมือง โดยเฉพาะแม่บ้านที่ไม่ได้ทำงานนอกบ้าน ต้องการเพิ่มพูนความรู้ให้ตัวเอง และเพื่อปรับปรุงสภาพความเป็นอยู่ในครอบครัว มักใช้เวลาว่างในช่วงเวลากลางวันเข้าเรียนการศึกษาผู้ใหญ่ เช่น เรียนทำอาหาร ตัดเย็บเสื้อผ้า เรียนภาษา ศิลปแขนงต่าง ๆ เป็นต้น

4. เหตุจูงใจทางสังคม (Social Motives) นับว่าเป็นเหตุผลสำคัญอย่างหนึ่งโดยต้องการเข้าร่วมกิจกรรมเนื่องจากต้องการตามให้ทันคนอื่น ไม่อยากล้าหลัง ขจัดความเหงา บางรายบอกว่าเข้าเรียน เพราะหวังว่าจะพบชายในฝัน หรือหญิงในฝัน บางคนเข้าเรียนตามพรรคพวก เพราะเพื่อนชวน หรือเพราะมีเวลาว่างในช่วงนั้นพอดี

5. เหตุผลอื่น เช่น สนใจกิจกรรมนั้นโดยเฉพาะ บางคนเห็นว่าเพราะมีโปรแกรมนั้นเปิดสอนอยู่ใกล้ ๆ บ้าน นอกจากนี้ก็เข้าเรียนเพราะความจำเป็นขึ้นมาในช่วงใดช่วงหนึ่งของชีวิต เช่น ในช่วงผู้ใหญ่วัยต้น ต้องการรู้เรื่องการตกแต่งบ้าน การเลี้ยงลูก พัฒนาอาชีพ ในวัยกลางคนต้องการใช้เวลาว่าง ต้องการเข้าใจเรื่องของวัยรุ่นเพื่อสร้างความสัมพันธ์อันดีกับบุคคล ในวัยสูงอายุมักจะเกี่ยวกับการปรับตัวเมื่อปลดเกษียณ เพื่อรักษาสุขภาพต้องการใช้เวลาว่างค้นหาสัจธรรมของชีวิต เป็นต้น

เจือจันทร์ จงสถิตอยู่ (2525 : 19) ได้กล่าวถึงแรงจูงใจในการศึกษาว่าขึ้นอยู่กับปัจจัยต่าง ๆ ดังนี้

1. สภาพฐานะทางเศรษฐกิจและสังคมที่แตกต่างกัน
2. ทุนทรัพย์ที่ใช้ในการศึกษามากหรือน้อยกว่ากัน
3. คุณภาพของการจัดการศึกษาที่แตกต่างกัน

4. ภูมิลำเนาของสถานศึกษาที่อยู่ในส่วนกลางหรือภูมิภาค

5. ความมีชื่อเสียงของสถานศึกษาที่แตกต่างกัน

สุภัททา ปิณฑะแพทย์ (2542 : 144) ได้กล่าวถึงแรงจูงใจในการศึกษาว่าขึ้นอยู่กับปัจจัยต่างๆ ดังนี้

1. แรงจูงใจเกิดจากความต้องการความสุขส่วนตัว มนุษย์มีความต้องการหาความสุขให้กับตนเอง หลีกหนีความไม่พึงพอใจ ดังนั้นแรงจูงใจจึงเป็นสิ่งสำคัญที่ให้มนุษย์แสดงพฤติกรรมเพื่อแสวงหาความสมดุลย์ ไม่ว่าจะเป็นในด้านความสุขหรือความเจ็บปวด ซึ่งขึ้นอยู่กับความพอใจแห่งตน

2. แรงจูงใจเกิดจากการตอบสนองสัญชาตญาณ โดยไม่ต้องมีการเรียนรู้ เช่น การตอบสนองต่ออาหาร ตอบสนองต่อสิ่งเร้าทางเพศ และความเจ็บปวดต่าง ๆ

3. แรงจูงใจเกิดขึ้นตามเหตุและผล คนเรามีอิสระที่จะกระทำหรือตัดสินสิ่งต่าง ๆ โดยมีเหตุผลและรู้ว่าตนต้องการอะไร ทำให้การตัดสินใจเลือกเป็นแรงจูงใจตามหลักเหตุและผล

4. แรงจูงใจเกิดจากแรงขับ การกระทำที่มนุษย์เลือกกระทำขึ้นอยู่กับความมากน้อยของแรงขับที่จะตัดสินให้เกิดแรงกระทำนั้น ๆ

5. แรงจูงใจเกิดจากการกระตุ้นของอารมณ์ ในบางครั้งบุคคลก็จะแสดงพฤติกรรมตามพลังของอารมณ์

สรุป แรงจูงใจในการเลือกเรียนจะประกอบด้วยความต้องการและเป้าประสงค์ที่มีลักษณะผสมผสานกันหลายประการ ทั้งด้านความคิดเห็นส่วนตัว ด้านสังคม ด้านเศรษฐกิจ ด้านบุคคลที่เกี่ยวข้อง การมีชื่อเสียงของสถาบันและค่านิยมในสังคม

9. งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

การศึกษางานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับแรงจูงใจในการเข้าศึกษาต่อมีดังนี้

สมชัย เจนจตุรงค์ (2542 : บทคัดย่อ หน้า 90) ได้ศึกษาเรื่อง แรงจูงใจในการศึกษาต่อระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูงของนักศึกษาในวิทยาลัยพณิชยการ สังกัดกรมอาชีวศึกษา เขตกรุงเทพมหานคร เพื่อศึกษาและเปรียบเทียบแรงจูงใจในการศึกษาต่อระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง ของนักศึกษาในวิทยาลัยพณิชยการ สังกัดกรมอาชีวศึกษาเขตกรุงเทพมหานครใน 4 ด้าน ได้แก่ ด้านเหตุผลส่วนตัว ด้านการสนับสนุนของผู้อื่น ด้านการประกอบอาชีพ และด้านการเรียนเพื่อรู้ โดยจำแนกตามแผนกวิชา เพศ และอาชีพของผู้ปกครอง กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษาครั้งนี้ ได้แก่ นักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูงในวิทยาลัยพณิชยการ สังกัดกรมอาชีวศึกษาเขตกรุงเทพมหานคร ปีการศึกษา 2541 จำนวน 340 คน เป็นแผนกวิชาการบัญชี จำนวน 149 คน แผนกวิชาการเลขานุการ 27 คน แผนกวิชาการตลาด จำนวน 116 คน และแผนกวิชาคอมพิวเตอร์ธุรกิจ จำนวน 48 คน เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลเป็นแบบสอบถามมาตราส่วนประเมินค่า สถิติที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย ค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน t-test , F-test และใช้วิธีการทดสอบความแตกต่างระหว่างคู่ด้วยวิธีการของเชฟเฟ ผลการวิจัยปรากฏ ดังนี้

1. นักศึกษามีแรงจูงใจในการศึกษาต่อระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง โดยรวมและรายด้านอยู่ในระดับมาก โดยมีแรงจูงใจในด้านการเรียนเพื่อรู้มากที่สุด รองลงมาคือ ด้านการประกอบอาชีพ ด้านเหตุผลส่วนตัว และด้านการสนับสนุนของผู้อื่น

2. นักศึกษาที่เรียนแผนกวิชาต่างกัน มีแรงจูงใจในการศึกษาต่อโดยรวมแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านว่า ด้านเหตุผลส่วนตัว ด้านการสนับสนุนของผู้อื่น ด้านการประกอบอาชีพ และด้านการเรียนเพื่อรู้แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

3. นักศึกษาที่มีเพศต่างกัน มีแรงจูงใจในการศึกษาต่อระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง โดยรวมแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติเมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่า ด้านการสนับสนนของผู้อื่นแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ส่วนด้านเหตุผลส่วนตัวด้านการประกอบอาชีพ และด้านการเรียนเพื่อรู้แตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ

4. นักศึกษาที่อาชีพของผู้ปกครองต่างกัน มีแรงจูงใจในการศึกษาต่อระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูงโดยรวมแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ

อุไรวรรณ โพธิเวชเทวัญ (2539 : 85) ได้ศึกษาสิ่งจูงใจในการเลือกเรียนหลักสูตรธุรกิจศึกษาของนิสิตระดับปริญญาตรี ในสถาบันอุดมศึกษา เขตกรุงเทพมหานคร พบว่า สิ่งจูงใจในการเลือกเรียนหลักสูตรธุรกิจศึกษาของนิสิต รวม 5 ด้าน อยู่ในระดับปานกลาง คือ ด้านความสนใจและความถนัด ด้านความคิดเห็นส่วนตัว ด้านเศรษฐกิจ ด้านสังคมและด้านบุคคลที่เกี่ยวข้อง นิสิตที่มีเพศต่างกันและผู้ปกครองมีฐานะทางเศรษฐกิจของครอบครัวต่างกันมีสิ่งจูงใจในการเลือกเรียนไม่แตกต่างกัน ส่วนนิสิตที่มีผู้ปกครองประกอบอาชีพต่างกันมีสิ่งจูงใจในการเลือกเรียนแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

สว่างจิตร์ พัชรมณีปกรณ์ (2541 : บทคัดย่อ) ได้ศึกษาเรื่อง เหตุจูงใจในการเลือกเรียนวิชาเอกคอมพิวเตอร์ธุรกิจของนักศึกษาสถาบันเทคโนโลยีราชมงคลในเขตกรุงเทพมหานคร โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาระดับของเหตุจูงใจในการเลือกเรียนวิชาเอกคอมพิวเตอร์ธุรกิจของนักศึกษาสถาบันเทคโนโลยีราชมงคล ในเขตกรุงเทพมหานคร ด้านความถนัด ความสนใจในวิชาชีพ ด้านความมั่นคงและก้าวหน้าในอาชีพ ด้านการยอมรับในสังคม ด้านบุคคลที่เกี่ยวข้องและเพื่อเปรียบเทียบเหตุจูงใจในการเลือกเรียนวิชาเอกคอมพิวเตอร์ธุรกิจของนักศึกษาตามตัวแปร สถาบันที่จบการศึกษาในระดับ ปวช. หรือ ม.6 ประสบการณ์เดิมด้านคอมพิวเตอร์ อาชีพของบิดามารดา และภูมิลำเนาของนักศึกษา กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยได้แก่ นักศึกษาที่เลือกเรียนวิชาเอกคอมพิวเตอร์ธุรกิจของสถาบันเทคโนโลยีราชมงคลในเขตกรุงเทพมหานคร ชั้นปีที่ 1-2 ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2539 จำนวน 291 คน ทำการเก็บรวบรวมข้อมูลโดยใช้แบบสอบถามที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น การวิเคราะห์ข้อมูลโดยการคำนวณหาค่าเฉลี่ยและค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน ทดสอบหานัยสำคัญของความแตกต่างทางสถิติโดยใช้ t - test และ F - test ผลการวิจัยสรุปได้ดังนี้

1. นักศึกษามีเหตุจูงใจในการเลือกเรียนวิชาเอกคอมพิวเตอร์ธุรกิจ โดยส่วนรวมอยู่ในระดับมาก โดยมีด้านความมั่นคงและก้าวหน้าในอาชีพเป็นเหตุจูงใจสูงสุด รองลงมาได้แก่ เหตุจูงใจด้านการยอมรับในสังคม และด้านความถนัดความสนใจในวิชาชีพ ตามลำดับ ส่วนด้านบุคคลที่เกี่ยวข้อง อยู่ในระดับเหตุจูงใจน้อย

2. นักศึกษาที่จบการศึกษาในระดับ ปวช. หรือ ม.6 จากสังกัดโรงเรียนที่ต่างกัน มีเหตุจูงใจด้านความมั่นคงและก้าวหน้าในอาชีพในการเลือกเรียนวิชาเอกคอมพิวเตอร์ธุรกิจแตกต่างกัน มีเหตุจูงใจด้านความมั่นคงและก้าวหน้าในอาชีพในการเลือกเรียนวิชาเอกคอมพิวเตอร์ธุรกิจแตกต่างกัน ส่วนเหตุจูงใจในด้านอื่น ๆ และเหตุจูงใจโดยส่วนรวมไม่แตกต่างกัน

3. นักศึกษาที่มีประสบการณ์เดิมด้านคอมพิวเตอร์ต่างกัน มีเหตุจูงใจด้านความถนัดความสนใจในวิชาชีพในการเลือกเรียนวิชาเอกคอมพิวเตอร์ธุรกิจแตกต่างกัน ส่วนเหตุจูงใจในด้านอื่น ๆ และเหตุจูงใจโดยส่วนรวมไม่แตกต่างกัน

4. นักศึกษาที่อาชีพของบิดา หรือ มารดาและภูมิลำเนาเดิมของนักศึกษาต่างกันมีเหตุจูงใจในการเลือกเรียนวิชาเอกคอมพิวเตอร์ธุรกิจไม่แตกต่างกัน

สมพงศ์ จิตจรัสอำพัน (2540 : 78) ได้ศึกษาองค์ประกอบที่เป็นแรงจูงใจในการเลือกศึกษาต่อสายวิชาบริหารธุรกิจของนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง (ปวส.) สถาบันเทคโนโลยีราชมงคล ในเขตกรุงเทพมหานคร พบว่า องค์ประกอบที่เป็นแรงจูงใจ ทั้ง 4 ด้าน คือ ด้านบุคคลที่เกี่ยวข้อง ด้านคุณลักษณะส่วนตัว ด้านลักษณะของงานที่เกี่ยวข้องกับงานที่ต้องการ และด้านคุณลักษณะของสถาบันเป็นองค์ประกอบที่เป็นแรงจูงใจในระดับมาก นักศึกษาที่เลือกสาขาวิชาต่างกัน มีองค์ประกอบที่เป็นแรงจูงใจด้านคุณลักษณะส่วนตัวและด้านลักษณะของงานที่เกี่ยวข้องกับงานที่ต้องการแตกต่างกัน นักศึกษาที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่างกันมีองค์ประกอบที่เป็นแรงจูงใจทั้ง 4 ด้านแตกต่างกัน

บทที่ 3
วิธีดำเนินการศึกษาค้นคว้า

ผู้วิจัยดำเนินตามลำดับขั้นตอนดังนี้

1. ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง
2. เครื่องมือที่ใช้ในการรวบรวมข้อมูล
3. วิธีการเก็บรวบรวมข้อมูล
4. การจัดกระทำข้อมูลและการวิเคราะห์ข้อมูล
5. สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

1. ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

1. ประชากร ประชากรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ได้แก่ นักศึกษาระดับปริญญาตรี (หลังอนุปริญญา) ภาคปกติชั้นปีที่ 2 ที่เรียนหลักสูตรบริหารธุรกิจบัณฑิต โปรแกรมวิชาการบริหารธุรกิจ สาขาวิชาเอกการบัญชี สาขาวิชาเอกการตลาด สาขาวิชาเอกคอมพิวเตอร์ธุรกิจ หลักสูตร 2 ปี ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2545 ของสถาบันราชภัฏสวนสุนันทา จำนวน 1,355 คน เป็นนักศึกษาชาย 240 คน และนักศึกษาหญิง 1,115 คน

2. กลุ่มตัวอย่าง ที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้เป็นนักศึกษาระดับปริญญาตรี(หลังอนุปริญญา) ภาคปกติ ชั้นปีที่ 2 ที่เรียนหลักสูตรบริหารธุรกิจบัณฑิต โปรแกรมวิชาการบริหารธุรกิจ สาขาวิชาเอกการบัญชี สาขาวิชาเอกการตลาด สาขาวิชาเอกคอมพิวเตอร์ธุรกิจ หลักสูตร 2 ปี ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2545 ที่ได้มาจากการกำหนดขนาดของกลุ่มตัวอย่างตามเกณฑ์ของเครจซี่และมอร์แกน (บุญชม ศรีสะอาด. 2535 : 40 อ้างถึง Krejcie and Morgan. 1970 : 608)ที่ระดับความเชื่อมั่น 95 % จากประชากรทั้งหมดและทำการสุ่มแบบแบ่งชั้น (Stratifies Random Sampling) โดยใช้วิชาเอกเป็นระดับชั้นในการสุ่ม แล้วนำกลุ่มตัวอย่างจากที่ได้จากการแบ่งชั้นมาสุ่มอย่างง่าย ได้กลุ่มตัวอย่าง จำนวน 476 คน

ตาราง 1 แสดงจำนวนประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากร และกลุ่มตัวอย่าง	นักศึกษาชั้นปีที่ 2					
	ประชากร		กลุ่มตัวอย่าง		ประชากร	กลุ่มตัวอย่าง
	ชาย	หญิง	ชาย	หญิง	รวม	รวม
การบัญชี	24	455	24	88	479	112
การตลาด	75	273	75	62	348	137
คอมพิวเตอร์ธุรกิจ	141	387	141	86	528	227
รวม	**240**	**1,115**	**240**	**236**	**1,355**	**476**

2. เครื่องมือที่ใช้ในการรวบรวมข้อมูล

เครื่องมือที่ใช้ในการรวบรวมข้อมูลในการวิจัยครั้งนี้ เป็นแบบสอบถามมาตราส่วนประมาณค่า(Rating Scale) สอบถามความคิดเห็นเกี่ยวกับแรงจูงใจในการเลือกเรียนหลักสูตรบริหารธุรกิจบัณฑิต โปรแกรมวิชาการบริหารธุรกิจ ของนักศึกษาระดับปริญญาตรี (หลังอนุปริญญา) ซึ่งลักษณะของแบบสอบถามแบ่งออกเป็น 2 ตอน ดังนี้

ตอนที่ 1 สอบถามเกี่ยวกับสภาพทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถามประกอบด้วย เพศ สาขาวิชาเอก อาชีพของผู้ปกครอง และรายได้ของครอบครัว/เดือน

ตอนที่ 2 สอบถามเกี่ยวกับแรงจูงใจในการเลือกเรียนหลักสูตรบริหารธุรกิจบัณฑิต โปรแกรมวิชาการบริหารธุรกิจ ของนักศึกษาระดับปริญญาตรี(หลังอนุปริญญา) รวม 5 ด้าน คือ ด้านความคิดเห็นส่วนตัว ด้านเศรษฐกิจ ด้านสังคม ด้านบุคคลที่เกี่ยวข้อง ด้านความถนัด โดยกำหนดเกณฑ์ในการให้คะแนนเป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) 5 ระดับ ดังนี้

5	หมายถึง	เป็นแรงจูงใจมากที่สุด
4	หมายถึง	เป็นแรงจูงใจมาก
3	หมายถึง	เป็นแรงจูงใจปานกลาง
2	หมายถึง	เป็นแรงจูงใจน้อย
1	หมายถึง	เป็นแรงจูงใจน้อยที่สุด

ขั้นตอนในการสร้างเครื่องมือ

ผู้วิจัยได้ดำเนินการสร้างเครื่องมือตามลำดับ ดังนี้

1. ศึกษาลักษณะ รูปแบบ วิธีการเขียนแบบสอบถามจากเอกสาร ตำรา และงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับแรงจูงใจและความต้องการของมนุษย์เพื่อเป็นกรอบข้อมูลเบื้องต้น

2. สัมภาษณ์นักศึกษาเกี่ยวกับแรงจูงใจในการเลือกเรียนเพื่อรวบรวมข้อมูลเป็นแนวทางในการสร้างแบบสอบถาม

3. นำแบบสอบถามที่สร้างขึ้นเสนออาจารย์ที่ปรึกษาเพื่อตรวจสอบข้อความในแบบสอบถามทั้งด้านเนื้อหา ความเข้าใจ และการใช้ภาษา ให้มีความเที่ยงตรงสอดคล้องกับจุดมุ่งหมายของการวิจัยและนำมาปรับปรุงแก้ไข

4. นำแบบสอบถามเสนอผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบความถูกต้อง จำนวน 3 ท่าน ได้แก่ รองศาสตราจารย์ ดร.อารี พันธ์มณี รองศาสตราจารย์ชูศรี วงศ์รัตนะ และอาจารย์ผจงศักดิ์ หมวดสง

5. ปรับปรุงแบบสอบถามตามข้อเสนอแนะของผู้เชียวชาญ และนำเสนออาจารย์ที่ปรึกษาเพื่อพิจารณาตรวจสอบอีกครั้งให้สมบูรณ์ก่อนนำไปทดลองใช้ (Try Out)

6. นำแบบสอบถามที่ปรับปรุงแก้ไขสมบูรณ์แล้ว ไปทดลองใช้กับนักศึกษา ระดับปริญญาตรี (หลังอนุปริญญา) ชั้นปีที่ 2 ที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่าง จำนวน 50 คน เพื่อหาค่าอำนาจจำแนกของแบบสอบถามเป็นรายข้อ โดยใช้สถิติการทดสอบค่าที (t – test) แล้วคัดเลือกแบบสอบถามที่มีค่าอำนาจจำแนกได้ข้อคำถามที่มีคะแนนสูง 4.780 และคะแนนต่ำ 2.021

7. หาค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถาม โดยวิธีการหาค่าสัมประสิทธิ์แอลฟา (α -Coefficient) ของครอนบัค (ล้วน สายยศ และอังคณา สายยศ. 2538 : 200) ได้ค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถาม 0.94

3. วิธีการเก็บรวบรวมข้อมูล

ผู้วิจัยดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมลเพื่อนำมาวิจัยครั้งนี้ได้ดำเนินตามขั้นตอน ดังนี้

1. ติดต่อบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร เพื่อขอให้ออกหนังสือรับรองและขอความร่วมมือไปยังคณบดีคณะวิทยาการจัดการของสถาบันราชภัฏสวนสุนันทา แล้วนำไปพร้อมกับแบบสอบถามด้วยตนเอง

2. ขออนุญาตอาจารย์ผู้สอนนักศึกษาระดับปริญญาตรี(หลังอนุปริญญา) ชั้นปีที่ 2 ที่เรียนหลักสูตรบริหารธุรกิจบัณฑิต โปรแกรมวิชาการบริหารธุรกิจ เพื่อขอความร่วมมือให้นักศึกษาตอบแบบสอบถาม

3. ชี้แจงนักศึกษาระดับปริญญาตรี(หลังอนุปริญญา) ที่เรียนหลักสูตรบริหารธุรกิจบัณฑิต โปรแกรมวิชาการบริหารธุรกิจ เพื่อให้เข้าใจวัตถุประสงค์ของการตอบและอธิบายวิธีการตอบแบบสอบถามให้เข้าใจชัดเจนก่อนเริ่มตันทำ

4. ผู้วิจัยรวบรวมแบบสอบถามที่ตอบเสร็จด้วยตนเอง

4. การจัดกระทำข้อมูลและการวิเคราะห์ข้อมูล

1. ข้อมูลที่ได้จากแบบสอบถามเฉพาะฉบับที่สมบูรณ์ ผู้วิจัยได้ทำการวิเคราะห์โดยใช้โปรแกรมสำเร็จรูป SPSS /PC^{+} (Statistical Package for the Social Sciences/Personal Computer plus)

2. ผู้วิจัยนำแบบสอบถามที่ได้รวบรวมมาตรวจสอบความถูกต้องสมบูรณ์ เพื่อเตรียมนำมาวิเคราะห์

3. วิเคราะห์ข้อมูลสถานภาพของกลุ่มตัวอย่าง ที่ตอบแบบสอบถามโดยวิธีหาค่าร้อยละ

4. วิเคราะห์แรงจูงใจในการเลือกเรียนหลักสูตรบริหารธุรกิจบัณฑิต โปรแกรมวิชาการบริหารธุรกิจของศึกษาระดับปริญญาตรี (หลังอนุปริญญา) สถาบันราชภัฏสวนสุนันทา โดยหาค่าเฉลี่ย (Mean) และค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation) โดยกำหนดเกณฑ์เป็น 5 ระดับ ดังนี้

คะแนนเฉลี่ยตั้งแต่	4.51 – 5.00	หมายถึง	เป็นแรงจูงใจมากที่สุด
คะแนนเฉลี่ยตั้งแต่	3.51 – 4.50	หมายถึง	เป็นแรงจูงใจมาก
คะแนนเฉลี่ยตั้งแต่	2.51 – 3.50	หมายถึง	เป็นแรงจูงใจปานกลาง
คะแนนเฉลี่ยตั้งแต่	1.51 – 2.50	หมายถึง	เป็นแรงจูงใจน้อย
คะแนนเฉลี่ยตั้งแต่	1.00 – 1.50	หมายถึง	เป็นแรงจูงใจน้อยที่สุด

5. เปรียบเทียบแรงจูงใจในการเลือกเรียนหลักสูตรบริหารธุรกิจบัณฑิต โปรแกรมวิชาการบริหารธุรกิจของนักศึกษาระดับปริญญาตรี(หลังอนุปริญญา)โดยจำแนกตามตัวแปร คือ เพศ ระหว่างกลุ่มตัวอย่าง 2 กลุ่มโดยใช้สถิติค่าที (t – test)

6. เปรียบเทียบแรงจูงใจในการเลือกเรียนหลักสูตรบริหารธุรกิจบัณฑิต โปรแกรมวิชาการบริหารธุรกิจของนักศึกษาระดับปริญญาตรี (หลังอนุปริญญา) โดยจำแนกตามตัวแปร คือ สาขาวิชาเอก อาชีพผู้ปกครองและรายได้ของครอบครัว/เดือน ระหว่างกลุ่มตัวอย่างมากกว่า 2 กลุ่มโดยใช้การวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว

(One – way analysis of variance)และเมื่อพบความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ทดสอบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยเป็นรายคู่โดยวิธีของเชฟเฟ่ (Scheffe')

5. สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

ผู้วิจัยได้กำหนดแนวทางในการใช้วิธีการทางสถิติ ดังนี้

1. สถิติพื้นฐาน

1.1 ค่าร้อยละ ของแบบสอบถามตอนที่ 1 ได้แก่ ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม

1.2 ค่าคะแนนเฉลี่ย ($\overline{x}$) ของแบบสอบถามตอนที่ 2 ได้แก่ แรงจูงในในการเลือกเรียนหลักสูตรบริหารธุรกิจบัณฑิต โปรแกรมวิชาการบริหารธุรกิจ 5 ด้าน (ล้วน สายยศ และอังคณา สายยศ. 2538 : 73)

$$\overline{X} = \frac{\sum X}{N}$$

เมื่อ $\overline{X}$ แทน คะแนนเฉลี่ย

$\sum X$ แทน ผลรวมของคะแนนทั้งหมด

N แทน จำนวนนักศึกษาในกลุ่มตัวอย่าง

1.3 ค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation) ของแบบสอบถามตอนที่ 2 ได้แก่ แรงจูงใจในการเลือกเรียนหลักสูตรบริหารธุรกิจบัณฑิต โปรแกรมวิชาการบริหารธุรกิจ 5 ด้าน โดยใช้สูตร (ล้วน สายยศ และอังคณา สายยศ. 2538 : 79)

$$S.D. = \sqrt{\frac{N\sum X^2 - (\sum X)^2}{N(N-1)}}$$

เมื่อ S.D. แทนค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน

$\sum X^2$ แทนผลรวมของคะแนนแต่ละตัวยกกำลังสอง

$(\sum X)^2$ แทนผลรวมของคะแนนทั้งหมดยกกำลังสอง

N แทนจำนวนคนในกลุ่มตัวอย่าง

2. สถิติสำหรับวิเคราะห์คุณภาพเครื่องมือ

2.1 ค่าอำนาจจำแนกของแบบสอบถามรายข้อ โดยใช้สูตร (ล้วน สายยศ และอังคณา สายยศ. 2538 : 216 ; อ้างอิงจาก Edwards. 1957 :152 - 154)

$$t = \frac{\bar{X}_H - \bar{X}_L}{\sqrt{\frac{S_H^2}{n_H} + \frac{S_L^2}{n_L}}}$$

เมื่อ t แทนค่าอำนาจจำแนกของข้อคำถาม

$\bar{x}_H, \bar{x}_L$ แทนค่าเฉลี่ยของกลุ่มผู้ได้คะแนนสูงและต่ำ

S_H^2, S_L^2 แทนค่าความแปรปรวนของคะแนนในกลุ่มผู้ได้คะแนนสูงและต่ำตามลำดับ

n_H, n_L แทนจำนวนข้อมูลทั้งหมดในกลุ่มผู้ได้คะแนนสูงและต่ำตามลำดับ

2.2 ค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถามโดยใช้วิธีสัมประสิทธิ์แอลฟา (α - Coefficient) โดยใช้สูตรของครอนบัด(Cronbach) (ล้วน สายยศ และอังคณา สายยศ. 2538 : 200)

$$\alpha = \frac{n}{n-1}\left[1 - \frac{\sum S_i^2}{S_t^2}\right]$$

เมื่อ α แทน ค่าสัมประสิทธิ์ของความเชื่อมั่นของแบบสอบถาม

n แทน จำนวนข้อของแบบสอบถาม

$\sum S_i^2$ แทน ผลรวมของค่าความแปรปรวนของคะแนนเป็นรายข้อ

S_t^2 แทน ความแปรปรวนของคะแนนรวมทั้งฉบับ

3. สถิติสำหรับทดสอบสมมุติฐาน

3.1 ทดสอบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยของกลุ่มตัวอย่าง 2 กลุ่มใช้สถิติค่าที (t-test) (ชูศรี วงศ์รัตนะ. 2544 : 178 - 179)

เมื่อทดสอบความแปรปรวนของประชากรกลุ่มที่ 1 (σ_1^2)และกลุ่มที่ 2 (σ_2^2)

ถ้าพบ $\sigma_1^2 = \sigma_2^2$ ใช้สูตร

$$t = \frac{\overline{X}_1 - \overline{X}_2}{\sqrt{\frac{(n_1-1)S_1^2 + (n_2-1)S_2^2}{n_1+n_2-2}\left[\frac{1}{n_1} + \frac{1}{n_2}\right]}}$$

ถ้าพบ $\sigma_1^2 \neq \sigma_2^2$ ใช้สูตร

$$t = \frac{\bar{x}_1 - \bar{x}_2}{\sqrt{\frac{S_1^2}{n_1} + \frac{S_2^2}{n_2}}}$$

เมื่อ t = ค่าสถิติที่ใช้พิจารณาใน t – distribution

$\bar{x}_1$ = ค่าเฉลี่ยของกลุ่มตัวอย่างที่ 1

$\bar{x}_2$ = ค่าเฉลี่ยของกลุ่มตัวอย่างที่ 2

S_1^2 = ค่าความแปรปรวนของกลุ่มตัวอย่างที่ 1

S_2^2 = ค่าความแปรปรวนของกลุ่มตัวอย่างที่ 2

n_1 = ขนาดของกลุ่มตัวอย่างที่ 1

n_2 = ขนาดของกลุ่มตัวอย่างที่ 2

3.2 เปรียบเทียบแรงจูงใจในการเลือกเรียนหลักสูตรบริหารธุรกิจบัณฑิต โปรแกรมวิชาการบริหารธุรกิจ ระหว่างค่าเฉลี่ยของกลุ่มตัวอย่างมากกว่า 2 กลุ่ม โดยการวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว(One Way Analysis of Variance) F – test โดยใช้สูตร (ล้วน สายยศ และอังคณา สายยศ. 2538 : 113)

$$F = \frac{MS_b}{MS_w}$$

เมื่อ F แทน ค่าที่ใช้พิจารณาใน F – distribution

MS_b แทน Mean Square ระหว่างกลุ่ม

MS_w แทน Mean Square ภายในกลุ่ม

3.3 เมื่อพบความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ทดสอบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยเป็นรายคู่ โดยเชฟเฟ่ (Scheffe') (ชูศรี วงศ์รัตนะ. 2544 : 248)

$$CVd = \sqrt{(K-1)(F^*)(MS_w)(\frac{1}{n_i} + \frac{1}{n_j})}$$

เมื่อ K แทน จำนวนกลุ่มตัวอย่าง

F * แทน ค่า F ที่เปิดจากตาราง

MS_w แทน ค่า Mean Square ภายในกลุ่ม

n_i , n_j แทน จำนวนหน่วยตัวอย่างในแต่ละกลุ่มตัวอย่างต่าง ๆ

บทที่ 4

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

สัญลักษณ์ที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

การศึกษาค้นคว้าครั้งนี้เป็นการศึกษาแรงจูงใจในการเลือกเรียนหลักสูตรบริหารธุรกิจบัณฑิต โปรแกรมวิชาการบริหารธุรกิจ ของนักศึกษาระดับปริญญาตรี (หลังอนุปริญญา) สถาบันราชภัฏสวนสุนันทา การวิเคราะห์ข้อมูลได้กำหนดสัญลักษณ์ที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ดังนี้

$\bar{X}$ แทน ค่าเฉลี่ย (Mean)

S.D. แทน ค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard deviation)

N แทน จำนวนคนในกลุ่มตัวอย่าง

t แทน ค่าสถิติที่ใช้ในการพิจารณาใน t – distribution

F แทน ค่าสถิติที่ใช้ในการพิจารณาใน F – distribution

SS แทน ผลบวกกำลังสองของคะแนน (Sum of Square)

df แทน ระดับชั้นความเป็นอิสระ (Degree of freedom)

MS แทน ค่าเฉลี่ยของผลบวกกำลังสองของคะแนน (Mean Squares)

* แทน มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

** แทน มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

การเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูล

การวิเคราะห์ข้อมูล ผู้วิจัยได้เสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูล แบ่งเป็น 3 ตอน ดังนี้

ตอนที่ 1 การวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับสภาพของนักศึกษา

ตอนที่ 2 การวิเคราะห์แรงจูงใจในการเลือกเรียนหลักสูตรบริหารธุรกิจบัณฑิต โปรแกรมวิชาการบริหารธุรกิจ ของนักศึกษาด้านความคิดเห็นส่วนตัว ด้านเศรษฐกิจ ด้านสังคม ด้านบุคคลที่เกี่ยวข้อง และด้านความถนัด โดยใช้วิธีการคำนวณค่าเฉลี่ยและค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐานของแรงจูงใจในการเลือกเรียนของนักศึกษา

ตอนที่ 3 การเปรียบเทียบแรงจูงใจในการเลือกเรียนของนักศึกษา ด้านความคิดเห็นส่วนตัว ด้านเศรษฐกิจ ด้านสังคม ด้านบุคคลที่เกี่ยวข้อง และด้านความถนัด รายด้านและรวมทุกด้าน จำแนกตามเพศ สาขาวิชาเอก อาชีพของผู้ปกครอง และรายได้ของครอบครัว/เดือน

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

ตอนที่ 1 ข้อมูลเกี่ยวกับสถานภาพของกลุ่มตัวอย่าง ดังแสดงในตาราง 2

ตาราง 2 จำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามเพศ สาขาวิชาเอก อาชีพของผู้ปกครอง และรายได้ของครอบครัว/เดือน

สถานภาพ	จำนวน (คน)	ร้อยละ
เพศ		
1. ชาย	240	50.4
2. หญิง	236	49.6
รวม	476	100
สาขาวิชาเอก		
1. การบัญชี	112	23.5
2. การตลาด	137	28.8
3. คอมพิวเตอร์ธุรกิจ	227	47.7
รวม	476	100
อาชีพของผู้ปกครอง		
1. รับราชการ/พนักงานรัฐวิสาหกิจ	92	19.3
2. เกษตรกร	138	29.0
3. ธุรกิจส่วนตัว	118	24.8
4. พนักงานบริษัท	62	13.0
5. อื่น ๆ	66	13.9
รวม	476	100
รายได้ของครอบครัว/เดือน		
1. รายได้ต่ำกว่า 5,000 บาท	61	12.8
2. 5,000 – 10,000 บาท	212	44.5
3. 10,001 – 15,000 บาท	114	23.9
4. มากกว่า 15,000 บาท	89	18.7
รวม	476	100

จากตาราง 2 พบว่า นักศึกษาที่ตอบแบบสอบถาม จำนวน 476 คน จำแนกตามเพศ เพศชายและเพศหญิง จำนวนใกล้เคียงกัน เมื่อพิจารณาตามสาขาวิชาเอก วิชาเอกคอมพิวเตอร์ธุรกิจมีจำนวนมากที่สุด 227 คน ส่วนอาชีพของผู้ปกครอง ผู้ปกครองที่ประกอบอาชีพเกษตรกรมีจำนวนมากที่สุด 138 คน ส่วนรายได้ของครอบครัว/เดือน รายได้ 5,000 – 10,000 บาท มีจำนวนมากที่สุด 212 คน

ตอนที่ 2 การวิเคราะห์แรงจูงใจในการเลือกเรียนหลักสูตรบริหารธุรกิจบัณฑิต โปรแกรมวิชาการบริหารธุรกิจ ของนักศึกษาในด้านความคิดเห็นส่วนตัว ด้านเศรษฐกิจ ด้านสังคม ด้านบุคคลที่เกี่ยวข้อง และด้านความถนัด โดยใช้วิธีการคำนวณค่าเฉลี่ยและความเบี่ยงเบนมาตรฐานเป็นรายด้านและรายข้อ ดังแสดงในตาราง 3 – 8

ตาราง 3 ค่าเฉลี่ยและค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐานของแรงจูงใจในการเลือกเรียนของนักศึกษา โดยรวมและรายด้าน (N = 476)

แรงจูงใจในการเลือกเรียน	$\bar{X}$	S.D.	ระดับแรงจูงใจ
1. ด้านความคิดเห็นส่วนตัว	3.423	0.472	ปานกลาง
2. ด้านเศรษฐกิจ	3.551	0.526	มาก
3. ด้านสังคม	3.564	0.493	มาก
4. ด้านบุคคลที่เกี่ยวข้อง	2.805	0.627	ปานกลาง
5. ด้านความถนัด	3.403	0.612	ปานกลาง
รวม	3.312	0.413	ปานกลาง

จากตาราง 3 พบว่า นักศึกษามีแรงจูงใจในการเลือกเรียน โดยรวมอยู่ในระดับปานกลาง เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า แรงจูงใจในระดับมากคือ ด้านสังคมและด้านเศรษฐกิจ ส่วนด้านอื่น ๆ อยู่ในระดับปานกลาง

ตาราง 4 ค่าเฉลี่ยและค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐานของแรงจูงใจในการเลือกเรียนของนักศึกษา ด้านความคิดเห็นส่วนตัว โดยรวมและรายข้อ (N = 476)

แรงจูงใจในการเลือกเรียน	$\bar{X}$	S.D.	ระดับแรงจูงใจ
ด้านความคิดเห็นส่วนตัว			
1. โอกาสที่จะได้รับคัดเลือกเข้าศึกษาต่อมีสูง	3.37	0.84	ปานกลาง
2. ต้องการยกระดับคุณวุฒิเพื่อความก้าวหน้าในอาชีพการงาน	4.03	0.82	มาก
3. สามารถศึกษาต่อในระดับสูงได้หลายสถาบัน	3.28	0.82	ปานกลาง
4. เป็นพื้นฐานในการศึกษาต่อในระดับปริญญาโทบริหารธุรกิจ	3.26	0.90	ปานกลาง
5.สำเร็จการศึกษาในหลักสูตรนี้ของสถาบันราชภัฏสวนสุนันทา สามารถหางานทำได้ง่าย	2.78	0.79	ปานกลาง
6. ต้องการเพิ่มความรู้ และประสบการณ์ทางธุรกิจ	3.93	0.74	มาก
7. สถาบันราชภัฏสวนสุนันทาเป็นสถาบันการศึกษาของรัฐบาลที่มีชื่อเสียง	3.55	0.74	มาก
8. หลักสูตรที่เปิดสอนในสถาบันราชภัฏสวนสุนันทาตรงกับความต้องการของตนเอง.....	3.34	0.91	ปานกลาง
9. เห็นว่าสถาบันราชภัฏสวนสุนันทาให้ความรู้ทันกับวิทยาการและเทคโนโลยีสมัยใหม่	3.03	0.80	ปานกลาง
10.ต้องการความรู้ให้สามารถไปประกอบอาชีพได้หลายสาขาอาชีพ..	3.74	0.84	มาก
11.คณาจารย์ของสถาบันราชภัฏสวนสุนันทามีความรู้ ความสามารถและมีชื่อเสียงในด้านการเรียนการสอน.....	3.34	0.78	ปานกลาง
รวม	3.42	0.47	ปานกลาง

จากตาราง 4 พบว่า แรงจูงใจในการเลือกเรียนของนักศึกษาด้านความคิดเห็นส่วนตัว โดยรวมอยู่ในระดับปานกลาง และเมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า ข้อที่เป็นแรงจูงใจในระดับมากคือ ต้องการยกระดับคุณวุฒิเพื่อความก้าวหน้าในอาชีพการงาน ต้องการเพิ่มความรู้ และประสบการณ์ทางธุรกิจ ต้องการความรู้ให้สามารถไปประกอบอาชีพได้หลายสาขาอาชีพ สถาบันราชภัฏสวนสุนันทาเป็นสถาบันการศึกษาของรัฐบาลที่มีชื่อเสียง ส่วนข้ออื่น ๆ เป็นแรงจูงใจในระดับปานกลาง

ตาราง 5 ค่าเฉลี่ยและค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐานของแรงจูงใจในการเลือกเรียนของนักศึกษา ด้านเศรษฐกิจ โดยรวมและรายข้อ (N = 476)

แรงจูงใจในการเลือกเรียน	$\bar{X}$	S.D.	ระดับแรงจูงใจ
ด้านเศรษฐกิจ			
1. สำเร็จการศึกษาจากสถาบันราชภัฏสวนสุนันทาแล้วหางานทำได้ง่ายขึ้น	2.78	0.71	ปานกลาง
2.เป็นวิชาชีพที่สามารถหารายได้พิเศษได้หลายทาง	3.30	0.81	ปานกลาง
3. ต้องการทำงานในหน่วยงานภาครัฐ.....	3.37	0.97	ปานกลาง
4. ต้องการทำงานในหน่วยงานภาคเอกชน.....	3.68	0.86	มาก
5. มีอาชีพรองรับในภาคเอกชน.....	3.22	0.96	ปานกลาง
6. ต้องการประกอบอาชีพอิสระ.....	3.76	0.98	มาก
7. เป็นวิชาชีพที่มีความมั่นคง.....	3.51	0.86	มาก
8. มีโอกาสประกอบอาชีพที่ทำให้มีรายได้สูง	3.56	0.94	มาก
9. ต้องการมีอาชีพที่ก้าวหน้า.....	4.18	0.81	มาก
10. ต้องการมีโอกาสเลือกงานที่เหมาะสมกับตนเอง.....	4.15	0.79	มาก
รวม	3.55	0.53	มาก

จากตาราง 5 พบว่า แรงจูงใจในการเลือกเรียนของนักศึกษาด้านเศรษฐกิจ โดยรวมอยู่ในระดับมาก และเมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า แรงจูงใจในระดับมาก คือ ต้องการมีอาชีพที่ก้าวหน้า ต้องการมีโอกาสเลือกงานที่เหมาะสมกับตนเอง ต้องการประกอบอาชีพอิสระ ต้องการทำงานในหน่วยงานภาคเอกชน มีโอกาสประกอบอาชีพที่ทำให้มีรายได้สูง เป็นวิชาชีพที่มีความมั่นคง ส่วนข้ออื่น ๆ เป็นแรงจูงใจในระดับปานกลาง

ตาราง 6 ค่าเฉลี่ยและค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐานของแรงจูงใจในการเลือกเรียนของนักศึกษา ด้านสังคม โดยรวมและรายข้อ (N = 476)

แรงจูงใจในการเลือกเรียน	$\overline{X}$	S.D.	ระดับแรงจูงใจ
ด้านสังคม			
1. ชุมชนที่อาศัยอยู่มีความต้องการบุคคลที่เรียนในหลักสูตรบริหารธุรกิจบัณฑิต.....	3.35	0.78	ปานกลาง
2. การประกอบธุรกิจส่วนตัวเหมาะสมกับสภาพสังคมปัจจุบัน.....	3.73	0.78	มาก
3.ผู้ที่สำเร็จการศึกษาจากหลักสูตรบริหารธุรกิจบัณฑิตจากสถาบันราชภัฏสวนสุนันทาเป็นที่ยอมรับของธุรกิจเอกชน.....	2.76	0.73	ปานกลาง
4. เป็นการสร้างชื่อเสียงให้แก่วงศ์ตระกูล.....	3.55	0.87	มาก
5.เป็นความภาคภูมิใจของตนเองที่ได้เข้าเรียนในคณะที่ตนต้องการ	3.86	0.83	มาก
6. สังคมปัจจุบันให้ความนิยมกับบุคคลที่สำเร็จการศึกษาทางบริหารธุรกิจ	3.63	0.74	มาก
7. เป็นวิชาชีพที่มีเกียรติได้รับการยกย่องนับถือ.....	3.49	0.69	ปานกลาง
8. จะได้ใช้ความรู้ ความสามารถประกอบธุรกิจส่วนตัวให้ประสบผลสำเร็จ ซึ่งจะส่งผลต่อสภาพเศรษฐกิจ และสังคม โดยรวมของประเทศ	3.72	0.76	มาก
9. ต้องการยกฐานะทางเศรษฐกิจของครอบครัว	3.91	0.79	มาก
10. การได้รับปริญญาบริหารธุรกิจบัณฑิตจากสถาบันราชภัฏสวนสุนันทาเป็นการยกระดับฐานะของตนเองทางสังคม.....	3.65	0.81	มาก
รวม	3.56	0.49	มาก

จากตาราง 6 พบว่า แรงจูงใจในการเลือกเรียนของนักศึกษาด้านสังคมโดยรวมอยู่ในระดับมาก และเมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า แรงจูงใจในระดับมาก คือ ต้องการยกฐานะทางเศรษฐกิจของครอบครัว เป็นความภาคภูมิใจของตนเองที่ได้เข้าเรียนในคณะที่ตนต้องการ การประกอบธุรกิจส่วนตัวเหมาะสมกับสภาพสังคมปัจจุบัน จะได้ใช้ความรู้ความสามารถประกอบธุรกิจส่วนตัวให้ประสบผลสำเร็จ ซึ่งจะส่งผลต่อสภาพเศรษฐกิจ และสังคมโดยรวมของประเทศ การได้รับปริญญาบริหารธุรกิจบัณฑิตจากสถาบันราชภัฏสวนสุนันทาเป็นการยกระดับฐานะของตนเองทางสังคม สังคมปัจจุบันให้ความนิยมกับบุคคลที่สำเร็จการศึกษาทางบริหารธุรกิจ เป็นการสร้างชื่อเสียงให้แก่วงศ์ตระกูล ส่วนข้ออื่น ๆ เป็นแรงจูงใจในระดับปานกลาง

ตาราง 7 ค่าเฉลี่ยและค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐานของแรงจูงใจในการเลือกเรียนของนักศึกษา ด้านบุคคลที่เกี่ยวข้อง โดยรวมและรายข้อ (N = 476)

แรงจูงใจในการเลือกเรียน	$\overline{X}$	S.D.	ระดับแรงจูงใจ
ด้านบุคคลที่เกี่ยวข้อง			
1. เห็นความก้าวหน้าของผู้ทำงานด้านธุรกิจ จึงเป็นแรงจูงใจให้นักศึกษาเลือกเรียน	3.55	0.84	มาก
2. บิดามารดาเป็นผู้สนับสนุนให้เรียน	3.72	0.98	มาก
3. ผู้ปกครองเป็นผู้สนับสนุนให้เรียน.....	3.69	1.02	มาก
4. รุ่นพี่จากสถาบันเดิมที่กำลังศึกษาในสถาบันราชภัฏสวนสุนันทาได้ให้คำปรึกษาและแนะแนวทางให้.....	2.27	1.05	น้อย
5. รุ่นพี่ที่จบการศึกษาจากสถาบันราชภัฏสวนสุนันทาได้ให้คำปรึกษาและแนะแนวทางให้.....	2.16	1.03	น้อย
6. ต้องการเป็นแบบอย่างแก่ญาติพี่น้อง	3.54	1.02	มาก
7. ผู้ประสบความสำเร็จในอาชีพแนะนำให้มาเรียน.....	2.45	1.10	น้อย
8. เห็นความสำเร็จของบุคคลที่ใกล้ชิดที่ประกอบอาชีพธุรกิจ	2.94	1.10	ปานกลาง
9. อาจารย์แนะแนวของสถาบันราชภัฏสวนสุนันทาแนะนำให้เข้าศึกษาต่อ.....	2.13	1.03	น้อย
10. ศรัทธาครูอาจารย์ที่สอนทางด้านธุรกิจ ในสถาบันราชภัฏสวนสุนันทาจึงเป็นแรงจูงใจให้นักศึกษาเรียน.....	2.88	0.91	ปานกลาง
11. ผู้เชี่ยวชาญด้านอาชีพแนะนำให้มาเรียน	2.42	0.96	น้อย
12. บิดามารดาประกอบอาชีพด้านธุรกิจ	2.46	1.14	น้อย
13. อาจารย์แนะแนวที่สถาบันเดิมที่นักศึกษาสำเร็จการศึกษาแนะนำให้มาเรียน	2.26	1.04	น้อย
รวม	2.80	0.63	ปานกลาง

จากตาราง 7 พบว่า แรงจูงใจในการเลือกเรียนของนักศึกษาด้านบุคคลที่เกี่ยวข้อง โดยรวมอยู่ในระดับปานกลาง และเมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ แรงจูงใจในระดับมาก คือ บิดามารดาเป็นผู้สนับสนุนให้เรียน ผู้ปกครองเป็นผู้สนับสนุนให้เรียน เห็นความก้าวหน้าของผู้ทำงานด้านธุรกิจ จึงเป็นแรงจูงใจให้นักศึกษาเลือกเรียน ต้องการเป็นแบบอย่างแก่ญาติพี่น้อง และข้อที่เป็นแรงจูงใจในระดับปานกลาง คือ เห็นความสำเร็จของบุคคลที่ใกล้ชิดที่ประกอบอาชีพธุรกิจ ศรัทธาครูอาจารย์ที่สอนทางด้านธุรกิจในสถาบันราชภัฏสวนสุนันทาจึงเป็นแรงจูงใจให้นักศึกษาเรียน ส่วนข้ออื่น ๆ เป็นแรงจูงใจในระดับน้อย

ตาราง 8 ค่าเฉลี่ยและค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐานของแรงจูงใจในการเลือกเรียนของนักศึกษา ด้านความถนัด โดยรวมและรายข้อ (N = 476)

แรงจูงใจในการเลือกเรียน	$\overline{X}$	S.D.	ระดับแรงจูงใจ
ด้านความถนัด			
1. มีความถนัดในงานเกี่ยวกับด้านธุรกิจ.....	3.27	0.74	ปานกลาง
2. มีความรู้ความสามารถเกี่ยวกับด้านธุรกิจ.....	3.28	0.75	ปานกลาง
3. ชอบเรียนรู้วิชาด้านธุรกิจ.....	3.59	0.81	มาก
4. ผลการเรียนวิชาด้านธุรกิจในระดับอนุปริญญาหรือระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูงอยู่ในเกณฑ์ดี.....	3.37	0.72	ปานกลาง
5. มีความเหมาะสมกับความรู้และประสบการณ์ของตนเอง.....	3.51	0.76	มาก
รวม	3.4029	0.6117	ปานกลาง

จากตาราง 8 พบว่า แรงจูงใจในการเลือกเรียนของนักศึกษาด้านความถนัด โดยรวมอยู่ในระดับปานกลาง และเมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ แรงจูงใจในระดับมาก คือ ชอบเรียนรู้วิชาด้านธุรกิจ มีความเหมาะสมกับความรู้และประสบการณ์ของตนเอง ส่วนข้ออื่น ๆ เป็นแรงจูงใจในระดับปานกลาง

ตอนที่ 3 การเปรียบเทียบแรงจูงใจในการเลือกเรียนของนักศึกษาด้านความคิดเห็นส่วนตัว ด้านเศรษฐกิจ ด้านสังคม ด้านบุคคลที่เกี่ยวข้อง และด้านความถนัด โดยจำแนกตามเพศ สาขาวิชาเอก อาชีพของผู้ปกครอง และรายได้ของครอบครัว/เดือน ดังแสดงในตาราง 9 – 19

ตาราง 9 ผลการเปรียบเทียบแรงจูงใจในการเลือกเรียนของนักศึกษาโดยรวมและรายด้าน จำแนกตามเพศ

แรงจูงใจในการเลือกเรียน	เพศ				t
	ชาย (N = 240)		หญิง (N = 236)		
	$\bar{X}$	S.D.	$\bar{X}$	S.D.	
1. ด้านความคิดเห็นส่วนตัว	3.36	0.49	3.49	0.44	-2.975**
2. ด้านเศรษฐกิจ	3.52	0.54	3.58	0.52	-1.133
3. ด้านสังคม	3.50	0.51	3.63	0.47	-3.006**
4. ด้านบุคคลที่เกี่ยวข้อง	3.82	0.68	3.79	0.56	0.412
5. ด้านความถนัด	3.40	0.65	3.41	0.57	-0.136
รวม	3.28	0.45	3.34	0.37	-1.639

** มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

จากตาราง 9 พบว่า นักศึกษาที่มีเพศต่างกัน มีแรงจูงใจในการเลือกเรียนโดยรวมแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ เมื่อพิจารณารายด้าน พบว่านักศึกษาที่มีเพศต่างกัน มีแรงจูงใจในการเลือกเรียนด้านความคิดเห็นส่วนตัว และด้านสังคม แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 โดยนักศึกษาหญิงมีแรงจูงใจในการเลือกเรียนด้านความคิดเห็นส่วนตัว และด้านสังคม สูงกว่านักศึกษาชาย ส่วนแรงจูงใจในการเลือกเรียนด้านอื่น ๆ ของนักศึกษาชายและนักศึกษาหญิงแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ

ตาราง 10 ค่าเฉลี่ยและค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐานของแรงจูงใจในการเลือกเรียนของนักศึกษาโดยรวมและรายด้าน จำแนกตามสาขาวิชาเอก

แรงจูงใจในการเลือกเรียน	สาขาวิชาเอก						รวม	
	การบัญชี		การตลาด		คอมพิวเตอร์ธุรกิจ			
	$\bar{X}$	S.D.	$\bar{X}$	S.D.	$\bar{X}$	S.D.	$\bar{X}$	S.D.
1. ด้านความคิดเห็นส่วนตัว	3.60	0.38	3.48	0.50	3.30	0.46	3.42	0.47
2. ด้านเศรษฐกิจ	3.69	0.45	3.60	0.54	3.45	0.54	3.55	0.53
3. ด้านสังคม	3.69	0.49	3.60	0.49	3.48	0.48	3.56	0.49
4. ด้านบุคคลที่เกี่ยวข้อง	2.83	0.57	2.92	0.66	2.72	0.62	2.80	0.63
5. ด้านความถนัด	3.42	0.51	3.48	0.65	3.35	0.63	3.40	0.61
รวม	3.42	0.34	3.38	0.44	3.22	0.41	3.31	0.41

จากตาราง 10 พบว่า นักศึกษามีแรงจูงใจในการเลือกเรียน จำแนกตามสาขาวิชาเอกโดยรวมอยู่ในระดับปานกลาง และเมื่อพิจารณารายด้าน พบว่า แรงจูงใจที่มีระดับมาก คือด้านสังคม ด้านเศรษฐกิจ และอยู่ในระดับปานกลาง คือ ด้านความคิดเห็นส่วนตัว ด้านความถนัด และด้านบุคคลที่เกี่ยวข้อง เมื่อพิจารณาตามสาขาวิชาเอก พบว่า นักศึกษาที่มีแรงจูงใจในระดับปานกลาง คือ การบัญชี การตลาด และคอมพิวเตอร์ธุรกิจ ตามลำดับ

ตาราง 11 ผลการเปรียบเทียบแรงจูงใจในการเลือกเรียนหลักสูตรบริหารธุรกิจบัณฑิต โปรแกรมวิชาบริหารธุรกิจ ของนักศึกษาระดับปริญญาตรี (หลังอนุปริญญา) โดยรวมและรายด้าน จำแนกตามสาขาวิชาเอก

แรงจูงใจในการเลือกเรียน	แหล่งความแปรปรวน	df	SS	MS	F
1. ด้านความคิดเห็นส่วนตัว	ระหว่างกลุ่ม	2	7.479	3.739	18.014**
	ภายในกลุ่ม	473	98.184	0.208	
	รวม	475	105.663		
2. ด้านเศรษฐกิจ	ระหว่างกลุ่ม	2	4.850	2.425	9.050**
	ภายในกลุ่ม	473	126.739	0.268	
	รวม	475	131.589		
3. ด้านสังคม	ระหว่างกลุ่ม	2	3.690	1.845	7.810**
	ภายในกลุ่ม	473	111.743	0.236	
	รวม	475	115.433		
4. ด้านบุคคลที่เกี่ยวข้อง	ระหว่างกลุ่ม	2	3.708	1.854	4.796**
	ภายในกลุ่ม	473	182.839	0.387	
	รวม	475	186.547		
5. ด้านความถนัด	ระหว่างกลุ่ม	2	1.565	0.782	2.101
	ภายในกลุ่ม	473	176.151	0.372	
	รวม	475	177.716		
รวม	ระหว่างกลุ่ม	2	3.886	1.943	11.946**
	ภายในกลุ่ม	473	76.922	0.163	
	รวม	475	80.807		

** มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

จากตาราง 11 พบว่า นักศึกษาที่เลือกเรียนสาขาวิชาเอกต่างกัน มีแรงจูงใจในการเลือกเรียนโดยรวมแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 และเมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า ด้านความคิดเห็นส่วนตัว ด้านเศรษฐกิจ ด้านสังคม ด้านบุคคลที่เกี่ยวข้องแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ส่วนด้านความถนัดแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ เพื่อให้ทราบความแตกต่างเป็นรายคู่ ผู้วิจัยจึงใช้วิธีทดสอบค่าเฉลี่ยระหว่างคู่โดยวิธีของเชฟเฟ่ (scheffe') ปรากฏผลดังแสดงในตาราง 12

ตาราง 12 ผลการทดสอบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยรายคู่ ด้านความคิดเห็นส่วนตัว ด้านเศรษฐกิจ ด้านสังคม ด้านบุคคลที่เกี่ยวข้อง และรวมทุกด้าน จำแนกตามสาขาวิชาเอก

แรงจูงใจในการเลือกเรียน			สาขาวิชาเอก		
			การบัญชี	การตลาด	คอมพิวเตอร์ธุรกิจ
		$\bar{X}$	3.605	3.478	3.301
ด้านความคิดเห็นส่วนตัว	การบัญชี	3.605	–	0.127	0.304**
	การตลาด	3.478		–	0.177**
	คอมพิวเตอร์ธุรกิจ	3.301			–
			การบัญชี	การตลาด	คอมพิวเตอร์ธุรกิจ
		$\bar{X}$	3.692	3.602	3.451
ด้านเศรษฐกิจ	การบัญชี	3.692	–	0.090	0.241**
	การตลาด	3.602		–	0.151*
	คอมพิวเตอร์ธุรกิจ	3.451			–
			การบัญชี	การตลาด	คอมพิวเตอร์ธุรกิจ
		$\bar{X}$	3.693	3.600	3.479
ด้านสังคม	การบัญชี	3.693	–	0.090	0.214**
	การตลาด	3.600		–	0.129**
	คอมพิวเตอร์ธุรกิจ	3.479			–
			การบัญชี	การตลาด	คอมพิวเตอร์ธุรกิจ
		$\bar{X}$	2.832	2.925	2.719
ด้านบุคคลที่เกี่ยวข้อง	การบัญชี	2.832	–	0.093	0.112
	การตลาด	2.925		–	0.205**
	คอมพิวเตอร์ธุรกิจ	2.719			–
			การบัญชี	การตลาด	คอมพิวเตอร์ธุรกิจ
		$\bar{X}$	3.417	3.382	3.218
รวม	การบัญชี	3.417	–	0.035	0.198**
	การตลาด	3.382		–	0.163**
	คอมพิวเตอร์ธุรกิจ	3.218			–

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

** มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

จากตาราง 12 พบว่า นักศึกษาสาขาวิชาเอกคอมพิวเตอร์ธุรกิจ มีแรงจูงใจด้านความคิดเห็นส่วนตัว ด้านเศรษฐกิจ ด้านสังคม ด้านบุคคลที่เกี่ยวข้อง และรวมทุกด้านสูงกว่านักศึกษาสาขาวิชาเอกการบัญชี สาขาวิชาเอกการตลาด แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 และ .05 ตามลำดับ ส่วนคู่อื่น ๆ พบว่ามีแรงจูงใจด้านความคิดเห็นส่วนตัว ด้านเศรษฐกิจ ด้านสังคม ด้านบุคคลที่เกี่ยวข้อง และรวมทุกด้านแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ

ตาราง 13 ค่าเฉลี่ยและค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐานของแรงจูงใจในการเลือกเรียนของนักศึกษา โดยรวมและรายด้าน จำแนกตามอาชีพผู้ปกครอง

แรงจูงใจในการเลือกเรียน	อาชีพผู้ปกครอง											
	รับราชการ/พนักงานรัฐวิสาหกิจ		เกษตรกร		ธุรกิจส่วนตัว		พนักงานบริษัท		อื่น ๆ		รวม	
	$\bar{x}$	S.D.	$\bar{x}$	S.D.	$\bar{x}$	S.D.	$\bar{x}$	S.D.	$\bar{x}$	S.D.	$\bar{x}$	S.D.
1. ด้านความคิดเห็นส่วนตัว	3.48	0.46	3.48	0.46	3.38	0.47	3.28	0.51	3.45	0.45	3.42	0.47
2. ด้านเศรษฐกิจ	3.53	0.55	3.64	0.50	3.57	0.50	3.39	0.58	3.52	0.53	3.55	0.53
3. ด้านสังคม	3.49	0.49	3.63	0.46	3.56	0.54	3.56	0.53	3.55	0.43	3.56	0.49
4. ด้านบุคคลที่เกี่ยวข้อง	2.63	0.62	2.80	0.60	2.93	0.67	2.87	0.62	2.78	0.57	2.80	0.63
5. ด้านความถนัด	3.30	0.67	3.38	0.59	3.49	0.61	3.37	0.58	3.47	0.58	3.40	0.61
รวม	3.25	0.44	3.35	0.37	3.35	0.43	3.26	0.43	3.31	0.41	3.31	0.41

จากตาราง 13 พบว่านักศึกษามีแรงจูงใจในการเลือกเรียน จำแนกตามอาชีพผู้ปกครอง โดยรวม อยู่ในระดับปานกลาง และเมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า แรงจูงใจที่มีระดับมาก คือ ด้านสังคม ด้านเศรษฐกิจ และอยู่ในระดับปานกลาง คือ ด้านความคิดเห็นส่วนด้านความถนัด และด้านบุคคลที่เกี่ยวข้อง เมื่อพิจารณาตามอาชีพผู้ปกครองพบว่านักศึกษาที่มีแรงจูงใจในระดับปานกลาง คือ เกษตร ธุรกิจส่วนตัว อื่น ๆ พนักงานบริษัท และรับราชการ/พนักงานรัฐวิสาหกิจตามลำดับ

ตาราง 14 ผลการเปรียบเทียบแรงจูงใจในการเลือกเรียนหลักสูตรบริหารธุรกิจบัณฑิต โปรแกรมวิชาการบริหารธุรกิจ ของนักศึกษาระดับปริญญาตรี (หลังอนุปริญญา) โดยรวมและรายด้าน จำแนกตามอาชีพของผู้ปกครอง

แรงจูงใจในการเลือกเรียน	แหล่งความแปรปรวน	df	SS	MS	F
1. ด้านความคิดเห็นส่วนตัว	ระหว่างกลุ่ม	4	2.404	0.601	2.742*
	ภายในกลุ่ม	471	103.258	0.219	
	รวม	475	105.663		
2. ด้านเศรษฐกิจ	ระหว่างกลุ่ม	4	2.781	0.695	2.542*
	ภายในกลุ่ม	471	128.808	0.273	
	รวม	475	131.589		
3. ด้านสังคม	ระหว่างกลุ่ม	4	1.076	0.269	1.107
	ภายในกลุ่ม	471	114.357	0.243	
	รวม	475	115.433		
4. ด้านบุคคลที่เกี่ยวข้อง	ระหว่างกลุ่ม	4	4.891	1.223	3.170*
	ภายในกลุ่ม	471	181.656	0.386	
	รวม	475	186.547		
5. ด้านความถนัด	ระหว่างกลุ่ม	4	2.304	0.576	1.547
	ภายในกลุ่ม	471	175.412	0.372	
	รวม	475	177.716		
รวม	ระหว่างกลุ่ม	4	0.877	0.219	1.293
	ภายในกลุ่ม	471	79.930	0.170	
	รวม	475	80.807		

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตาราง 14 พบว่า นักศึกษาที่ผู้ปกครองมีอาชีพต่างกัน มีแรงจูงใจในการเลือกเรียนโดยรวมแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ เมื่อพิจารณาจากค่าเฉลี่ยเป็นรายด้าน พบว่า ด้านความคิดเห็นส่วนตัว ด้านเศรษฐกิจ ด้านบุคคลที่เกี่ยวข้อง แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ส่วนด้านสังคม ด้านความถนัด แตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ เพื่อให้ทราบความแตกต่างระหว่างคู่ ผู้วิจัยจึงใช้วิธีทดสอบค่าเฉลี่ยระหว่างคู่โดยวิธีของเชฟเฟ่ (scheffe') ปรากฏผลดังแสดงในตาราง 16 – 18

ตาราง 15 ผลการทดสอบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยรายคู่แรงจูงใจในการเลือกเรียนของนักศึกษา จำแนกตามอาชีพของผู้ปกครองต่างกัน ด้านความคิดเห็นส่วนตัว

อาชีพของผู้ปกครอง		รับราชการ/พนักงานรัฐวิสาหกิจ	เกษตรกร	ธุรกิจส่วนตัว	พนักงานบริษัท	อื่น ๆ
	$\bar{X}$	3.477	3.480	3.375	3.276	3.455
รับราชการ/พนักงานรัฐวิสาหกิจ	3.477	–	0.003	0.102	0.202	0.023
เกษตรกร	3.480		–	0.105	0.205*	0.026
ธุรกิจส่วนตัว	3.375			–	0.100	0.079
พนักงานบริษัท	3.276				–	0.179
อื่น ๆ	3.455					–

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตาราง 15 พบว่า นักศึกษาที่ผู้ปกครองประกอบอาชีพพนักงานบริษัทมีแรงจูงใจด้านความคิดเห็นส่วนตัวสูงกว่านักศึกษาที่ผู้ปกครองประกอบอาชีพเกษตรกร แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ส่วนคู่อื่น ๆ พบว่ามีแรงจูงใจด้านความคิดเห็นส่วนตัวแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ

ตาราง 16 ผลการทดสอบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยรายคู่แรงจูงใจในการเลือกเรียนของนักศึกษา จำแนกตามอาชีพของผู้ปกครองต่างกัน ด้านเศรษฐกิจ

อาชีพของผู้ปกครอง		รับราชการ/พนักงานรัฐวิสาหกิจ	เกษตรกร	ธุรกิจส่วนตัว	พนักงานบริษัท	อื่น ๆ
	$\bar{X}$	3.530	3.637	3.569	3.389	3.523
รับราชการ/พนักงานรัฐวิสาหกิจ	3.530	–	0.107	0.038	0.141	0.008
เกษตรกร	3.637		–	0.068	0.248*	0.114
ธุรกิจส่วนตัว	3.569			–	0.180	0.046
พนักงานบริษัท	3.389				–	0.134
อื่น ๆ	3.523					–

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตาราง 16 พบว่า นักศึกษาที่ผู้ปกครองประกอบอาชีพพนักงานบริษัทมีแรงจูงใจด้านเศรษฐกิจสูงกว่านักศึกษาที่ผู้ปกครองประกอบอาชีพเกษตรกรแตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ส่วนคู่อื่น ๆ พบว่ามีแรงจูงใจด้านเศรษฐกิจแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ

ตาราง 17 ผลการทดสอบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยรายคู่แรงจูงใจในการเลือกเรียนของนักศึกษา จำแนกตามอาชีพของผู้ปกครองต่างกัน ด้านบุคคลที่เกี่ยวข้อง

อาชีพของผู้ปกครอง		รับราชการ/พนักงานรัฐวิสาหกิจ	เกษตรกร	ธุรกิจส่วนตัว	พนักงานบริษัท	อื่น ๆ
	$\bar{X}$	2.630	2.797	2.927	2.873	2.783
รับราชการ/พนักงานรัฐวิสาหกิจ	2.630	–	0.166	0.297*	0.243	0.153
เกษตรกร	2.797		–	0.130	0.077	0.013
ธุรกิจส่วนตัว	2.927			–	0.054	0.144
พนักงานบริษัท	2.873				–	0.090
อื่น ๆ	2.783					–

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตาราง 17 พบว่า นักศึกษาที่ผู้ปกครองประกอบอาชีพธุรกิจส่วนตัวมีแรงจูงใจด้านบุคคลที่เกี่ยวข้องสูงกว่านักศึกษาที่ผู้ปกครองประกอบอาชีพรับราชการ/พนักงานรัฐวิสาหกิจ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ส่วนคู่อื่น ๆ พบว่ามีแรงจูงใจด้านบุคคลที่เกี่ยวข้องแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ

ตาราง 18 ค่าเฉลี่ยและค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐานของแรงจูงใจในการเลือกเรียนของนักศึกษา โดยรวมและรายด้าน จำแนกตามรายได้ของครอบครัว/เดือน

แรงจูงใจในการเลือกเรียน	รายได้ของครอบครัว/เดือน									
	รายได้ต่ำกว่า 5,000 บาท		5,000 - 10,000 บาท		10,001 - 15,000 บาท		มากกว่า 15,000 บาท		รวม	
	$\bar{x}$	S.D.	$\bar{x}$	S.D.	$\bar{x}$	S.D.	$\bar{x}$	S.D.	$\bar{x}$	S.D.
1. ด้านความคิดเห็นส่วนตัว	3.42	0.44	3.43	0.46	3.45	0.43	3.39	0.56	3.42	0.47
2. ด้านเศรษฐกิจ	3.56	0.53	3.53	0.52	3.57	0.48	3.57	0.6	3.55	0.53
3. ด้านสังคม	3.52	0.47	3.58	0.50	3.59	0.47	3.52	0.53	3.56	0.49
4. ด้านบุคคลที่เกี่ยวข้อง	2.68	0.60	2.83	0.60	2.80	0.62	2.82	0.70	2.80	0.63
5. ด้านความถนัด	3.29	0.59	3.41	0.60	3.40	0.56	3.46	0.70	3.40	0.61
รวม	3.26	0.38	3.32	0.42	3.33	0.37	3.31	0.47	3.31	0.41

จากตาราง 18 พบว่านักศึกษามีแรงจูงใจในการเลือกเรียน จำแนกตามรายได้ของครอบครัว/เดือน โดยรวม อยู่ในระดับปานกลาง และเมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า แรงจูงใจที่มีระดับมาก คือ ด้านสังคม ด้านเศรษฐกิจ และอยู่ในระดับปานกลาง คือ ด้านความคิดเห็นส่วนตัว ด้านความถนัดและด้านบุคคลที่เกี่ยวข้อง เมื่อพิจารณาตามรายได้ของครอบครัว/เดือน พบว่านักศึกษาที่มีแรงจูงใจในระดับปานกลาง คือ รายได้ 10,001 - 15,000 บาท 5,000 - 10,000 บาท มากกว่า 15,000 บาท และรายได้ต่ำกว่า 5,000 บาท ตามลำดับ

ตาราง 19 ผลการเปรียบเทียบแรงจูงใจในการเลือกเรียนหลักสูตรบริหารธุรกิจบัณฑิต (หลังอนุปริญญา) ของนักศึกษา โดยรวมและรายด้าน จำแนกตามรายได้ของครอบครัว/เดือน

แรงจูงใจในการเลือกเรียน	แหล่งความแปรปรวน	df	SS	MS	F
1. ด้านความคิดเห็นส่วนตัว	ระหว่างกลุ่ม	3	0.163	0.054	0.242
	ภายในกลุ่ม	472	105.500	0.224	
	รวม	475	105.663		
2. ด้านเศรษฐกิจ	ระหว่างกลุ่ม	3	0.141	0.047	0.169
	ภายในกลุ่ม	472	131.448	0.278	
	รวม	475	131.589		
3. ด้านสังคม	ระหว่างกลุ่ม	3	0.377	0.126	0.515
	ภายในกลุ่ม	472	115.056	0.244	
	รวม	475	115.433		
4. ด้านบุคคลที่เกี่ยวข้อง	ระหว่างกลุ่ม	3	1.075	0.358	0.911
	ภายในกลุ่ม	472	185.472	0.393	
	รวม	475	186.547		
5. ด้านความถนัด	ระหว่างกลุ่ม	3	1.022	0.341	0.910
	ภายในกลุ่ม	472	176.694	0.374	
	รวม	475	177.716		
รวม	ระหว่างกลุ่ม	3	0.177	0.059	0.346
	ภายในกลุ่ม	472	80.630	0.171	
	รวม	475	80.807		

จากตาราง 19 พบว่า นักศึกษาที่มีรายได้ของครอบครัว/เดือนต่างกัน มีแรงจูงใจในการเลือกเรียนโดยรวมและรายด้านแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ

บทที่ 5
สรุป อภิปรายผลและข้อเสนอแนะ

ความมุ่งหมายของการศึกษาค้นคว้า

1. เพื่อศึกษาแรงจูงใจในการเลือกเรียนหลักสูตรบริหารธุรกิจบัณฑิต โปรแกรมวิชาการบริหารธุรกิจของนักศึกษาระดับปริญญาตรี (หลังอนุปริญญา) สถาบันราชภัฏสวนสุนันทา ด้านความคิดเห็นส่วนตัว ด้านเศรษฐกิจ ด้านสังคม ด้านบุคคลที่เกี่ยวข้อง และด้านความถนัด

2. เพื่อเปรียบเทียบแรงจูงใจในการเลือกเรียนหลักสูตรบริหารธุรกิจบัณฑิต โปรแกรมวิชาการบริหารธุรกิจ ของนักศึกษาระดับปริญญาตรี (หลังอนุปริญญา) สถาบันราชภัฏสวนสุนันทา จำแนกตามเพศ สาขาวิชาเอก อาชีพของผู้ปกครอง และรายได้ของครอบครัว/เดือน

ความสำคัญของการศึกษาค้นคว้า

การศึกษาค้นคว้าครั้งนี้จะก่อให้เกิดประโยชน์ดังนี้

1. ใช้เป็นข้อมูลในการให้คำปรึกษา และให้การแนะแนวแก่นักเรียนในระดับอนุปริญญา ระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพเทคนิคและระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง ในการเลือกเรียนหลักสูตรบริหารธุรกิจบัณฑิต โปรแกรมวิชาการบริหารธุรกิจ

2. ใช้เป็นข้อมูลประกอบการกำหนดแนวทางในการรับนักศึกษาเข้าศึกษาต่อ ในสถาบันราชภัฏสวนสุนันทา

3. ใช้เป็นข้อมูลให้ผู้บริหารและผู้มีส่วนเกี่ยวข้องในการจัดการเรียนการสอนได้พิจารณาแนวทางในการเพิ่มแรงจูงใจของนักศึกษามากขึ้น อันจะเป็นผลให้การเรียนการสอนมีคุณภาพและสามารถออกไปประกอบอาชีพได้อย่างมีประสิทธิภาพ

ขอบเขตของการศึกษาค้นคว้า

1. ขอบเขตของเนื้อหา

การศึกษาค้นคว้าครั้งนี้ มุ่งที่จะศึกษาแรงจูงใจในการเลือกเรียนหลักสูตรบริหารธุรกิจบัณฑิต โปรแกรมวิชาการบริหารธุรกิจ ของนักศึกษาระดับปริญญาตรี(หลังอนุปริญญา) ชั้นปีที่ 2 ภาคปกติ หลักสูตร 2 ปี ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2545 สถาบันราชภัฏสวนสุนันทา ด้านความคิดเห็นส่วนตัว ด้านเศรษฐกิจ ด้านสังคม ด้านบุคคลที่เกี่ยวข้องและด้านความถนัด

2. ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

2.1 ประชากรที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้ ได้แก่ นักศึกษาระดับปริญญาตรี (หลังอนุปริญญา) ชั้นปีที่ 2 ที่เรียนหลักสูตรบริหารธุรกิจบัณฑิต โปรแกรมวิชาการบริหารธุรกิจ สาขาวิชาเอกการบัญชี สาขาวิชาเอกการตลาด สาขาวิชาเอกคอมพิวเตอร์ธุรกิจ หลักสูตร 2 ปี ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2545 ของสถาบันราชภัฏสวนสุนันทา ภาคปกติ จำนวน 1,355 คน

2.2 กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษาครั้งนี้ เป็นนักศึกษาที่ได้มาจากการกำหนดขนาดของกลุ่มตัวอย่างตามเกณฑ์ของเครจซี่และมอร์แกน (บุญชม ศรีสะอาด. 2535 : 40 ; อ้างอิงจาก Krejcie and Morgan. 1970:608) ได้จำนวนนักศึกษาที่เป็นกลุ่มตัวอย่าง 476 คนซึ่งได้มาจากการสุ่มแบบแบ่งชั้น

(Stratified Randoms Sampling) โดยใช้วิชาเอกเป็นระดับชั้นในการสุ่ม แล้วนำกลุ่มตัวอย่างจากที่ได้จากการแบ่งชั้นมาสุ่มอย่างง่าย (Simple Random Sampling) ได้กลุ่มตัวอย่าง จำนวน 476 คน

วิธีดำเนินการศึกษาค้นคว้า

การศึกษาค้นคว้าครั้งนี้ได้ดำเนินการศึกษากับประชากรที่เป็นนักศึกษาปริญญาตรี (หลังอนุปริญญา) หลักสูตรบริหารธุรกิจบัณฑิต โปรแกรมวิชาการบริหารธุรกิจ สาขาวิชาเอกการบัญชี สาขาวิชาเอกการตลาด และสาขาวิชาเอกคอมพิวเตอร์ธุรกิจ หลักสูตร 2 ปี ชั้นปีที่ 2 ภาคปกติ ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2545 จำนวน 476 ฉบับ ได้รับคืนมา 476 ฉบับ ซึ่งมีความสมบูรณ์ทุกฉบับ คิดเป็นร้อยละ 100 นำมาวิเคราะห์ข้อมูลทางสถิติ

เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้า

เครื่องมือที่ใช้ในการรวบรวมข้อมูล เป็นแบบสอบถามแบบมาตราส่วนประมาณค่า 5 ระดับ เกี่ยวกับแรงจูงใจในการเลือกเรียนหลักสูตรบริหารธุรกิจบัณฑิต โปรแกรมวิชาการบริหารธุรกิจ (หลังอนุปริญญา) ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น ลักษณะของแบบสอบถามแบ่งออกเป็น 2 ตอน คือ

ตอนที่ 1 สอบถามเกี่ยวกับสภาพทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม

ตอนที่ 2 สอบถามเกี่ยวกับแรงจูงใจในการเลือกเรียน 5 ด้าน จำนวน 49 ข้อ

การวิเคราะห์ข้อมูล

การวิเคราะห์ข้อมูลผู้วิจัยกระทำการประมวลข้อมูลโดยใช้โปรแกรมสำเร็จรูป SPSS โดยดำเนินการตามลำดับ ดังนี้

1. วิเคราะห์สถานภาพของกลุ่มตัวอย่างที่ตอบแบบสอบถามโดยหาค่าร้อยละ
2. วิเคราะห์แรงจูงใจในการเลือกเรียนหลักสูตรบริหารธุรกิจบัณฑิต โปรแกรมวิชาการบริหารธุรกิจ (หลังอนุปริญญา) โดยแบ่งออกเป็น 5 ระดับ ดังนี้

คะแนนเฉลี่ยตั้งแต่	4.51 – 5.00	หมายถึง	เป็นแรงจูงใจมากที่สุด
คะแนนเฉลี่ยตั้งแต่	3.51 – 4.50	หมายถึง	เป็นแรงจูงใจมาก
คะแนนเฉลี่ยตั้งแต่	2.51 – 3.50	หมายถึง	เป็นแรงจูงใจปานกลาง
คะแนนเฉลี่ยตั้งแต่	1.51 – 2.50	หมายถึง	เป็นแรงจูงใจน้อย
คะแนนเฉลี่ยตั้งแต่	1.00 – 1.50	หมายถึง	เป็นแรงจูงใจน้อยที่สุด

3. เปรียบเทียบแรงจูงใจในการเลือกเรียนหลักสูตรบริหารธุรกิจบัณฑิต โปรแกรมวิชาการบริหารธุรกิจ (หลังอนุปริญญา) โดยจำแนกตามตัวแปร คือ เพศ ระหว่างกลุ่มตัวอย่าง 2 กลุ่มโดยใช้สถิติค่าที (t – test) และระหว่างกลุ่มตัวอย่างมากกว่า 2 กลุ่มโดยใช้การวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว (One – way analysis of variance)และเมื่อพบความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ทดสอบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยเป็นรายคู่โดยวิธีของเชฟเฟ่ (Scheffe')

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

การศึกษาแรงจูงใจในการเลือกเรียนหลักสูตรบริหารธุรกิจบัณฑิต โปรแกรมวิชาการบริหารธุรกิจ ของนักศึกษาระดับปริญญาตรี (หลังอนุปริญญา) ชั้นปีที่ 2 ภาคปกติ หลักสูตร 2 ปี ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2545 สถาบันราชภัฏสวนสุนันทา ด้านความคิดเห็นส่วนตัว ด้านเศรษฐกิจ ด้านสังคม ด้านบุคคลที่เกี่ยวข้องและด้านความถนัด สรุปได้ดังนี้

1. ข้อมูลเกี่ยวกับสภาพของกลุ่มตัวอย่าง คือ นักศึกษาจำนวน 479 คน ปรากฏผลดังนี้

1.1 เพศ

เป็นนักศึกษาเพศชายมากที่สุด จำนวน 240 คน คิดเป็นร้อยละ 50.40 รองลงมาคือเพศหญิง จำนวน 236 คน คิดเป็นร้อยละ 49.60

1.2 สาขาวิชาเอก

เป็นนักศึกษาสาขาวิชาเอกคอมพิวเตอร์ธุรกิจมากที่สุด จำนวน 227 คน คิดเป็นร้อยละ 47.70 รองลงมา คือ สาขาวิชาเอกการตลาด จำนวน 137 คน คิดเป็นร้อยละ 28.80 สาขาวิชาเอกการบัญชี จำนวน 112 คน คิดเป็นร้อยละ 23.50

1.3 อาชีพของผู้ปกครอง

ผู้ปกครองประกอบอาชีพเกษตรกรมากที่สุด จำนวน 138 คน คิดเป็นร้อยละ 29.00 รองลงมา คือ ธุรกิจส่วนตัว จำนวน 118 คน คิดเป็นร้อยละ 24.80 รับราชการ/พนักงานรัฐวิสาหกิจ จำนวน 92 คน คิดเป็นร้อยละ 19.30 อื่น ๆ จำนวน 66 คน คิดเป็นร้อยละ 13.90 พนักงานบริษัท จำนวน 62 คน คิดเป็นร้อยละ 13.00

1.4 รายได้ของครอบครัว/เดือน

นักศึกษามีรายได้ของครอบครัว/เดือน 5,000 – 10,000 บาท จำนวน 212 คน คิดเป็นร้อยละ 44.50 รองลงมา 10,001 – 15,000 บาท จำนวน 114 คน คิดเป็นร้อยละ 23.90 มากกว่า 15,000 บาท จำนวน 89 คน คิดเป็นร้อยละ 18.70 รายได้ต่ำกว่า 5,000 บาท จำนวน 61 คน คิดเป็นร้อยละ 12.80

2. นักศึกษาปริญญาตรี หลักสูตรบริหารธุรกิจบัณฑิต (หลังอนุปริญญา) สถาบันราชภัฏสวนสุนันทา มีแรงจูงใจในการเลือกเรียน โดยรวมทุกด้านอยู่ในระดับปานกลาง และเมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่า

2.1 แรงจูงใจในการเลือกเรียนด้านความคิดเห็นส่วนตัว โดยรวมอยู่ในระดับปานกลาง เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า ข้อที่เป็นแรงจูงใจระดับมาก คือ ต้องการยกระดับคุณวุฒิเพื่อความก้าวหน้าในอาชีพการงาน ต้องการเพิ่มความรู้และประสบการณ์ทางธุรกิจ ต้องการความรู้ให้สามารถไปประกอบอาชีพได้หลายสาขาอาชีพ และสถาบันราชภัฏสวนสุนันทาเป็นสถาบันการศึกษาของรัฐบาลที่มีชื่อเสียง ข้อที่เป็นแรงจูงใจในระดับปานกลางคือ โอกาสที่จะได้รับคัดเลือกเข้าศึกษาต่อมีสูง

2.2 แรงจูงใจในการเลือกเรียนด้านเศรษฐกิจ โดยรวมอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า ข้อที่เป็นแรงจูงใจระดับมาก คือ ต้องการมีอาชีพที่ก้าวหน้า ต้องการมีโอกาสเลือกงานที่เหมาะสมกับตนเอง ต้องการประกอบอาชีพอิสระ ต้องการทำงานในหน่วยงานภาคเอกชน มีโอกาสประกอบอาชีพที่ทำให้มีรายได้สูง เป็นวิชาชีพที่มีความมั่นคง ข้อที่เป็นแรงจูงใจในระดับปานกลางคือ ต้องการทำงานในหน่วยงานภาครัฐ รองลงมาคือ เป็นวิชาชีพที่สามารถหารายได้พิเศษได้หลายทางและมีอาชีพรองรับในภาคเอกชน

2.3 แรงจูงใจในการเลือกเรียนด้านสังคม โดยรวมอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า ข้อที่เป็นแรงจูงใจระดับมาก คือ ต้องการยกฐานะทางเศรษฐกิจของครอบครัว รองลงมาคือ เป็นความภาคภูมิใจของตนเองที่ได้เข้าเรียนในคณะที่ตนต้องการ และการประกอบธุรกิจส่วนตัวเหมาะสมกับสภาพสังคมปัจจุบัน ข้อที่เป็นแรงจูงใจในระดับปานกลางคือ เป็นวิชาชีพที่มีเกียรติ ได้รับการยกย่องนับถือ รองลงมาคือ ชุมชนที่อาศัยอยู่มีความต้องการบุคคลที่เรียนในหลักสูตรบริหารธุรกิจบัณฑิต และผู้ที่สำเร็จการศึกษาจากหลักสูตรบริหารธุรกิจบัณฑิตจากสถาบันราชภัฏสวนสุนันทาเป็นที่ยอมรับของธุรกิจเอกชน

2.4 แรงจูงใจในการเลือกเรียนด้านบุคคลที่เกี่ยวข้อง โดยรวมอยู่ในระดับปานกลาง เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า ข้อที่เป็นแรงจูงใจระดับมาก คือ บิดามารดาเป็นผู้สนับสนุนให้เรียน รองลงมา คือ ผู้ปกครองเป็นผู้สนับสนุนให้เรียน และเห็นความก้าวหน้าของผู้ทำงานด้านธุรกิจ จึงเป็นแรงจูงใจให้นักศึกษาเลือกเรียน ข้อที่เป็นแรงจูงใจในระดับปานกลางคือ เห็นความสำเร็จของบุคคลที่ใกล้ชิดที่ประกอบอาชีพธุรกิจ และศรัทธาครูอาจารย์ที่สอนทางด้านธุรกิจ ในสถาบันราชภัฏสวนสุนันทาจึงเป็นแรงจูงใจให้นักศึกษาเรียน ข้อที่เป็นแรงจูงใจในระดับน้อย คือ บิดามารดาประกอบอาชีพด้านธุรกิจ รองลงมา คือ ผู้ประสบความสำเร็จในอาชีพแนะนำให้มาเรียน และผู้เชี่ยวชาญด้านอาชีพแนะนำให้มาเรียน

2.5 แรงจูงใจในการเลือกเรียนด้านความถนัด โดยรวมอยู่ในระดับปานกลาง เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า ข้อที่เป็นแรงจูงใจระดับมาก คือ ชอบเรียนรู้วิชาด้านธุรกิจ และมีความเหมาะสมกับความรู้และประสบการณ์ของตนเอง ข้อที่เป็นแรงจูงใจในระดับปานกลางคือ ผลการเรียนวิชาด้านธุรกิจในระดับอนุปริญญาหรือระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูงอยู่ในเกณฑ์ดี รองลงมาคือ มีความรู้ความสามารถเกี่ยวกับด้านธุรกิจ และมีความถนัดในงานเกี่ยวกับด้านธุรกิจ

3. จากผลการเปรียบเทียบแรงจูงใจในการเลือกเรียนหลักสูตรบริหารธุรกิจบัณฑิต โปรแกรมวิชาการบริหารธุรกิจ ของนักศึกษาระดับปริญญาตรี (หลังอนุปริญญา) สถาบันราชภัฏสวนสุนันทา ด้านความคิดเห็นส่วนตัว ด้านเศรษฐกิจ ด้านสังคม ด้านบุคคลที่เกี่ยวข้อง ด้านความถนัด และรวมทุกด้าน จำแนกตามเพศ สาขาวิชาเอก อาชีพของผู้ปกครอง และรายได้ของครอบครัว/เดือน ปรากฏผลดังนี้

3.1 นักศึกษาที่มีเพศต่างกัน คือ เพศชาย และเพศหญิงมีแรงจูงใจในการเลือกเรียนโดยรวมแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า นักศึกษาเพศชายและเพศหญิงมีแรงจูงใจในการเลือกเรียนด้านความคิดเห็นส่วนตัว และด้านสังคม แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 โดยนักศึกษาหญิงมีแรงจูงใจในการเลือกเรียนมากกว่านักศึกษาชาย ส่วนด้านเศรษฐกิจ ด้านบุคคลที่เกี่ยวข้อง และด้านความถนัด นักศึกษาชายและนักศึกษาหญิง มีแรงจูงใจในการเลือกเรียนแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ

3.2 นักศึกษาที่เลือกเรียนสาขาวิชาเอกต่างกัน คือ การบัญชี การตลาด คอมพิวเตอร์ธุรกิจมีแรงจูงใจในการเลือกเรียนโดยรวม แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า ด้านความคิดเห็นส่วนตัว ด้านเศรษฐกิจ ด้านสังคม และด้านบุคคลที่เกี่ยวข้อง แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ส่วนด้านความถนัด แตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ และเมื่อทดสอบเป็นรายคู่ พบว่า

3.2.1 ด้านความคิดเห็นส่วนตัว นักศึกษาสาขาวิชาเอกคอมพิวเตอร์ธุรกิจมีแรงจูงใจด้านความคิดเห็นส่วนตัวสูงกว่านักศึกษาสาขาวิชาเอกการบัญชี และสาขาวิชาเอกการตลาดแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

3.2.2 ด้านเศรษฐกิจ นักศึกษาสาขาวิชาเอกคอมพิวเตอร์ธุรกิจมีแรงจูงใจด้านเศรษฐกิจสูงกว่านักศึกษาสาขาวิชาเอกการบัญชี และสาขาวิชาเอกการตลาดแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 และ .05 ตามลำดับ

3.2.3 ด้านสังคม นักศึกษาสาขาวิชาเอกคอมพิวเตอร์ธุรกิจมีแรงจูงใจด้านสังคม สูงกว่านักศึกษาสาขาวิชาเอกการบัญชีแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

3.2.4 ด้านบุคคลที่เกี่ยวข้อง นักศึกษาสาขาวิชาเอกคอมพิวเตอร์ธุรกิจมีแรงจูงใจด้านบุคคลที่เกี่ยวข้อง สูงกว่านักศึกษาสาขาวิชาเอกการตลาดแตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

3.3 นักศึกษาที่ผู้ปกครองมีอาชีพต่างกัน คือ รับราชการ/พนักงานรัฐวิสาหกิจ เกษตรกร ธุรกิจส่วนตัว พนักงานบริษัท และอื่น ๆ มีแรงจูงใจในการเลือกเรียนโดยรวมแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า ด้านความคิดเห็นส่วนตัว ด้านเศรษฐกิจ และด้านบุคคลที่เกี่ยวข้องแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ส่วนด้านสังคม ด้านความถนัด แตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ และเมื่อทดสอบเป็นรายคู่ พบว่า

3.3.1 ด้านความคิดเห็นส่วนตัว นักศึกษาที่ผู้ปกครองประกอบอาชีพพนักงานบริษัท มีแรงจูงใจด้านความคิดเห็นส่วนตัวสูงกว่านักศึกษาที่ผู้ปกครองประกอบอาชีพเกษตรกรแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

3.3.2 ด้านเศรษฐกิจ นักศึกษาที่ผู้ปกครองประกอบอาชีพพนักงานบริษัท มีแรงจูงใจด้านเศรษฐกิจ สูงกว่านักศึกษาที่ผู้ปกครองประกอบอาชีพเกษตรกรแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

3.3.3 ด้านบุคคลที่เกี่ยวข้อง นักศึกษาที่ผู้ปกครองประกอบอาชีพธุรกิจส่วนตัว มีแรงจูงใจด้านบุคคลที่เกี่ยวข้องสูงกว่านักศึกษาที่ผู้ปกครองประกอบอาชีพรับราชการ/พนักงานรัฐวิสาหกิจแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

3.4 นักศึกษาที่มีรายได้ของครอบครัว/เดือน ต่างกัน คือ รายได้ต่ำกว่า 5,000 บาท 5,000 - 10,000 บาท 10,001 - 15,000 บาท และมากกว่า 15,000 บาท มีแรงจูงใจในการเลือกเรียนโดยรวมและรายด้านแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ

อภิปรายผล

1. ผลจากการศึกษาค้นคว้าแรงจูงใจในการเลือกเรียนหลักสูตรบริหารธุรกิจบัณฑิต โปรแกรมวิชาการบริหารธุรกิจ ของนักศึกษาระดับปริญญาตรี (หลังอนุปริญญา) สถาบันราชภัฏสวนสุนันทา สามารถอภิปรายผลได้ดังต่อไปนี้

1.1 ด้านความคิดเห็นส่วนตัว เป็นแรงจูงใจในการเลือกเรียนอยู่ในระดับปานกลาง ทั้งนี้อาจเป็นเพราะนักศึกษามีความต้องการที่จะเพิ่มความรู้และประสบการณ์ และต้องการประสบความสำเร็จในการศึกษา เพื่อพัฒนาตนเองให้มีความรู้ความสามารถและยกระดับคุณวุฒิให้สูงขึ้น ซึ่งสอดคล้องกับแนวความคิดของประยูรศรี มณีสาร (2532 : 270) ที่กล่าวว่า ความสนใจของนักศึกษามีความแตกต่างกันตามลักษณะของบุคคล เช่น สนใจในอาชีพจะตัดสินใจเลือกอาชีพที่เหมาะสมกับความสามารถของตนเองและคุณสมบัติส่วนตัว เพื่อจะนำตนไปสู่ความสำเร็จด้านอาชีพการงาน ซึ่งผลการวิจัยครั้งนี้สอดคล้องกับผลการวิจัยของรวิพร นีลดานุวงศ์ (2544 : 46) ที่ได้ศึกษาเรื่ององค์ประกอบที่เป็นสิ่งจูงใจในการเลือกเรียนหลักสูตรบริหารธุรกิจบัณฑิต (ต่อเนื่อง 2 ปี) ของนิสิตปริญญาตรี คณะสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ พบว่านักศึกษาที่อาชีพผู้ปกครองต่างกัน มีองค์ประกอบที่เป็นแรงจูงใจในการศึกษาต่อด้านความคิดเห็นส่วนตัวแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

1.2 ด้านเศรษฐกิจ เป็นแรงจูงใจในการเลือกเรียนอยู่ในระดับมาก ทั้งนี้อาจเป็นเพราะการศึกษาต่อทางบริหารธุรกิจทำให้มีโอกาสประกอบอาชีพที่ตนสนใจและมีรายได้สูง มีตลาดแรงงานทั้งภาครัฐและเอกชนรองรับ และเมื่อสำเร็จการศึกษาแล้วสามารถประกอบอาชีพธุรกิจส่วนตัวได้ ซึ่งสอดคล้องกับแนวความคิดของทิพย์วรรณ นพวงศ์ ณ อยุธยา (2526 : 32) ได้กล่าวถึงแรงจูงใจในการศึกษาว่าความคิดเกี่ยวกับการเรียนอาจจะเริ่มมีแนวหันเหเข้าสู่ผลได้ทางเศรษฐกิจ เช่น จะเรียนในสาขาที่หางานทำได้ง่าย มีรายได้ดี ไม่ต้องทำงานหนักและที่สำคัญก็คือต้องเป็นงานประเภทที่ตนมีใจรัก ซึ่งผลการวิจัยครั้งนี้ สอดคล้องกับผลการวิจัยของสว่างจิตร์ พัชรมณีปกรณ์ (2541 : 8) ที่ได้ศึกษาเรื่อง เหตุจูงใจในการเลือกเรียนวิชาเอกคอมพิวเตอร์ธุรกิจของนักศึกษาสถาบันเทคโนโลยีราชมงคล ในเขตกรุงเทพมหานคร พบว่า เหตุจูงใจด้านความมั่นคงและความก้าวหน้าในอาชีพเป็นเหตุจูงใจสูงสุด

1.3 ด้านสังคม เป็นแรงจูงใจในการเลือกเรียนอยู่ในระดับมาก ทั้งนี้อาจเป็นเพราะนักศึกษามีความสนใจที่จะศึกษาหาความรู้ มีความเป็นมิตรผูกพันกับเพื่อน และชอบรวมอยู่ในกลุ่ม จะเข้าร่วมกิจกรรมทุกประเภทในสถาบัน ซึ่งในการเข้าร่วมกิจกรรมทางการศึกษา นอกจากจะได้มีส่วนร่วมในกิจกรรมที่หลักสูตรกำหนดแล้ว ยังได้แสดงออกทางความคิดสร้างสรรค์ และเมื่อสำเร็จการศึกษา นำความรู้และประสบการณ์ไปปรับใช้ในการทำงาน ทำให้รู้สึกว่าเป็นบุคคลที่มีคุณค่าและเป็นที่ยอมรับของสังคม ซึ่งผลการวิจัยครั้งนี้สอดคล้องกับทฤษฎีแรงจูงใจของอับราฮัม มาสโลว์ที่อธิบายความต้องการของมนุษย์ ความต้องการทางร่างกาย ความต้องการความปลอดภัย ความต้องการทางสังคมและความรัก ความต้องการที่จะได้รับการยกย่องในสังคมและความต้องการที่จะได้รับความสำเร็จตามความนึกคิด ซึ่งผลการวิจัยครั้งนี้สอดคล้องกับผลการวิจัยของสว่างจิตร์ พัชรมณีปกรณ์ (2541 : 481) ได้ศึกษาเหตุจูงใจในการเลือกเรียนวิชาเอกคอมพิวเตอร์ธุรกิจของนักศึกษาสถาบันเทคโนโลยีราชมงคลในเขตกรุงเทพมหานคร พบว่า เหตุจูงใจที่ทำให้นักศึกษาเลือกเรียน คือ ด้านการยอมรับในสังคม

1.4 ด้านบุคคลที่เกี่ยวข้อง เป็นแรงจูงใจในการเลือกเรียนอยู่ในระดับปานกลาง ทั้งนี้อาจเป็นเพราะนักศึกษาที่เรียนในระดับปริญญาตรี มีความรู้ ความเข้าใจเชิงสติปัญญา มีความเป็นตัวของตัวเอง มีการยอมรับตนเองและผู้อื่น มีความเป็นเหตุเป็นผล มีการยืดหยุ่นและสร้างสรรค์ มีความสามารถในการ

เรียนรู้อย่างดี และมีประโยชน์ มีความสามารถที่จะแสดงปฏิกริยาตอบโต้ในเชิงบวกต่อการเปลี่ยนแปลง แนวความคิดเรื่องการเรียนก็เช่นกัน ที่นิสิตมักจะตัดสินใจเลือกเรียนด้วยตนเองโดยพิจารณาถึงความสำเร็จในอาชีพ หรือเห็นความสำเร็จของผู้ประกอบธุรกิจจึงเกิดการเรียนรู้ และเลือกที่จะตัดสินใจ ซึ่งสอดคล้องกับแนวความคิดของดวงเดือน พันธุมนาวิน (2528 : 18 – 19) ได้กล่าวว่า แรงจูงใจภายใน (Instrinsic Motivation) จะทำให้บุคคลต้องการแสดงพฤติกรรมบางอย่างตามความชอบของตัวเอง จึงเป็นไปได้ว่า แรงจูงใจภายในเป็นสิ่งจูงใจในการเลือกเรียนของนิสิต ซึ่งสอดคล้องกับผลการวิจัยของจิราภรณ์ ไหวดี (2541 : 89) ได้ศึกษาแรงจูงใจในการเข้าศึกษาต่อระดับปริญญาโทของนิสิตมหาสารคาม ปีการศึกษา 2540 พบว่า ด้านการชักจูงจากบุคคลและสื่อ โดยรวมนิสิตมีแรงจูงใจอยู่ในระดับปานกลาง

1.5 ด้านความถนัด เป็นแรงจูงใจในการเลือกเรียนอยู่ในระดับปานกลาง ทั้งนี้อาจเป็นเพราะนักศึกษามีความสามารถที่มีมาตั้งแต่กำเนิดและแฝงอยู่ในตัวบุคคลนั้น ในการปฏิบัติหน้าที่การงานหรือการทำกิจกรรมต่าง ๆ อาจจะเป็นด้านใดด้านหนึ่งหรือหลาย ๆ ด้านก็ได้ หากบุคคลนั้นได้รับการฝึกฝนหรือได้รับประสบการณ์จากสิ่งนั้นในช่วงเวลาที่เหมาะสม ทำให้เขาสามารถที่จะทำงานเหล่านี้ได้สัมฤทธิ์ผล และมีประสิทธิภาพ ซึ่งสอดคล้องกับแนวคิดของฮาล์นและแมคลีน (Hald and Maclean. 1955) ที่กล่าวว่าความถนัดเป็นศักยภาพที่แฝงอยู่ในตัวบุคคลหรือสมรรถวิสัยที่ยังไม่ได้พัฒนางอกงาม แต่เป็นรากฐานที่ทำให้ตัวบุคคลเกิดความสามารถและทักษะ ตลอดจนความสัมฤทธิ์ผลต่าง ๆ ได้ ซึ่งผลการวิจัยครั้งนี้สอดคล้องกับผลการวิจัยของอุไรวรรณ โพธิเวชเทวัญ (2539 : 63 – 64)ได้ศึกษาเรื่องสิ่งจูงใจในการเลือกเรียนหลักสูตรธุรกิจศึกษาของนิสิตระดับปริญญาตรีในสถาบันอุดมศึกษา เขตกรุงเทพมหานคร พบว่านักศึกษาที่ผู้ปกครองประกอบอาชีพต่างกันมีองค์ประกอบที่เป็นสิ่งจูงใจในการเลือกเรียนด้านความถนัดแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ

2. ผลการเปรียบเทียบแรงจูงใจในการเลือกเรียนหลักสูตรบริหารธุรกิจบัณฑิต โปรแกรมวิชาการบริหารธุรกิจของนักศึกษาระดับปริญญาตรี (หลังอนุปริญญา) สถาบันราชภัฏสวนสุนันทา ด้านความคิดเป็นส่วนตัว ด้านเศรษฐกิจ ด้านสังคม ด้านบุคคลที่เกี่ยวข้อง ด้านความถนัด โดยรวมและรายด้านปรากฏดังนี้

2.1 นักศึกษาที่มีเพศต่างกัน คือ เพศชายและเพศหญิง มีแรงจูงใจในการเลือกเรียนโดยรวมและรายด้านแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ ยกเว้นด้านความคิดเห็นส่วนตัวและด้านสังคมแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 โดยนักศึกษาหญิงมีแรงจูงใจในการเลือกเรียนด้านความคิดเห็นส่วนตัวและด้านสังคมสูงกว่านักศึกษาชาย ซึ่งสอดคล้องกับมาตรฐานที่ตั้งไว้ ทั้งนี้อาจเป็นเพราะสภาพสังคมปัจจุบันให้ความสำคัญต่อการศึกษา ความเสมอภาคทางการศึกษาท่าเทียมกัน ไม่ว่า เพศหญิงหรือเพศชาย ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของสุวิมล ไชยเพชร (2536 : 47) ที่ศึกษาพบว่าผู้เรียนที่มีเพศต่างกันมีแรงจูงใจในการเข้าเรียนสาขาวิชาคอมพิวเตอร์ไม่แตกต่างกัน ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ รังรอง ศรีทองดี (2535 : บทคัดย่อ) ศึกษาแรงจูงใจในการศึกษาต่อของนิสิตปริญญาโท ภาคพิเศษ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒประสานมิตร พบว่า นิสิตปริญญาโท ภาคพิเศษที่มีเพศต่างกันมีแรงจูงใจในการศึกษาต่อโดยรวมไม่แตกต่างกัน

2.2 นักศึกษาที่เลือกเรียนสาขาวิชาเอกต่างกัน คือ การบัญชี การตาด คอมพิวเตอร์ธุรกิจมีแรงจูงใจในการเลือกเรียนโดยรวมแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ และเมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่าด้านความถนัดแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ ส่วนด้านความคิดเห็นส่วนตัว ด้านเศรษฐกิจ ด้านสังคม ด้านบุคคลที่เกี่ยวข้องแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ซึ่งสอดคล้องกับสมมติฐานที่วางไว้

โดยพบว่าด้านความคิดเห็นส่วนตัว ด้านเศรษฐกิจ ด้านสังคม และด้านบุคคลที่เกี่ยวข้อง นักศึกษาสาขาวิชาเอกคอมพิวเตอร์ธุรกิจมีแรงจูงใจสูงกว่านักศึกษาสาขาวิชาเอกการบัญชีและสาขาวิชาเอกการตลาด การที่ผลการวิจัยเป็นเช่นนี้อาจเป็นเพราะว่านักศึกษาสาขาวิชาเอกคอมพิวเตอร์ธุรกิจเป็นที่ต้องการของตลาดแรงงานสูง นักศึกษาต้องมีบุคลิกภาพที่คล่องแคล่ว มีความพยายามพัฒนาตนเอง เพื่อให้ได้อาชีพที่ดี ซึ่งในปัจจุบันวิชาคอมพิวเตอร์จัดเป็นวิชาที่ได้รับความนิยมสูง จึงมีการใช้คอมพิวเตอร์อย่างกว้างขวาง นักศึกษาที่เรียนสาขานี้จึงเป็นผู้ที่มีความคล่องตัว มีความรวดเร็วในการรับรู้ข้อมูลข่าวสารเพื่อให้ทันต่อเทคโนโลยีใหม่ ๆ และมีความคาดหวังในการก้าวหน้าไปสู่ระดับผู้บริหารมีความอยากรู้อยากเห็น จึงทำให้เกิดความต้องการในการเรียนรู้เพิ่มมากขึ้น ซึ่งสอดคล้องกับผลการวิจัยของสมพงศ์ จิตจรัสอำพัน (2540 : 82 – 83) ได้ศึกษาเรื่ององค์ประกอบที่เป็นแรงจูงใจในการเลือกศึกษาต่อสายวิชาบริหารธุรกิจของนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง (ปวส.) สถาบันเทคโนโลยีราชมงคล ในเขตกรุงเทพมหานคร พบว่านักศึกษาที่เลือกสาขาวิชาชีพต่างกัน มีองค์ประกอบที่เป็นแรงจูงใจในการเลือกศึกษาต่อสายวิชาบริหารธุรกิจของนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง (ปวส.) สถาบันเทคโนโลยีราชมงคล ในเขตกรุงเทพมหานคร แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ซึ่งผลการวิจัยครั้งนี้ สอดคล้องกับผลการวิจัยของรังรอง สีทองดี (2535 : 253) ได้ศึกษาแรงจูงใจในการเลือกศึกษาต่อของนิสิตปริญญาโท ภาคพิเศษ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ พบว่านิสิตที่เรียนวิชาเอกต่างกันมีแรงจูงใจแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ซึ่งสอดคล้องกับผลการวิจัยของช่อทิพย์ ราศรีเกรียงไกร (2523 : 85) พบว่า อาชีพของบิดามารดามีความสัมพันธ์กับความมุ่งหวังของบิดาที่มีต่อการศึกษา และอาชีพของบุตร ซึ่งผู้ปกครองแต่ละกลุ่มอาชีพส่วนใหญ่มักจะผลักดันสนับสนุนหรือคัดค้านแสดงเจตคติต่อค่านิยมของตนเองให้กับบุตรหลานทั้งในทางบวกหรือด้านลบต่ออาชีพที่บุตรหลานเลือกอยู่เสมอ จึงส่งผลถึงสิ่งจูงใจที่นิสิตพึงมีต่ออาชีพนั้นด้วย จากผลการวิจัยจึงกล่าวได้ว่าจากการที่ผู้ปกครองมีอาชีพต่างกันมีผลทำให้สิ่งจูงใจในการเลือกเรียนหลักสูตรธุรกิจศึกษาของนิสิตระดับปริญญาตรีในสถาบันอุดมศึกษา เขตกรุงเทพมหานคร แตกต่างกันด้วย และด้านบุคคลที่เกี่ยวข้อง นักศึกษาที่ผู้ปกครองประกอบอาชีพธุรกิจส่วนตัวมีแรงจูงใจสูงกว่านักศึกษาที่ผู้ปกครองประกอบอาชีพรับราชการ/พนักงานรัฐวิสาหกิจ ทั้งนี้อาจเป็นเพราะนักศึกษาที่ผู้ปกครองประกอบอาชีพธุรกิจส่วนตัวมีความมุ่งหวังให้บุตรหลานเป็นส่วนหนึ่งของความสำเร็จที่จะได้รับ มีความต้องการให้บุตรหลานเลือกเรียนในสาขาวิชาชีพ เพื่อจะได้นำความรู้และประสบการณ์มาดำเนินธุรกิจส่วนตัวให้ประสบผลสำเร็จ ซึ่งสอดคล้องกับผลการวิจัยของ อุไรวรรณ โพธิเวชเทวัญ (2539 : 20 – 22) ได้ศึกษาสิ่งจูงใจในการเลือกเรียนหลักสูตรธุรกิจศึกษาของนิสิตระดับปริญญาตรีในสถาบันอุดมศึกษา เขตกรุงเทพมหานคร พบว่า อาชีพของผู้ปกครองต่างกัน มีผลต่อการเลือกเรียนกลุ่มวิชาการบัญชีแตกต่างกัน ซึ่งสอดคล้องกับแนวความคิดของ ปฐม นิคมานนท์ (2528 : 321) กล่าวว่าเหตุจูงใจให้ผู้ใหญ่เข้ามาเรียน คือ เหตุจูงใจด้านอาชีพ เป็นเหตุผลที่สำคัญและชัดเจนที่สุดโดยเฉพาะอย่างยิ่งผู้ใหญ่วัยต้นหรือคนหนุ่มสาวเข้าเรียน เพราะต้องการพัฒนาตนเองทั้งด้านอาชีพและด้านความรู้ เพื่อจะได้หางานง่ายขึ้น ประกอบอาชีพได้ดีขึ้น ได้รับการเลื่อนขั้นเลื่อนตำแหน่งหรือเพื่อให้มีรายได้เพิ่มขึ้น ซึ่งสอดคล้องกับผลการวิจัยของ ณัฐพร สังขวาลี (2529 : 82) ศึกษาวิจัยเกี่ยวกับการศึกษาสถานภาพของผู้สอบเข้าศึกษาต่อวิทยาลัยเทคนิคภาคใต้ ปีการศึกษา 2529 พบว่า นักเรียนที่สมัครสอบสายวิชาพณิชยการในสาขาวิชาการบัญชี และสาขาวิชาการตลาด ส่วนใหญ่บิดามารดาประกอบอาชีพค้าขาย เกษตรกรรมและรับราชการ

2.3 นักศึกษาที่ผู้ปกครองมีอาชีพต่างกัน คือ รับราชการ/พนักงานรัฐวิสาหกิจ เกษตรกร ธุรกิจส่วนตัว พนักงานบริษัท อื่น ๆ มีแรงจูงใจในการเลือกเรียนโดยรวมแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญ

ทางสถิติ และเมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า ด้านสังคม ด้านความถนัด แตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ ส่วนด้านความคิดเห็นส่วนตัว ด้านเศรษฐกิจ ด้านบุคคลที่เกี่ยวข้องแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ซึ่งสอดคล้องกับสมมติฐานที่วางไว้ โดยพบว่าด้านความคิดเห็นส่วนตัวและด้านเศรษฐกิจ นักศึกษาที่ผู้ปกครองประกอบอาชีพพนักงานบริษัทมีแรงจูงใจสูงกว่านักศึกษาที่ผู้ปกครองประกอบอาชีพเกษตรกร การที่ผลการวิจัยเป็นเช่นนี้อาจเป็นเพราะว่านักศึกษาที่ผู้ปกครองประกอบอาชีพเป็นพนักงานบริษัทเอกชนในปัจจุบันมีรายได้สูงกว่าการประกอบอาชีพเกษตรกรและสิ้นปียังมีโบนัสให้เป็นแรงจูงใจอีก และปัจจุบันการรับสมัครบุคคลเข้าทำงานในบริษัทเอกชน บริษัทสามารถรับเพิ่มได้มากจากการขยายกิจการ และยิ่งมีประสบการณ์มากขึ้นก็สามารถที่จะเป็นเจ้าของกิจการตนเองได้ ซึ่งสอดคล้องกับแนวความคิดของ รุ่ง แก้วแดง (2542 : 23 – 26) กล่าวว่าการศึกษากับการมีงานทำช่วยให้ผู้เรียนเข้าใจชีวิตและสามารถประกอบอาชีพ ซึ่งเนื้อหาการเรียนต้องสัมพันธ์กับการทำงาน และสอดคล้องกับตลาดแรงงาน

2.4 นักศึกษาที่มีรายได้ของครอบครัว/เดือนต่างกันคือ รายได้ต่ำกว่า 5,000 บาท 5,000 – 10,000 บาท 10,001 – 15,000 บาท มากกว่า 15,000 บาท มีแรงจูงใจในการเลือกเรียนโดยรวมแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ ซึ่งไม่สอดคล้องกับสมมติฐานที่วางไว้ การที่ผลการวิจัยเป็นเช่นนี้อาจเป็นเพราะว่ารายได้ของผู้ปกครองเป็นส่วนหนึ่งในการสนับสนุนหรือส่งเสริมการตัดสินใจที่จะศึกษาต่อในระดับปริญญาตรี ซึ่งสอดคล้องกับผลงานวิจัยของอุไรวรรณ โพธิเวชเทวัญ (2539 : 70) ได้ศึกษาสิ่งจูงใจในการเลือกเรียนหลักสูตรธุรกิจศึกษาของนิสิตระดับปริญญาตรีในสถาบันอุดมศึกษา เขตกรุงเทพมหานคร พบว่า ฐานะทางเศรษฐกิจของครอบครัวต่างกัน มีสิ่งจูงใจในการเลือกเรียนหลักสูตรธุรกิจศึกษาของนิสิตระดับปริญญาตรีโดยรวมแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ

ข้อเสนอแนะที่ได้จากการวิจัย

1. ผลการวิจัย พบว่า แรงจูงใจในการเลือกเรียนของนักศึกษาด้านความคิดเห็นส่วนตัว โดยรวมอยู่ในระดับปานกลาง และเมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า ข้อที่เป็นแรงจูงใจในระดับมากคือ ต้องการยกระดับคุณวุฒิเพื่อความก้าวหน้าในอาชีพการงาน ต้องการเพิ่มความรู้ และประสบการณ์ทางธุรกิจ ต้องการความรู้ให้สามารถไปประกอบอาชีพได้หลายสาขาอาชีพ สถาบันราชภัฏสวนสุนันทาเป็นสถาบันการศึกษาของรัฐบาลที่มีชื่อเสียง ดังนั้นการจัดการศึกษาในสถาบันราชภัฏสวนสุนันทานอกจากจะมุ่งเน้นในเนื้อหาวิชาที่เปิดสอนทั้งภาคทฤษฎี และภาคปฏิบัติแล้ว ควรมุ่งเน้นด้านความคิดเห็นส่วนตัว เพื่อให้นักศึกษาสามารถพัฒนาตนเองตามความสามารถของนักศึกษาเอง เพื่อพัฒนาสติปัญญาในการเรียนรู้ ซึ่งนักศึกษาที่ศึกษาในระดับปริญญาตรีจะมีความเป็นตัวของตัวเองในการตัดสินใจและแนวความคิดเรื่องการเรียนก็เช่นกันบุคคลที่เรียนในระดับนี้มักจะตัดสินใจเลือกเรียนด้วยตนเองโดยที่บุคคลอื่น ๆ จะเข้ามามีอิทธิพลน้อยมาก

2. ผลการวิจัย พบว่า แรงจูงใจในการเลือกเรียนของนักศึกษาด้านเศรษฐกิจ โดยรวมอยู่ในระดับมาก และเมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า แรงจูงใจในระดับมาก คือ ต้องการมีอาชีพที่ก้าวหน้า ต้องการมีโอกาสเลือกงานที่เหมาะสมกับตนเอง ต้องการประกอบอาชีพอิสระ ต้องการทำงานในหน่วยงานภาคเอกชน มีโอกาสประกอบอาชีพที่ทำให้มีรายได้สูง เป็นวิชาชีพที่มีความมั่นคง ดังนั้นการจัดการศึกษาในสถาบันราชภัฏสวนสุนันทานอกจากจะมุ่งเน้นในเนื้อหาวิชาที่เปิดสอนทั้งภาคทฤษฎี และภาคปฏิบัติแล้ว ควรมุ่งเน้นด้านเศรษฐกิจ เพื่อให้นักศึกษาที่เรียนจบไปแล้วมีโอกาสประกอบอาชีพที่ตนสนใจ มีรายได้สูงและยังสามารถสร้างงานเพื่อประกอบอาชีพด้วยตนเองและประสบผลสำเร็จในอาชีพได้

3. ผลการวิจัย พบว่า แรงจูงใจในการเลือกเรียนของนักศึกษาด้านสังคมโดยรวมอยู่ในระดับมาก และเมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า แรงจูงใจในระดับมาก คือ ต้องการยกฐานะทางเศรษฐกิจของครอบครัว เป็นความภาคภูมิใจของตนเองที่ได้เข้าเรียนในคณะที่ตนต้องการ การประกอบธุรกิจส่วนตัวเหมาะสมกับสภาพสังคมปัจจุบัน จะได้ใช้ความรู้ความสามารถประกอบธุรกิจส่วนตัวให้ประสบผลสำเร็จ ซึ่งจะส่งผลต่อสภาพเศรษฐกิจ และสังคมโดยรวมของประเทศ การได้รับปริญญาบริหารธุรกิจบัณฑิตจากสถาบันราชภัฏสวนสุนันทาเป็นการยกระดับฐานะของตนเองทางสังคม สังคมปัจจุบันให้ความนิยมกับบุคคลที่สำเร็จการศึกษาทางบริหารธุรกิจ เป็นการสร้างชื่อเสียงให้แก่วงศ์ตระกูล ดังนั้นการจัดการศึกษาในสถาบันราชภัฏสวนสุนันทานอกจากจะมุ่งเน้นในเนื้อหาวิชาที่เปิดสอนทั้งภาคทฤษฎี และภาคปฏิบัติแล้ว ควรมุ่งเน้นด้านสังคมเพื่อส่งเสริมสัมพันธภาพที่ดีของนักศึกษาให้มีความเป็นมิตรผูกพันกับเพื่อนและสามารถเข้าร่วมกิจกรรมทุกประเภทในสถาบัน และได้เข้าร่วมกิจกรรมทางการศึกษานอกจากจะได้มีส่วนร่วมในกิจกรรมแล้ว ยังได้แสดงออกทางความคิดสร้างสรรค์ที่ท้าทายความสามารถและเมื่อสำเร็จการศึกษา นำความรู้และประสบการณ์ไปปรับใช้ในการทำงาน ทำให้รู้สึกว่าเป็นบุคคลที่มีคุณค่าและเป็นที่ยอมรับของสังคม

4. ผลการวิจัย พบว่า แรงจูงใจในการเลือกเรียนของนักศึกษาด้านบุคคลที่เกี่ยวข้อง โดยรวมอยู่ในระดับปานกลาง และเมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ แรงจูงใจในระดับมาก คือ บิดามารดาเป็นผู้สนับสนุนให้เรียน ผู้ปกครองเป็นผู้สนับสนุนให้เรียน เห็นความก้าวหน้าของผู้ทำงานด้านธุรกิจ จึงเป็นแรงจูงใจให้นักศึกษาเลือกเรียน ต้องการเป็นแบบอย่างแก่ญาติพี่น้อง และข้อที่เป็นแรงจูงใจในระดับปานกลาง คือ เห็นความสำเร็จของบุคคลที่ใกล้ชิดที่ประกอบอาชีพธุรกิจ ศรัทธาครูอาจารย์ที่สอนทางด้านธุรกิจในสถาบันราชภัฏสวนสุนันทาจึงเป็นแรงจูงใจให้นักศึกษาเรียน ดังนั้นการจัดการศึกษาในสถาบันราชภัฏสวนสุนันทานอกจากจะมุ่งเน้นในเนื้อหาวิชาที่เปิดสอนทั้งภาคทฤษฎีและภาคปฏิบัติแล้ว ควรมุ่งเน้นด้านบุคคลที่เกี่ยวข้อง ในการจัดการเรียนการสอนในทุกระดับชั้นควรเน้นผู้เรียนเป็นสำคัญและเลือกกิจกรรมให้เหมาะสมกับความต้องการของบุคคลโดยเน้นการมีส่วนร่วมของผู้เรียนเป็นหลัก ครูเป็นที่ปรึกษาแนะนำแนวทางที่เหมาะสมเพื่อให้เกิดการพัฒนากระบวนการทางความคิดเกิดการเรียนรู้และเชื่อมโยงความคิดอย่างเป็นระบบให้เกิดองค์ความรู้จริงในสิ่งที่ปฏิบัติเพื่อนำไปประยุกต์ใช้ในการตัดสินใจในเรื่องต่าง ๆ ได้อย่างเหมาะสม

5. ผลการวิจัย พบว่า แรงจูงใจในการเลือกเรียนของนักศึกษาด้านความถนัด โดยรวมอยู่ในระดับปานกลาง และเมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ แรงจูงใจในระดับมาก คือ ชอบเรียนรู้วิชาด้านธุรกิจมีความเหมาะสมกับความรู้และประสบการณ์ของตนเอง ดังนั้นการจัดการศึกษาในสถาบันราชภัฏสวนสุนันทานอกจากจะมุ่งเน้นในเนื้อหาวิชาที่เปิดสอนทั้งภาคทฤษฎีและภาคปฏิบัติแล้ว ควรมุ่งเน้นด้านความถนัดโดยเฉพาะในสาขาวิชาเอกคอมพิวเตอร์ธุรกิจ ควรให้นักศึกษามีส่วนร่วมมากยิ่งขึ้นเพื่อตอบสนองความต้องการของนักศึกษาที่เป็นผู้มีบุคลิกภาพเฉพาะตัวมีความคล่องแคล่วเป็นผู้มีมนุษยสัมพันธ์ที่ดี มีความกระตือรือล้นตื่นตัวอยู่ตลอดเวลาและหากนักศึกษาได้รับการฝึกฝนหรือได้รับประสบการณ์จากสิ่งนั้นในช่วงเวลาที่เหมาะสมทำให้นักศึกษาสามารถที่จะทำงานได้สัมฤทธิ์ผลและมีประสิทธิภาพ

ข้อเสนอแนะเพื่อการวิจัยครั้งต่อไป

1. ควรมีการศึกษาวิจัยแรงจูงใจในการเลือกเรียนของนักศึกษาระดับปริญญาตรี (หลังอนุปริญญา) หลักสูตรบริหารธุรกิจบัณฑิต สาขาวิชาเอกอื่น ๆ เช่น สาขาวิชาการบริหารทรัพยากรมนุษย์ สาขาวิชาการเงินและการธนาคาร สาขาวิชาการบริหารงานอุตสาหกรรม สาขาวิชาเลขานุการ สาขาวิชาการจัดการคุณภาพ สาขาวิชาธุรกิจระหว่างประเทศ สาขาวิชาธุรกิจบริการ

2. ควรมีการศึกษาวิจัยแรงจูงใจในการศึกษาต่อด้านอื่น ๆ เช่น ด้านลักษณะของสถาบัน ด้านการเรียนเพื่อรู้ ด้านการนำความรู้ไปช่วยเหลือสังคม เป็นต้น และควรมีการศึกษาในตัวแปรอิสระอื่น ๆ เช่น ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ภาคการเรียน

3. ควรมีการวิจัยติดตามผลที่จบการศึกษาในหลักสูตรบริหารธุรกิจบัณฑิต เพื่อนำข้อเสนอแนะและข้อมูลต่าง ๆ มาปรับปรุงพัฒนาหลักสูตร และวิธีการเรียนการสอนให้มีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น

บรรณานุกรม

บรรณานุกรม

กุญชรี ค้าขาย. (2542). ***จิตวิทยา.*** กรุงเทพฯ : ศูนย์การพิมพ์สถาบันราชภัฏสวนสุนันทา.

กิติ ตยัดคานนท์. (2533). ***นักบริหารทันสมัย.*** พิมพ์ครั้งที่ 2. กรุงเทพฯ : สำนักพิมพ์บัตเตอร์ฟลาย.

กันตยา เพิ่มผล. (2541). ***การพัฒนาประสิทธิภาพในการทำงาน.*** กรุงเทพฯ : ฝ่ายเอกสารและตำราสถาบันราชภัฏสวนดุสิต.

กมลรัตน์ หล้าสุวงษ์. (2528). ***จิตวิทยาการศึกษา.*** พิมพ์ครั้งที่ 2. กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์ศรีเดชา.

กรองแก้ว อยู่สุข, พิมพา ศรายุทธ และจิรพันธ์ นุตาคม. (2536). ***ความรู้ทั่วไปเกี่ยวกับธุรกิจ.*** กรุงเทพฯ : คณะพานิชยศาสตร์และการบัญชี จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

จินดา ขันทอง. (ม.ม.ป.). ***การบัญชีเพื่อการบริหาร.*** ภาควิชาบัญชี คณะบริหารธุรกิจ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์.

จรูญ โกมลบุณย์. (2528). ***จิตวิทยาทั่วไป.*** กรุงเทพฯ.

เจือจันทร์ จงสถิตอยู่. (2524,ธันวาคม – 2525,มกราคม). "ความต้องการทางการศึกษา : โอกาสและทางเลือก," ***วารสารการศึกษาแห่งชาติ.*** 2 : 17-23.

ชูชีพ อ่อนโคกสูง. (2522). ***จิตวิทยาการศึกษา.*** กรุงเทพฯ : วัฒนาพานิช.

ชุตินันท์ แสงหิรัญ. (2536,ธันวาคม – 2537,มกราคม). แนวทางการพัฒนาอุดมศึกษาในอนาคต. ***วารสารการศึกษาแห่งชาติ.*** 28(2) : 23-24.

ชุติมา เจียมศิริ. (2540, มกราคม). ***การพัฒนาการศึกษาของประเทศไทย.*** พัฒนาวิชาชีพครู.

ชมพันธุ์ กุญชร ณ อยุธยา. (2530). ***เอกสารเกี่ยวกับการพัฒนาหลักสูตร.*** กรุงเทพฯ : คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.

ชูศรี วงศ์รัตนะ. (2537). ***เทคนิคการใช้สถิติเพื่อการวิจัย.*** กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.

เชียรศรี วิวิธสิริ. (2530). ***การศึกษาผู้ใหญ่และการศึกษานอกโรงเรียน เทคโนโลยีทางการศึกษา.*** กรุงเทพฯ : ภาควิชาการศึกษาผู้ใหญ่ มหาวิทยาลัยศรีนครินทร์วิโรฒ ประสานมิตร, อัดสำเนา.

ช่อทิพย์ ราศรีเกรียงไกร. (2523). ***ความมุ่งหวังของบิดาที่มีต่อการศึกษาและอาชีพของบุตร : ศึกษาเปรียบเทียบนักเรียนชั้นประโยคมัธยมศึกษาในโรงเรียน สังกัดกรมสามัญศึกษาและโรงเรียนสังกัดมหาวิทยาลัย.*** วิทยานิพนธ์ ค.ม. (สังคมวิทยาและมนุษย์วิทยา). กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย. เอกสารอัดสำเนา.

ดวงเดือน พันธุมาวิน. (2528). ***จิตวิทยาสังคม.*** กรุงเทพฯ : เอกสารอัดสำเนา.

ทรงพล ภูมิพัฒน์. (2540). ***จิตวิทยาทั่วไป.*** พิมพ์ครั้งที่ 2. กรุงเทพฯ : เอสอาร์ปริ้นติ้ง.

ทองหล่อ นาคหอม. (2535). ***แรงจูงใจในการศึกษาต่อระดับปริญญาโทของนิสิตวิชา เอกบริหารการศึกษา.*** วิทยานิพนธ์ กศ.ม. (การบริหารการศึกษา). กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัยมหาวิทยาลัยนเรศวร. เอกสารอัดสำเนา.

ทิพย์พรรณ นพวงศ์ ณ อยุธยา. (2526, ตุลาคม – ธันวาคม). "เรียนเพื่ออะไร," ***วิทยาจารย์.*** 81(4) : 32-36.

ธงชัย สันติวงษ์. (2535). ***หลักการจัดการ.*** พิมพ์ครั้งที่ 3. กรุงเทพฯ : ไทยวัฒนาพานิช.

นิภา (ทองไทย) แก้วศรีงาม. (2527). ***จิตวิทยาองค์การ.*** กรุงเทพฯ : ภาคจิตวิทยา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยรามคำแหง.

ปฐม นิคมานนท์. (2528). ***การศึกษานอกโรงเรียน.*** กรุงเทพฯ : ทิพย์อักษร.

ประยูรศรี มณีสาร. (2532, มกราคม). ***จิตวิทยาพัฒนาการ.***. กรุงเทพฯ : เอกสารอัดสำเนา.

ประหยัด ทองมาก. (2529). ***ความวิตกกังวล นิสัยในการเรียนและแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ของนักเรียนที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงและต่ำกว่าระดับความสามารถ.*** วิทยานิพนธ์ ค.ม. (จิตวิทยา). กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัยจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย. เอกสารอัดสำเนา.

ปราณี รามสูตร . (2528). ***จิตวิทยาการศึกษา.*** กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์เจริญกิจ.

ไพฑูรย์ เจริญพันธุวงศ์. (2540). ***พฤติกรรมองค์การและการบริหาร.*** พิมพ์ครั้งที่ 2. กรุงเทพฯ : โอเอสพริ้นติ้ง เฮ้าท์.

มนูญ ตนะวัฒนา. (2525). ***จิตวิทยาพัฒนาชีวิต.*** พิมพ์ครั้งที่ 2. กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์อักษรเจริญทัศน์.

โยธิน ศันสนยุทธ. (2531). ***จิตวิทยา.*** กรุงเทพฯ : โครงการตำราและเอกสารทางวิชาการ คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

รังรอง สีทองดี. (2535). ***แรงจูงใจในการเข้าศึกษาต่อของนิสิตปริญญาโทภาคพิเศษ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.*** ปริญญานิพนธ์ กศ.ม. (การศึกษาผู้ใหญ่). กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. เอกสารอัดสำเนา.

รวิพร นีลดานุวงศ์. (2544). ***สิ่งจูงใจในการเลือกเรียนหลักสูตรบริหารธุรกิจบัณฑิต(ต่อเนื่อง 2 ปี) ของนิสิตปริญญาตรี คณะสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.*** ปริญญานิพนธ์ กศ.ม. (ธุรกิจศึกษา). กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัยมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. เอกสารอัดสำเนา.

ล้วน สายยศ และ อังคณา สายยศ. (2538). ***เทคนิคการวิจัยทางการศึกษา.*** พิมพ์ครั้งที่ 5. กรุงเทพฯ : สุวีริยาสาส์น.

ละมัยภรณ์ เพียงไทยสง. (2537). ***การศึกษาแรงจูงใจในการเลือกเข้าศึกษาต่อโรงเรียนในโครงการขยายโอกาสทางการศึกษา ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น สังกัดสำนักงานการประถมศึกษาจังหวัดเพชรบูรณ์.*** วิทยานิพนธ์ กศ.ม. (จิตวิทยาการแนะแนว). พิษณุโลก : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยนเรศวร. เอกสารอัดสำเนา.

ศจี อนันต์นพคุณ. (2542). ***กลวิธีการบริหารงานอย่างมีประสิทธิภาพ.*** สงขลา : วิทยาลัยพยาบาลบรมราชชนนีสงขลา.

ศูนย์ประสานงานนิเทศสาขาเศรษฐศาสตร์. (2538). ***การบริหารธุรกิจสำหรับผู้ปฏิบัติงานสารนิเทศ.*** กรุงเทพฯ : ศูนย์ประสานงานนิเทศสาขาเศรษฐศาสตร์.

สงวน สุทธิเลิศอรุณ. (2528). ***ธุรกิจการศึกษา.*** กรุงเทพฯ : อักษรบัณฑิต.

สุพีร์ ลิ่มไทย. (2524). ***หลักการบริหารธุรกิจ.*** กรุงเทพฯ : ภาควิชาบริหารธุรกิจ คณะสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.

สุภัททา ปิณฑะแพทย์. (2542) ***พฤติกรรมมนุษย์และการพัฒนาตน.*** กรุงเทพฯ : ภาควิชาจิตวิทยาและการแนะแนวสถาบันราชภัฏสวนสุนันทา.

สมคิด บางโม. (2539). ***หลักการจัดการ.*** พิมพ์ครั้งที่ 2. กรุงเทพฯ : บริษัทพิมพ์ดี จำกัด.

สมชัย เจนจตุรงค์. (2542). ***แรงจูงใจในการศึกษาต่อระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูงของนักศึกษาในวิทยาลัยพณิชยการ สังกัดกรมอาชีวศึกษา เขตกรุงเทพมหานคร.*** ปริญญานิพนธ์ กศ.ม. (ธุรกิจศึกษา). บัณฑิตวิทยาลัยมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ เอกสารอัดสำเนา.

สมยศ นาวีการ. (2544).***การบริหาร.***พิมพ์ครั้งที่ 5. คณะพาณิชยศาสตร์และการบัญชี มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์. กรุงเทพฯ : สำนักพิมพ์บรรณกิจ.

สมพงศ์ เกษมสิน. (2516). ***การบริหารงานบุคคลแผนใหม่.*** กรุงเทพฯ : ไทยวัฒนาพานิช.

สมศักดิ์ คำศรี. (2521). ***จิตวิทยาศึกษา.*** กรุงเทพฯ : ประสานการพิมพ์.

สว่างจิตร์ พัชรมณีปกรณ์. (2541). ***เหตุจูงใจในการเลือกเรียนวิชาเอกคอมพิวเตอร์ธุรกิจของนักศึกษาสถาบันเทคโนโลยีราชมงคลในเขตกรุงเทพมหานคร.*** ปริญญานิพนธ์ กศ.ม. (ธุรกิจศึกษา). กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัยมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ เอกสารอัดสำเนา.

สุวัฒน์ วัฒนวงศ์. (2544). ***จิตวิทยาเพื่อการฝึกอบรมผู้ใหญ่.*** กรุงเทพฯ : ธีระป้อมวรรณกรรม.

สุธรรม พงศ์สำราญ. (2538). ***นโยบายธุรกิจ.*** กรุงเทพฯ : โอเดียนสโตร์.

สำอางค์ งามวิชา. (2539). ***การบริหารการตลาด.*** กรุงเทพฯ : โอเอสพริ้นติ้งเฮ้าส์.

---------. (2543). ***หลักสูตรบริหารธุรกิจบัณฑิต.*** กรุงเทพฯ : สถาบันราชภัฏสวนสุนันทา. เอกสารอัดสำเนา.

อุไรวรรณ โพธิเวชเทวัญ. (2539). ***สิ่งจูงใจในการเลือกเรียนหลักสูตรธุรกิจศึกษาของนิสิตระดับปริญญาตรีในสถาบันอุดมศึกษา เขตกรุงเทพมหานคร.*** ปริญญานิพนธ์ กศ.ม. (ธุรกิจศึกษา) กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัยมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. เอกสารอัดสำเนา.

---------.(2530). ***เอกสารการสอนชุดวิชาความรู้เบื้องต้นเกี่ยวกับการบริหาร.*** พิมพ์ครั้งที่13. สาขาวิชาวิทยาการจัดการ มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมมาธิราช.

เอนกกุล กรีแสง. (2526). ***จิตวิทยาการศึกษา.*** พิมพ์ครั้งที่ 3. พิษณุโลก : มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒพิษณุโลก.

อารี พันธ์มณี. (2538). ***จิตวิทยาการเรียนการสอน.*** กรุงเทพฯ : เลิฟแอนด์ลิพเพรส.

A.H. Maslow. (1954). ***Motivation and Personality.*** New York : Harper & Brothers.

Beach, Dale S. Personal. (1965). ***The Management of People of Work.*** New York : Macmillan Book Company.

Brown, D.H. (1980). ***Printciple of Language Learning and Teaching.*** New Jersey : Printice-Hall.

Gcod, Cater V. (1973). ***Dictionary of Education.*** New York : McGraw-Hill.

Guilford, John S. And, David E Gray. (1970). ***Motivation and Modern Management.*** London : Harper & Row Publishers.

Haln, Milton E.and Malcolm S. Machean. (1955). ***Counseling Psychoogy.*** 2nd ed. New York : McGraw-Hill Book Company, Ine.

Hilgard, Evnest R. (1962). ***Introduction to Psychology.*** New York : Hercourt Brace and World Inc.

Morgan, Clefford and Richard A. King. (1966). ***Introduction to Psychology.*** New York : McGraw Hill Book Co.

ԱՐԴՅՈՒՆԱՎ

ภาคผนวก ก

หนังสือขอความร่วมมือในการเก็บข้อมูล

ที่ ทม 1012/ ๕๖๘๖

บัณฑิตวิทยาลัย
มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
สุขุมวิท 23 กรุงเทพฯ 10110

๒๕ กรกฎาคม 2545

เรื่อง ขอความร่วมมือเพื่อการวิจัย

เรียน อธิการบดีสถาบันราชภัฏสวนสุนันทา

สิ่งที่ส่งมาด้วย แบบสอบถาม

เนื่องด้วย นางลัดดา หิรัญยวา นิสิตระดับปริญญาโท วิชาเอกธุรกิจศึกษา มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ได้รับอนุมัติให้ดำเนินการทำสารนิพนธ์ เรื่อง "แรงจูงใจในการเลือกเรียนหลักสูตรบริหารธุรกิจบัณฑิต โปรแกรมวิชาการบริหารธุรกิจของนักศึกษาระดับปริญญาตรี (หลังอนุปริญญา) สถาบันราชภัฏสวนสุนันทา" โดยมี ผู้ช่วยศาสตราจารย์สุพีร์ ลิ่มไทย เป็นอาจารย์ที่ปรึกษาสารนิพนธ์ ในการนี้นิสิตมีความจำเป็นต้องเก็บข้อมูลเพื่อพัฒนาเครื่องมือการวิจัย โดยขออนุญาตใช้สถานที่ และขอให้นักศึกษาระดับปริญญาตรี ชั้นปีที่ 2 สาขาวิชาการบัญชี การตลาด คอมพิวเตอร์ธุรกิจ จำนวน 476 คน เป็นกลุ่มตัวอย่างตอบแบบสอบถามแรงจูงใจในการเลือกเรียนหลักสูตรบริหารธุรกิจบัณฑิต โปรแกรมวิชาการบริหารธุรกิจของนักศึกษาระดับปริญญาตรี (หลังอนุปริญญา) สถาบันราชภัฏสวนสุนันทา ในระหว่างเดือนกรกฎาคม 2545

จึงเรียนมาเพื่อขอความอนุเคราะห์ ได้โปรดพิจารณาให้ นางลัดดา หิรัญยวา ได้เก็บข้อมูลในการทำสารนิพนธ์ ซึ่งจะเป็นประโยชน์ในการพัฒนาคุณภาพการศึกษา และขอขอบพระคุณเป็นอย่างสูงมา ณ โอกาสนี้ด้วย

ขอแสดงความนับถือ

(รองศาสตราจารย์นภาภรณ์ หะวานนท์)
คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

สำนักงานคณบดีบัณฑิตวิทยาลัย
โทร. 02-664-1000 ต่อ 5726, 5644
โทรสาร. 02-258-4119

ภาคผนวก ข

แบบสอบถามเพื่อการวิจัย

แบบสอบถาม

แรงจูงใจในการเลือกเรียนหลักสูตรบริหารธุรกิจบัณฑิต โปรแกรมวิชาการบริหารธุรกิจของนักศึกษา ระดับปริญญาตรี (หลังอนุปริญญา) สถาบันราชภัฏสวนสุนันทา

ตอนที่ 1 แบบสอบถามเกี่ยวกับข้อมูลส่วนตัวของผู้ตอบแบบสอบถาม

คำชี้แจง : โปรดทำเครื่องหมาย ✓ ลงใน ( ) หน้าข้อความที่เป็นจริงเกี่ยวกับตัวท่าน

1. เพศ
   - 1.1 ( ) ชาย
   - 1.2 ( ) หญิง
2. สาขาวิชาเอก
   - 2.1 ( ) การบัญชี
   - 2.2 ( ) การตลาด
   - 2.3 ( ) คอมพิวเตอร์ธุรกิจ
3. อาชีพของผู้ปกครอง
   - 3.1 ( ) รับราชการ/พนักงานรัฐวิสาหกิจ
   - 3.2 ( ) เกษตรกร
   - 3.3 ( ) ธุรกิจส่วนตัว
   - 3.4 ( ) พนักงานบริษัท
   - 3.5 ( ) อื่น ๆ
4. รายได้ของครอบครัว/เดือน
   - 4.1 ( ) รายได้ต่ำกว่า 5,000 บาท
   - 4.2 ( ) 5,000 – 10,000 บาท
   - 4.3 ( ) 10,001 – 15,000 บาท
   - 4.4 ( ) มากกว่า 15,000 บาท

สัดส่วน หน้าที่ 45)

ตอนที่ 2 แรงจูงใจในการเลือกเรียนหลักสูตรบริหารธุรกิจบัณฑิต โปรแกรมวิชาการบริหารธุรกิจของนักศึกษาระดับปริญญาตรี (หลังอนุปริญญา) สถาบันราชภัฏสวนสุนันทา

โปรดอ่านข้อความในแบบสอบถามแล้วพิจารณาว่าแต่ละข้อเป็นแรงจูงใจที่ทำให้ท่านตัดสินใจเลือกเรียนหลักสูตรบริหารธุรกิจบัณฑิต โปรแกรมวิชาการบริหารธุรกิจ มากน้อยเพียงใด โดยให้ท่านขีด ✓ ในช่องที่ตรงกับระดับความจริงของท่านเพียงระดับเดียว

ข้อ	แรงจูงใจในการเลือกเรียน	ระดับแรงจูงใจ				
		มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด
	ด้านความคิดเห็นส่วนตัว					
1	โอกาสที่จะได้รับคัดเลือกเข้าศึกษาต่อมีสูง	.....	.....	.....	.....	.....
2	ต้องการยกระดับคุณวุฒิเพื่อความก้าวหน้าในอาชีพการงาน	.....	.....	.....	.....	.....
3	สามารถศึกษาต่อในระดับสูงได้หลายสถาบัน	.....	.....	.....	.....	.....
4	เป็นพื้นฐานในการศึกษาต่อในระดับปริญญาโทบริหารธุรกิจ	.....	.....	.....	.....	.....
5	สำเร็จการศึกษาในหลักสูตรนี้ของสถาบันราชภัฏสวนสุนันทา สามารถหางานทำได้ง่าย	.....	.....	.....	.....	.....
6	ต้องการเพิ่มความรู้ และประสบการณ์ทางธุรกิจ	.....	.....	.....	.....	.....
7	สถาบันราชภัฏสวนสุนันทาเป็นสถาบันการศึกษาของรัฐบาลที่มีชื่อเสียง	.....	.....	.....	.....	.....
8	หลักสูตรที่เปิดสอนในสถาบันราชภัฏสวนสุนันทาตรงกับความต้องการของตนเอง.....	.....	.....	.....	.....	.....
9	เห็นว่าสถาบันราชภัฏสวนสุนันทาให้ความรู้ทันกับวิทยาการและเทคโนโลยีสมัยใหม่	.....	.....	.....	.....	.....
10	ต้องการความรู้ให้สามารถไปประกอบอาชีพได้หลายสาขาอาชีพ..	.....	.....	.....	.....	.....
11	คณาจารย์ของสถาบันราชภัฏสวนสุนันทามีความรู้ ความสามารถและมีชื่อเสียงในด้านการเรียนการสอน.....	.....	.....	.....	.....	.....
	ด้านเศรษฐกิจ					
12	สำเร็จการศึกษาจากสถาบันราชภัฏสวนสุนันทาแล้วหางานทำได้ง่ายขึ้น	.....	.....	.....	.....	.....
13	เป็นวิชาชีพที่สามารถหารายได้พิเศษได้หลายทาง	.....	.....	.....	.....	.....
14	ต้องการทำงานในหน่วยงานภาครัฐ.....	.....	.....	.....	.....	.....
15	ต้องการทำงานในหน่วยงานภาคเอกชน.....	.....	.....	.....	.....	.....
16	มีอาชีพรองรับในภาคเอกชน.....	.....	.....	.....	.....	.....
17	ต้องการประกอบอาชีพอิสระ.....	.....	.....	.....	.....	.....
18	เป็นวิชาชีพที่มีความมั่นคง.....	.....	.....	.....	.....	.....
19	มีโอกาสประกอบอาชีพที่ทำให้มีรายได้สูง	.....	.....	.....	.....	.....
20	ต้องการมีอาชีพที่ก้าวหน้า.....	.....	.....	.....	.....	.....
21	ต้องการมีโอกาสเลือกงานที่เหมาะสมกับตนเอง.....	.....	.....	.....	...	.....

ข้อ	แรงจูงใจในการเลือกเรียน	ระดับแรงจูงใจ				
		มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด
	ด้านสังคม					
22	ชุมชนที่อาศัยอยู่มีความต้องการบุคคลที่เรียนในหลักสูตรบริหารธุรกิจบัณฑิต.....	.....	.....	.....	.....	.....
23	การประกอบธุรกิจส่วนตัวเหมาะสมกับสภาพสังคมปัจจุบัน.....	.....	.....	.....	.....	.....
24	ผู้ที่สำเร็จการศึกษาจากหลักสูตรบริหารธุรกิจบัณฑิตจากสถาบันราชภัฏสวนสุนันทาเป็นที่ยอมรับของธุรกิจเอกชน.....	.....	.....	.....	.....	.....
25	เป็นการสร้างชื่อเสียงให้แก่วงศ์ตระกูล.....	.....	.....	.....	.....	.....
26	เป็นความภาคภูมิใจของตนเองที่ได้เข้าเรียนในคณะที่ตนต้องการ	.....	.....	.....	.....	.....
27	สังคมปัจจุบันให้ความนิยมกับบุคคลที่สำเร็จการศึกษาทางบริหารธุรกิจ	.....	.....	.....	.....	.....
28	เป็นวิชาชีพที่มีเกียรติได้รับการยกย่องนับถือ.....	.....	.....	.....	.....	.....
29	จะได้ใช้ความรู้ ความสามารถประกอบธุรกิจส่วนตัวให้ประสบผลสำเร็จ ซึ่งจะส่งผลต่อสภาพเศรษฐกิจ และสังคม โดยรวมของประเทศ	.....	.....	.....	.....	.....
30	ต้องการยกฐานะทางเศรษฐกิจของครอบครัว	.....	.....	.....	.....	.....
31	การได้รับปริญญาบริหารธุรกิจบัณฑิตจากสถาบันราชภัฏสวนสุนันทาเป็นการยกระดับฐานะของตนเองทางสังคม.....	.....	.....	.....	.....	.....
	ด้านบุคคลที่เกี่ยวข้อง					
32	เห็นความก้าวหน้าของผู้ทำงานด้านธุรกิจ จึงเป็นแรงจูงใจให้นักศึกษาเลือกเรียน	.....	.....	.....	.....	.....
33	บิดามารดาเป็นผู้สนับสนุนให้เรียน	.....	.....	.....	.....	.....
34	ผู้ปกครองเป็นผู้สนับสนุนให้เรียน.....	.....	.....	.....	.....	.....
35	รุ่นพี่จากสถาบันเดิมที่กำลังศึกษาในสถาบันราชภัฏสวนสุนันทาได้ให้คำปรึกษาและแนะแนวทางให้.....	.....	.....	.....	.....	.....
36	รุ่นพี่ที่จบการศึกษาจากสถาบันราชภัฏสวนสุนันทาได้ให้คำปรึกษาและแนะแนวทางให้.....	.....	.....	.....	.....	.....
37	ต้องการเป็นแบบอย่างแก่ญาติพี่น้อง	.....	.....	.....	.....	.....
38	ผู้ประสบความสำเร็จในอาชีพแนะนำให้มาเรียน.....	.....	.....	.....	.....	.....
39	เห็นความสำเร็จของบุคคลที่ใกล้ชิดที่ประกอบอาชีพธุรกิจ	.....	.....	.....	.....	.....
40	อาจารย์แนะแนวของสถาบันราชภัฏสวนสุนันทาแนะนำให้เข้าศึกษาต่อ.....	.....	.....	.....	.....	.....

ข้อ	แรงจูงใจในการเลือกเรียน	ระดับแรงจูงใจ				
		มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด
41	ศรัทธาครูอาจารย์ที่สอนทางด้านธุรกิจ ในสถาบันราชภัฏสวนสุนันทาจึงเป็นแรงจูงใจให้นักศึกษาเรียน.....	.....	.....	.....	.....	.....
42	ผู้เชี่ยวชาญด้านอาชีพแนะนำให้มาเรียน	.....	.....	.....	.....	.....
43	บิดามารดาประกอบอาชีพด้านธุรกิจ	.....	.....	.....	.....	.....
44	อาจารย์แนะแนวที่สถาบันเดิมที่นักศึกษาสำเร็จการศึกษาแนะนำให้มาเรียน	.....	.....	.....	.....	.....
	ด้านความถนัด					
45	มีความถนัดในงานเกี่ยวกับด้านธุรกิจ.....	.....	.....	.....	.....	.....
46	มีความรู้ความสามารถเกี่ยวกับด้านธุรกิจ.....	.....	.....	.....	.....	.....
47	ชอบเรียนรู้วิชาด้านธุรกิจ.....	.....	.....	.....	.....	.....
48	ผลการเรียนวิชาด้านธุรกิจในระดับอนุปริญญาหรือระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูงอยู่ในเกณฑ์ดี.....	.....	.....	.....	.....	.....
49	มีความเหมาะสมกับความรู้และประสบการณ์ของตนเอง.....	.....	.....	.....	.....	.....

ภาคผนวก ค

รายชื่อผู้เชี่ยวชาญตรวจคุณภาพของเครื่องมือ

รายชื่อผู้เชี่ยวชาญ

รองศาสตราจารย์ ดร. อารี พันธ์มณี	ภาควิชาแนะแนวและจิตวิทยาการศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
รองศาสตราจารย์ชูศรี วงศ์รัตนะ	ภาควิชาวัดผลและวิจัยการศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
อาจารย์ผจงศักดิ์ หมวดสง	ภาควิชาบริหารธุรกิจ คณะสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

บันทึกข้อความ

ส่วนราชการ บัณฑิตวิทยาลัย มศว โทร. 5726, 5644

ที่ ทม 1012/5197 **วันที่** 12 กรกฎาคม 2545

เรื่อง ขอเชิญเป็นผู้เชี่ยวชาญ

เรียน คณบดีคณะศึกษาศาสตร์

เนื่องด้วย นางลัดดา หิรัญยวา นิสิตระดับปริญญาโท วิชาเอกธุรกิจศึกษา มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ได้รับอนุมัติให้ดำเนินการทำสารนิพนธ์ เรื่อง "แรงจูงใจในการเลือกเรียนหลักสูตรบริหารธุรกิจบัณฑิตโปรแกรมวิชาการบริหารธุรกิจ ของนักศึกษาระดับปริญญาตรี (หลังอนุปริญญา) สถาบันราชภัฏสวนสุนันทา" โดยมี ผู้ช่วยศาสตราจารย์สุพีร์ ลิ่มไทย เป็นอาจารย์ที่ปรึกษาสารนิพนธ์ ในการนี้ บัณฑิตวิทยาลัยขอเรียนเชิญ รองศาสตราจารย์ชูศรี วงศ์รัตนะ และ รองศาสตราจารย์อารี พันธ์มณี เป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจแบบสอบถามแรงจูงใจในการเลือกเรียนหลักสูตรบริหารธุรกิจบัณฑิตโปรแกรมวิชาการบริหารธุรกิจ ของนักศึกษาระดับปริญญาตรี (หลังอนุปริญญา) สถาบันราชภัฏสวนสุนันทา

จึงเรียนมาเพื่อขอความอนุเคราะห์ ได้โปรดพิจารณาให้ข้าราชการในสังกัดเป็นผู้เชี่ยวชาญให้นางลัดดา หิรัญยวา ซึ่งจะเป็นประโยชน์ในการพัฒนาคุณภาพการศึกษา และขอขอบพระคุณเป็นอย่างสูงมา ณ โอกาสนี้ด้วย

(รองศาสตราจารย์นภาภรณ์ หะวานนท์)
คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

บันทึกข้อความ

ส่วนราชการ บัณฑิตวิทยาลัย มศว โทร. 5726, 5644

ที่ ทม 1012/ 5156 **วันที่** 12 กรกฎาคม 2545

เรื่อง ขอเชิญเป็นผู้เชี่ยวชาญ

เรียน คณบดีคณะสังคมศาสตร์

เนื่องด้วย นางลัดดา หิรัญยวา นิสิตระดับปริญญาโท วิชาเอกธุรกิจศึกษา มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ได้รับอนุมัติให้ดำเนินการทำสารนิพนธ์ เรื่อง "แรงจูงใจในการเลือกเรียนหลักสูตรบริหารธุรกิจบัณฑิตโปรแกรมวิชาการบริหารธุรกิจ ของนักศึกษาระดับปริญญาตรี (หลังอนุปริญญา) สถาบันราชภัฏสวนสุนันทา" โดยมี ผู้ช่วยศาสตราจารย์สุพีร์ ลิ่มไทย เป็นอาจารย์ที่ปรึกษาสารนิพนธ์ ในการนี้ บัณฑิตวิทยาลัยขอเรียนเชิญ อาจารย์ผจงศักดิ์ หมวดสง เป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจแบบสอบถามแรงจูงใจในการเลือกเรียนหลักสูตรบริหารธุรกิจบัณฑิตโปรแกรมวิชาการบริหารธุรกิจ ของนักศึกษาระดับปริญญาตรี (หลังอนุปริญญา) สถาบันราชภัฏสวนสุนันทา

จึงเรียนมาเพื่อขอความอนุเคราะห์ ได้โปรดพิจารณาให้ข้าราชการในสังกัดเป็นผู้เชี่ยวชาญให้นางลัดดา หิรัญยวา ซึ่งจะเป็นประโยชน์ในการพัฒนาคุณภาพการศึกษา และขอขอบพระคุณเป็นอย่างสูงมา ณ โอกาสนี้ด้วย

(รองศาสตราจารย์นภาภรณ์ หะวานนท์)
คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

ภาคผนวก ง

ค่าอำนาจจำแนกของแบบสอบถาม

ตาราง 20 แสดงค่าอำนาจจำแนกของแบบสอบถามแรงจูงใจในการเลือกเรียนของนักศึกษา

ลำดับที่	แรงจูงใจในการเลือกเรียน	$\bar{X}$	คำถามข้อที่
1	ต้องการเป็นแบบอย่างแก่ญาติพี่น้อง	4.780	37
2	ผู้ที่สำเร็จการศึกษาจากหลักสูตรบริหารธุรกิจบัณฑิตจากสถาบันราชภัฏสวนสุนันทาเป็นที่ยอมรับของธุรกิจเอกชน	4.775	24
3	ต้องการทำงานในหน่วยงานภาครัฐ	4.463	14
4	ต้องการประกอบอาชีพอิสระ	4.463	17
5	บิดามารดาประกอบอาชีพด้านธุรกิจ	4.463	43
6	ผลการเรียนวิชาด้านธุรกิจในระดับอนุปริญญาหรือระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูงอยู่ในเกณฑ์ดี	4.463	48
7	สถาบันราชภัฏสวนสุนันทาเป็นสถาบันการศึกษาของรัฐบาลที่มีชื่อเสียง	4.391	7
8	มีโอกาสประกอบอาชีพที่ทำให้มีรายได้สูง	4.164	19
9	เป็นวิชาชีพที่สามารถหารายได้พิเศษได้หลายทาง	4.028	13
10	มีอาชีพรองรับในภาคเอกชน	4.028	16
11	การประกอบธุรกิจส่วนตัวเหมาะสมกับสภาพสังคมปัจจุบัน	4.028	23
12	อาจารย์แนะแนวของสถาบันราชภัฏสวนสุนันทาแนะนำให้เข้าศึกษาต่อ	4.028	40
13	ผู้เชี่ยวชาญด้านอาชีพแนะนำให้มาเรียน	4.028	42
14	ชอบเรียนรู้วิชาด้านธุรกิจ	4.028	47
15	ผู้ปกครองเป็นผู้สนับสนุนให้เรียน	3.973	34
16	สามารถศึกษาต่อในระดับสูงได้หลายสถาบัน	3.674	3
17	หลักสูตรที่เปิดสอนในสถาบันราชภัฏสวนสุนันทาตรงกับความต้องการของตนเอง	3.468	8
18	โอกาสที่จะได้รับคัดเลือกเข้าศึกษาต่อมีสูง	3.431	1
19	ต้องการความรู้ให้สามารถไปประกอบอาชีพได้หลายสาขาอาชีพ	3.431	10
20	คณาจารย์ของสถาบันราชภัฏสวนสุนันทามีความรู้ ความสามารถและมีชื่อเสียงในด้านการเรียนการสอน	3.431	11
21	เป็นความภาคภูมิใจของตนเองที่ได้เข้าเรียนในคณะที่ตนต้องการ	3.431	26
22	เป็นวิชาชีพที่มีเกียรติได้รับการยกย่องนับถือ	3.431	28
23	ต้องการยกฐานะทางเศรษฐกิจของครอบครัว	3.431	30
24	มีความรู้ความสามารถเกี่ยวกับด้านธุรกิจ	3.431	46
25	มีความเหมาะสมกับความรู้และประสบการณ์ของตนเอง	3.431	49
26	การได้รับปริญญาบริหารธุรกิจบัณฑิตจากสถาบันราชภัฏสวนสุนันทาเป็นการยกระดับฐานะของตนเองทางสังคม	3.383	31
27	ต้องการยกระดับคุณวุฒิเพื่อความก้าวหน้าในอาชีพการงาน	3.347	2
28	เป็นพื้นฐานในการศึกษาต่อในระดับปริญญาโทบริหารธุรกิจ	3.347	4

ตาราง 20 (ต่อ)

ลำดับที่	แรงจูงใจในการเลือกเรียนหลักสูตรบริหารธุรกิจบัณฑิต	$\bar{X}$	คำถามข้อที่
29	บิดามารดาเป็นผู้สนับสนุนให้เรียน	3.302	33
30	ผู้ประสบความสำเร็จในอาชีพแนะนำให้มาเรียน	3.172	38
31	เป็นการสร้างชื่อเสียงให้แก่วงศ์ตระกูล	3.163	25
32	สำเร็จการศึกษาจากสถาบันราชภัฏสวนสุนันทาแล้วหางานทำได้ง่ายขึ้น	2.898	12
33	ต้องการทำงานในหน่วยงานภาคเอกชน	2.772	15
34	เป็นวิชาชีพที่มีความมั่นคง	2.772	18
35	อาจารย์แนะแนวที่สถาบันเดิมที่นักศึกษาสำเร็จการศึกษาแนะนำให้มาเรียน	2.772	44
36	ต้องการมีอาชีพที่ก้าวหน้า	2.715	20
37	จะได้ใช้ความรู้ ความสามารถประกอบธุรกิจส่วนตัวให้ประสบผลสำเร็จ ซึ่งจะส่งผลต่อสภาพเศรษฐกิจ และสังคม โดยรวมของประเทศ	2.631	29
38	ต้องการมีโอกาสเลือกงานที่เหมาะสมกับตนเอง	2.449	21
39	รุ่นพี่จากสถาบันเดิมที่กำลังศึกษาในสถาบันราชภัฏสวนสุนันทาได้ให้คำปรึกษาและแนะแนวทางให้	2.408	35
40	เห็นความก้าวหน้าของผู้ทำงานด้านธุรกิจ จึงเป็นแรงจูงใจให้นักศึกษาเลือกเรียน	2.294	32
41	เห็นความสำเร็จของบุคคลที่ใกล้ชิดที่ประกอบอาชีพธุรกิจ	2.276	39
42	เห็นว่าสถาบันราชภัฏสวนสุนันทาให้ความรู้ทันกับวิทยาการและเทคโนโลยีสมัยใหม่	2.269	9
43	สังคมปัจจุบันให้ความนิยมกับบุคคลที่สำเร็จการศึกษาทางบริหารธุรกิจ	2.269	27
44	ชุมชนที่อาศัยอยู่มีความต้องการบุคคลที่เรียนในหลักสูตรบริหารธุรกิจบัณฑิต	2.257	22
45	ต้องการเพิ่มความรู้ และประสบการณ์ทางธุรกิจ	2.223	6
46	สำเร็จการศึกษาในหลักสูตรนี้ของสถาบันราชภัฏสวนสุนันทาสามารถหางานทำได้ง่าย	2.197	5
47	รุ่นพี่ที่จบการศึกษาจากสถาบันราชภัฏสวนสุนันทาได้ให้คำปรึกษาและแนะแนวทางให้	2.125	36
48	มีความถนัดในงานเกี่ยวกับด้านธุรกิจ	2.048	45
49	ศรัทธาครูอาจารย์ที่สอนทางด้านธุรกิจ ในสถาบันราชภัฏสวนสุนันทาจึงเป็นแรงจูงใจให้นักศึกษาเรียน	2.021	41

ค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถามเท่ากับ .94

ประวัติย่อผู้ทำสารนิพนธ์

ประวัติย่อผู้ทำสารนิพนธ์

ชื่อ – สกุล	นางลัดดา หิรัญยวา
สถานที่อยู่ปัจจุบัน	189/86 หมู่บ้านหงส์ประยูร ซอย 2 ถนนบางกรวย – ไทรน้อย ตำบลบางรักพัฒนา อำเภอบางบัวทอง จังหวัดนนทบุรี
สถานที่ทำงาน	สถาบันราชภัฏสวนสุนันทา
ประวัติการศึกษา	
พ.ศ. 2525	ประกาศนียบัตรวิชาชีพ วิชาเอกการบัญชี โรงเรียนอุดรพณิชยการ
พ.ศ. 2527	ประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง วิชาเอกการบัญชี โรงเรียนอุดรพณิชยการ
พ.ศ. 2536	ศิลปศาสตรบัณฑิต วิชาเอกการจัดการทั่วไป วิทยาลัยครูสวนดุสิต
พ.ศ. 2545	การศึกษามหาบัณฑิต วิชาเอกธุรกิจศึกษา มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ